

Giới thiệu Sứ Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi

Nếu trước đó Nữ Nhi Lạc Gia mang lại nhiều dấu ấn sâu đậm trong lòng độc giả trẻ thì Sứ Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi sẽ là tác phẩm nối tiếp cảm xúc đó, để lại những nỗi niềm còn vương vấn và thỏa lòng các nàng mê ngôn tình sủng. “Ta yêu nàng. Không phải vì dung mạo của nàng, cũng không phải vì những gì nàng có. Điều ta yêu chính là tấm lòng thiện lương của nàng”. Đỉnh hôn ngày ấy, Thái tử Phong Hạo Lăng nâng khuôn mặt khó vàng của nàng, trán chạm vào vết bớt hình bầu dục trên mặt nàng, nhẹ nhàng nói. Nàng tin hẳn. “Ngọc Nhi, chỉ cần con sống hạnh phúc, chúng ta liền thỏa mãn rồi”. Kể mẫu “hiền lương”, ôn nhu xinh đẹp tỷ tỷ, đối với nàng sủng nịch lại bao dung. Nàng tin bọn họ. Nàng là Tân Đô mọi người đều biết “Đệ nhất xấu nữ”, nàng tự mình hiểu lấy. Sự hiền lương của kẻ mẫu, sự quan tâm của tỷ muội, nàng muôn lần quý trọng, vì báo đáp họ, cho dù có nhường nàng “lên núi đao, xuống biển lửa” nàng cũng cam lòng. “Sở Ngâm Ngọc, người lớn lên xấu như vậy, ghê tởm như vậy, người nghĩ rằng ta thật sự yêu người? Mỗi lần nhìn thấy người, ta đều muốn nôn! Người ta yêu, từ trước đến nay vẫn là chỉ gái thiện lương xinh đẹp của người!”. Đêm tân hôn ngày ấy, nàng chờ tới, không phải kiệu hoa, mà là một ly rượu độc do vị hôn phu Thái tử cùng tỷ tỷ điều chế. Cùng đọc truyện để chinh phục các tác phẩm đầy sắc màu này nhé.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Nỗi Khổ Của Nhân Trê

Cầu pho đá xanh, năm cách bậc thang, phía tây cầu là nữ, phía đông cầu là nam, tả âm hữu dương, sương khói mịt mờ, mông mông lung lung. . .

Bên cầu, Mạnh Bà đang múc nước canh đưa cho những người xếp hàng chờ qua cầu, nàng – đầu đầy ngân phát, mặt không biểu tình, bình tĩnh tự nhiên. Dưới cầu là một con sông dài không biết đầu cuối, chất lỏng màu đỏ, máu loãng trung sở lấy vạn con kiến độc, xà độc, giầy dựa quay cuồng. . .

Phía tây cầu

Nhóm nữ quyền chính tề xếp hàng, thân mặc áo dài màu trắng sáng, đầu bù tóc rối, lê bước chân chậm rãi tiến đến, không thấy khuôn mặt, không nghe tạp âm, không nói tâm tình. . .

Lúc này, một nữ tử đi đến trước đá Tam Sinh, yên lặng dừng bước, tĩnh hậu.

“Đây là đá Tam Sinh, trước khi luân hồi chuyển thế cho người xem những việc kiếp trước trải qua, nhân quả báo ứng đều vì người hiện ra, gieo nhân nào thì gặt quả ấy, chỉ cho người kiếp sau an bài vận mệnh, kiếp này quả đáng hoặc thiện duyên, kiếp sau có thể thực hiện được”. Một tiếng thanh lãnh mà kiên định từ sau lưng truyền tới.

Nữ tử bèn quay đầu lại, trên khuôn mặt chợt thấy vẻ hoang mang, lập tức biến mất, ánh mắt kinh ngạc nhìn Mạnh Bà, không có ngôn ngữ.

Mạnh Bà mày nhử lại một chút, mỗi người khi bị mang qua cầu Nại Hà đã bắt đầu vu tư, ân oán tình cừ đều sắp kết hết. Vô luận thống khổ hoặc vui sướng đều vì chờ kiếp sau, mà sao nữ tử này cứ thể canh cánh trong lòng. Mạnh Bà cao thấp đánh giá nữ tử, phổ thông quần áo, thuần sắc trắng càng phụ trợ nàng khí chất phiêu trần thoát tục. Trắng nõn gò má, cái mũi thanh tú, miệng anh đào nhỏ nhắn, mày lá liễu, ngũ quan tinh xảo mà phối hợp hoàn mỹ, nữ tử như vậy đáng nên là con cưng của trời xanh, của nàng tiền sinh chắc hẳn oanh oanh liệt liệt, khác với người thường. Lại vừa thấy, mặt mày trong lúc đó khắc sâu vẻ sầu khổ cùng oán hận, không cách nào gỡ bỏ được, đáng vẻ không cam lòng như vậy, Mạnh Bà trước nay chưa từng thấy, vốn biết rằng, từ xưa hồng nhan họa thủy, đợi đến lúc đường về, cũng là tự cam luân hồi, chờ đợi kiếp sau.

Bên này, đá Tam Sinh mặt trên hiện ra một vài hình ảnh khiến cho nữ tử mi gian hơi giãn ra, nhưng biểu tình vẫn là như trước đạm mạc, ánh mắt có chút dại.

Tầng đá mặt trên hiện lên hình ảnh một đứa trẻ oa oa cất tiếng khóc chào đời, thân thể giống chim non mới lột xác bình thường trơn mềm. Núm đồng tiền ôn nhu trên khuôn mặt người mẹ, tựa như hoa đào nở rộ, tản ra vô tận ánh sáng. Giấy lát trong lúc đó, máu đỏ chất lỏng từ khóe miệng của người mẹ chảy ra, tẩm hồng một mảnh, một lát sau, chỉ còn lại tê thanh liệt phé tiếng khóc của đứa bé. . .

Hình ảnh dừng lại, khúc khúc chiết chiết, đạo nhập vịnh hạnh, tiến nhập một gian nhà xí. Mở cửa nhà xí, chỉ thấy thân thể một người, đã mất 2 tay, lại mất hai chân, hốc mắt lại không có con ngươi, chỉ còn lại hai cái lỗ hồng đã huyết nhục mơ hồ, kia cái thân mình vẫn còn có chút hơi động, há miệng to mà cũng không phát ra âm thanh nào. . .

Mạnh Bà cảm thấy nữ tử trong giây lát đột nhiên biến đổi, chỉ thấy nàng hai hàng lông mày nhíu chặt, sắc mặt trắng bệch, hô hấp tiệp xúc, nắm chặt hai tay, giống như chịu thật lớn thương tổn, không thể chịu thêm bất kì vết thương nào nữa, lại giống như điều tư mật đã chôn sâu trong linh hồn nay lại bị đào móc ra, phơi bày trước mặt. Mạnh Bà đảo mắt nhìn lại, thấy rõ ràng những hình ảnh ấy sau cũng không còn kinh ngạc nữa. Cứ việc đã xem hết thể gian trầm sự, nhưng cũng phải vì chuyện trước mắt mà lay động.

Hình ảnh như một lưỡi dao, từng dao, từng dao một đâm vào lòng nữ tử, máu tươi đầm đìa. Ánh mắt trống rỗng của nữ tử dần dần trào ra nóng bỏng nước mắt, nắm chặt hai tay cười nhạt, cười nhạt chính bản thân mình ngốc nghếch. . .

Chú giải:

Nhân trệ là một loại khổ hình (đem người biến thành trư): đem tứ chi chặt gãy, móc mắt, dùng đồng nóng chảy rót vào lỗ tai khiến cho huân điếc, dùng thuốc cầm quản tiến miệng, cắt đi đầu lưỡi, phá bỏ dây thanh quản, sau đó ném tới trong nhà xí. Ngoài ra còn muốn cắt mũi, cạo trọc tóc, lông mày, bôi một loại thuốc khiến cho lỗ chân lông bị bong tróc... Nếu trong quá trình hành hình, có da của phạm nhân rơi xuống, hoặc phạm nhân trong lúc hành hình chết, đao phủ sẽ bị mọi người cười nhạo. Nếu phạm nhân trong quá trình hành hình không chết, sẽ bị đặt trong nhà xí, trở thành nhân trệ (người lợn). Nổi danh nhất là triều Hán, Lã Thái hậu đem Thích phu nhân biến thành nhân trệ, còn an bài người chuyên “chiếu cổ”, sau đó vứt bỏ trong nhà xí, để cho người này chịu thống khổ mà chết. Đây là một loại phi thường tàn nhẫn khổ hình do Lã hậu phát minh ra để đối phó với Thích phu nhân.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Nỗi Khổ Của Nhân Trệ (2)

Phong Tân quốc.

Cầm Đế năm thứ hai mươi lăm.

Hoàng cung, Thái Bình cung.

Đình viện xuân thâm, nguyệt sáng như nước.

Hương hoa theo gió lên vào bên trong cung thất, hòa với mùi dược thảo nồng đậm. Bên trong nền đồ lay động, đèn đuốc sáng trưng, khắp phòng vắng lặng. Ngồi trên chiếc giường khắc đôi kim long hí châu, gỗ lim chạm khắc, tơ vàng quý báu xa hoa Sở Ngâm Ngọc bỗng ngửi được một cỗ mùi hương kì lạ, sau đó chỉ thấy toàn thân vô lực, đang lúc kinh ngạc khi, khăn voan chùm đầu bị người dùng lực kéo, ngẩng đầu nhìn, môi lại bị người bài khai, đem một viên thuốc nhét vào. Viên thuốc nhập khẩu tức hóa, biến thành một loại nóng rực đau đớn, thẳng hướng cổ họng. Đột nhiên đoán được đây là cái gì được vật, Sở Ngâm Ngọc mạnh ngẩng đầu, gắt gao nhìn chăm trước mắt đột nhiên xuất hiện Sở Tiêu Mộng, trong đôi mắt mang theo vẻ nghi hoặc khó hiểu.

“Chắc chắc... Xem một cái ngươi hiện tại, ta xem ngươi còn thể nào vênh vào tự đắc làm của ngươi thái tử phi a! Tại sao lại có thể thâm như vậy chứ, thực khiến người ta đau lòng nha! Cửa ta chị gái tốt!”. Sở Tiêu Mộng từ trên cao nhìn xuống thân mình đang dần mất khí lực Sở Ngâm Ngọc, cười đến quỵên rũ đắc ý.

“vì...sao...?” Sở Ngâm Ngọc dùng tay che lại vết hầu đang đau đớn mới mở miệng, lại phát hiện thanh âm càng ngày càng yếu, càng ngày càng khàn. Một ngày chưa ăn cơm, không có khí lực lại thêm hiện giờ suy yếu thân mình, thật là họa vô đơn chí.

Vênh vào tự đắc?

Nàng khi nào thì có nói qua một câu vênh vào tự đắc, tuy rằng nàng là được ngự tiền tứ hôn thái tử phi, cũng là đường đường chính chính Phụ Quốc công phủ đích trưởng nữ, ngoại tổ phụ là Phong Tân quốc Tiêu vương gia, là em trai cùng mẹ của tiên hoàng, là đương kim hoàng thượng thúc phụ, mẫu thân lại là Tiêu vương duy nhất đích nữ Minh Huệ trưởng quận chúa. Thân phận tôn quý vô cùng, nhưng nàng khi nào cùng người khác tranh chấp quá, nàng hiểu thuận kẻ mẫu, sẵn sóc tỷ muội, lo liệu gia vụ, người người đều khen nàng ôn lương thực đức.

Hôm nay là ngày đại hôn của nàng. Phu quân của nàng là dưới một người nhưng trên vạn người Thái tử của Phong Tân quốc, hấn tao nhã anh tuấn không ai bì được, thâm thúy ánh mắt lộ ra của hấn tôn quý cùng không gì sánh được, cường tráng thân mình khiến nàng thành phục dưới thân hấn, không gì có thể thay thế được cảm giác an toàn này. Một người xuất sắc như vậy, lại là của nàng trượng phu, Sở Ngâm Ngọc miễn cưỡng bài trừ một nụ cười nỉm. Khả ngăn ngui cười nỉm lại bị trước mắt những người này phá hủy.

Nhìn thấy cái kia quen thuộc bóng dáng, vẫn là kia tuấn mĩ vô tỳ vết khuôn mặt, vẫn là kia mặt thâm thúy ánh mắt, kia đôi tay ngọc thon dài cũng không tự chủ xoa đầu một nữ tử khác, nụ cười ôn nhu, “Mộng Nhi, việc gì cùng nàng phí lời, hiện giờ chúng ta chiếm được sự tin cậy của phụ hoàng, vừa rồi Tiêu vương gia phủ lệnh bài cũng đã đưa ta, thiên hạ này sắp nằm trong tay ta rồi, không lâu nữa, nàng sẽ là Phong Tân quốc cung trung đứng đầu. ha ha...”. Phong Hạo Lăng cười không hề kiêng nể, tay lại là phóng túng can rở du ngoạn, trực tiếp đặt lên trên bộ ngực của Sở Tiêu Mộng, không ngừng vuốt ve, khiến Sở Tiêu Mộng một trận thở gấp, thân thể phối hợp vận vận.

Một màn trước mắt làm mù hai mắt của Sở Ngâm Ngọc, trong miệng lập tức trào ra một tia tanh ngọt, dạ dày không ngừng quay cuồng, chỉ thấy trước mắt tình cảnh thật vô cùng ghê tởm. Tựa như nhìn thấy dáng vẻ thống khổ của Sở Ngâm Ngọc, Sở Tiêu Mộng liền đến hưng trí, nghĩ đến vừa mới giành cơ Sở Ngâm Ngọc, buông ra trên người ý do chưa hết Phong Hạo Lăng bàn tay, đi đến bên cạnh Sở Ngâm Ngọc.

“Vì sao?” Sở Tiêu Mộng nhìn xuống trên mặt đất Sở Ngâm Ngọc, nhìn nàng bởi vì gãy dựa, trên đầu mũ phượng bởi thế mà rơi rụng, tóc mai tán ra, tán loạn khắp nơi trên khuôn mặt tái nhợt, trên trán vết bớt lại càng nhìn rõ, thoạt nhìn chặt vật đến cực điểm, trong lòng càng khoái ý, cười khanh khách.

“Đương nhiên là vì ngươi cản đường ta, cho nên ắt phải chết! Ngươi nếu không chết, ta sao có thể ngồi lên ngôi vị thái tử phi, ta như thế nào trở thành hoàng hậu của Phong Tân quốc, ta chán ghét thân phận thứ nữ của Phụ Quốc công phủ, chán ghét cái thân phận tầm thường này, luận dung mạo cùng trí tuệ, ta chỗ nào không bằng ngươi, dựa vào gì phải ở dưới ngươi, nghe ngươi khoa chân múa tay sai bảo? Ngươi chẳng qua dựa vào đích nữ thân phận,

nếu không chỉ bằng người này phó tôn vinh, người nào sẽ thích người? Người cũng không chiếu gương soi lại bản thân, người nên biết người là Tân Đồ mọi người đều nhận thức “Đệ nhất xấu nữ” a!”.

“_____” Sở Ngâm Ngọc muốn mở miệng, lại phát hiện thế nào cũng không phát ra âm thanh, chỉ có thể lẳng lẳng nhìn chằm chằm Sở Tiêu Mộng.

“Nhìn chằm chằm ta cũng vô dụng. Không sai, đây là thuốc câm, như vậy ít nhất cũng có thể cam đoan đại tỷ ngươi cho dù có cơ hội gặp mặt người bên ngoài, cũng không thể nói chút cái gì”. Sở Tiêu Mộng khẽ cười nói.

Sở Tiêu Mộng khiêu khích nhìn dưới đất Sở Ngâm Ngọc, trong mắt đầy nghi hoặc. “Đại tỷ ngươi là ở nhắc nhở ta, ngươi còn có tay có thể viết chữ, lấy đó để nói cho người bên ngoài phải không?”.

Sở Tiêu Mộng nhọt nhọt cười. “Đã quên nói cho đại tỷ ngươi, vừa rồi ngươi ngửi được mê hương, không những khiến ngươi toàn thân vô lực, còn có thể phê đi hai tay, không dám nói cái khác, muốn viết chữ là tuyệt đối không thể được. Nghe Bạch Liên nói, bệnh trạng này cùng trùng gió giống nhau, cho nên cho dù yêu thương ngươi hoàng đế biết được, đại khái cũng nghĩ đến ngươi tư thông sự thực bị vạch trần, ngươi nhất thời khó thở liền bị trùng gió, tuyệt đối sẽ không nghi ngờ ta dùng cái gì tay chân. Cho nên đại tỷ cũng không cần lo lắng cho ta!”.

Tư thông? Nay đến tốt cùng là cái nào tội danh? Lẽ nào đều là Sở Tiêu Mộng khổ tâm trừ tính? Các nàng không phải luôn luôn đều hòa thuận hay sao? Nàng ta như vậy khổ tâm mưu toan, cuối cùng là vì cái gì?

Sở Ngâm Ngọc trong lòng nghi hoặc, bởi vì không nghĩ ra được nên càng sợ hãi. Trước mắt này kiều mị nữ nhân bỗng trở nên thực xa lạ, chỉ thấy nàng nhẹ nhàng mà tới gần Sở Ngâm Ngọc bên tai, thanh âm ôn nhu ngọt ngào: “Đại tỷ yên tâm, ta nếu đã hao phí này đó tâm huyết, đem ngươi biến thành giống như trùng gió bệnh trạng, tạm thời sẽ không giết ngươi”.

Sở Ngâm Ngọc đột nhiên hiểu được, Sở Tiêu Mộng độc ách nàng, phê đi hai tay của nàng là để bảo trì nàng thanh tịnh. Là làm cho nàng nhìn thấy rõ từng cùng nàng chung hoạn nạn muội muội như thế nào nắm trong tay Phong Tân quốc, như thế nào thay thế nàng vị trí, trở thành hoàng hậu muốn người kính ngưỡng. Sở Tiêu Mộng chính là như vậy tra tấn nàng. Làm cho nàng xem rõ những gì bản thân không biết, lòng đau rí máu, rồi lại vô kế khả thi. Hào ngoan độc tâm tư!

Quả nhiên, Sở Tiêu Mộng thản nhiên cười khẽ: “Đại tỷ, ta sẽ không dễ dàng khiến ngươi chết, kia không phải rất tiện nghi ngươi sao? Chúng ta nhưng lại là tỷ muội tốt đồng cam cộng khổ, ta lại như thế nào nhẫn tâm nhường ngươi đi trước đâu, như vậy chẳng phải là làm hỏng thanh danh ôn nhu thiện lương của ta sao?”.

Một bên, Phong Hạo Lăng cười xem một màn trước mắt, tay bắt gác trên choker Sở Tiêu Mộng hai má, thực là so với Tây Thi còn tốt, sánh vượt Điều Thiên, như vậy xinh đẹp không gì địch nổi nữ tử sắp trở thành Thái Từ Phi của hắn, của hắn tương lai Hoàng Hậu. Thế nhân đều muốn hâm mộ hắn Phong Hạo Lăng giang sơn nữ nhân đều ôm trọn. Thật sao vui sướng a! Lại nghiêng người nhìn dưới đất xấu vô cùng Sở Ngâm Ngọc, này hai người cách biệt nhau một trời một vực, nhất thời lại kiên định chính mình lựa chọn, vì đạt đến mục đích của mình, là muốn có hạ sinh. Hơn nữa nữ tử xấu như vậy mà có thể chết vì hắn, đó chính là nàng phúc khí. Nghĩ vậy, nhìn nằm dưới đất hấp hối Sở Ngâm Ngọc, quăng một cái chân ghét bỉu tình bèn bước ra cửa phòng.

Lăng Đế ba năm

Phảng phất giống như trải qua giấc ngủ ngàn năm, Sở Ngâm Ngọc tỉnh lại thời điểm, phát giác bản thân bị đặt trong một cái ống trung, không thể nhúc nhích, chậm rãi tỉnh táo lại, muốn mở mắt cũng là một mảnh tối đen, khắp người từng trận đau đớn giống muôn trùng cắn xương đánh úp lại. “Ồ...ô...” muốn phát ra tiếng lại phát giác đầu lưỡi cũng không ở, theo trong miệng giãy dụa ra đau đến cơ hồ khiến nàng chết ngất. Ống nhỏ hẹp khiến nàng nửa bước khó dời, ép sát đến nỗi chính nàng không thể hô hấp, quanh thân đau đớn tra tấn khiến nàng ngất đi vài lần rồi lại bị đau đớn khiến cho tỉnh lại..

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 3: Nỗi Khổ Nhân Trệ (3)

Giờ phút này, đối diện đá Tam Sinh, Sở Ngâm Ngọc đã khóc không thành tiếng, bị đụng chạm đến ký ức hiện ra rõ ràng ở trước mắt. Nàng tận mắt nhìn thấy câu chuyện phát sinh trên người bản thân, thấy chính mình bị Sở Tiêu Mộng tùy ý đem tứ chi chặt bỏ, móc mắt, dùng đồng rót vào lỗ tai, khiến cho cảm giác, dùng ách được quán vào yết hầu, cắt đi đầu lưỡi, phát hư dây thanh khèn cho không nói ra lời. Sau đó lại bị ném vào nhà xí, cắt rút mũi của mình, cạo trọc tóc, cạo hết lông mày, lông mi cũng không lưu lại, sau đó bôi lên thuốc, phá hư chân lông, chân lông tróc ra sau không hề sinh trưởng, trở thành nhân trệ, chịu sự thống khổ này mà chết...

Nàng đến cùng là làm sai cái gì, nhưng lại phải chịu hình phạt tàn nhẫn như thế? Nàng biết bản thân diện mạo không đẹp, mỗi lần đều đem cơ hội tham dự yến hội đều nhường cho Tam muội Sở Tiêu Mộng. Trước mặt người bên ngoài, nàng cũng không dám khinh thị lộ diện, sợ đánh mất Phụ Quốc công phủ thể diện, cấp Sở thị cả nhà bôi đen. Nàng biết rõ kế mẫu là em thứ xuất cùng cha khác mẹ của mẫu thân, đã tước đoạt tất cả của mẫu thân, lại vẫn đối với kế mẫu trước sau như một hiếu thuận; biết Phong Hạo Lăng yêu nàng, nàng liều lĩnh vì hắn làm mọi việc, chẳng sợ là làm trái lời ngoại tổ phụ, cũng muốn trăm phương nghìn kế đem Tiêu vương phủ lệnh bài giao cho hắn. Nàng tâm vốn nhân từ, không oán hận, đối với mọi sự quan tâm đều mang ơn, không buông tha bất cứ một cơ hội giúp đỡ người khác...

Tất cả những thứ này, cuối cùng đổi lấy phản bội cùng hăm hại, không một ai cảm động, nhớ nhung nàng của thiện lương, chỉ biết sau lưng cười nhạo nàng con vợ cả tiểu thư xấu xí không chịu nổi, cuối cùng còn bị tra tấn đến chết...

Nghĩ đến chính mình bị thảm khi còn sống, nhân là đao thớt, ta là ngư thịt. Sự khoan dung của bản thân lại đổi lấy kết cục như vậy, nếu có kiếp sau, nhất định phải làm cho những người đó nếm hết nhân trệ nổi khổ, làm cho bọn họ cũng thử nỗi đau của cá thịt.

Mạnh Bà trong lúc đưa nước canh ngẫu nhiên liếc mắt nhìn nàng. Hình ảnh thê thảm khiến một người khiến thức rộng rãi như bà cũng phải kinh ngạc, nhân gian lại có người ác độc như vậy? Đoạn vận mệnh bị thảm như vậy thật sao hiếm thấy, cũng khó trách trước mắt nữ tử mặc dù đã qua Cảnh Thiên, âm dương cách nhau, lại vẫn giữ trong lòng sự căm giận.

“Uống qua canh Mạnh Bà, tất cả đều tan thành mây khói, kiếp trước mọi khổ đau cũng đều trở thành bỏ đũa, kiều quy kiều, lộ quy lộ, tự cái không liên quan nhau”. Mạnh Bà nhìn thấy nữ tử do dự, thần nhiên mà nói.

“Không, không, ta không thể, sự bi thảm của ta không ai có thể cảm nhận được, ta trước khi chết đã có lời thề, ta không cam tâm!”. Nữ tử trong giây lát kích động, lắc đầu, lùi về phía sau, miệng ai sắp, trong tay vỗ về hương cảnh. Nàng bắt đầu từ lúc sinh ra, liền liên tiếp bị người hăm hại, từng màn từng màn liên tiếp giao nhau hiện lên trước mắt nàng, liên tiếp những âm mưu quỷ kế mà mục đích cuối cùng là muốn mạng nàng. Nhân sinh như vậy, nàng sao có thể cam tâm chuyển thế đầu thai. Nàng không thể, không thể...

“Đồng”, một tiếng nổ mạnh, nữ tử đụng vào chậu hoa phía sau, chậu hoa rơi xuống đất mà toái vỡ, nhưng những người bên cạnh vẫn không chú ý đến, nếu như không tiêu sái đi, vậy thì uống...

Đột nhiên trên mặt đất đột sinh một cái khe, lờ lờ ánh sáng, Mạnh Bà mày nhíu lại, thần nhiên nói: “Đã nguoi như thế ngoan cố, vậy thì đi trước đi”.

“A...”. Nữ tử theo kẻ rơi xuống, nháy mắt mặt đất trở về về ban đầu không hư tổn gì, chỉ để lại thanh âm thì thảo nói nhỏ của Mạnh Bà: “Nhân trệ, tức là khổ hình khiến người ta biến thành trư. Năm đó, Lã hậu tự phát mình ra “Nhân trệ”, dùng để đối phó với sủng phi của Hán Cao tổ - Thích phu nhân, nhưng đó cũng là do vị Thích phu nhân này không kính trọng Lã Hậu trước, trong đó ân oán khó phân ai đúng ai sai. Nhưng trước mắt nữ tử, nàng ôn nhu thiện lương, ung dung quý giá, lại có sao gặp phải cục hình như vậy. Sự đau đớn của nàng không ai có thể hiểu, thực không nghĩ tới nhân gian lại có khổ hình như thế, nhân gian này nếu thực có người tàn khốc như thế, cũng nên nhận lấy báo ứng, chỉ mong này một kiếp có thể giải hóa được sự phần hận trong lòng nàng. Nhân quả báo ứng đều có nguyên do a!”.

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Trưng Sinh Năm 12 Tuổi (1)

Một cái động hẹp dài không thấy đáy, duỗi bàn tay cũng không thấy được 5 ngón, chậm rãi bước về phía trước, tối tăm không bờ bến cản nuốt sự sợ hãi trong nội tâm. Một cổ cuồng mạnh mẽ vô tận lực lượng phụ giúp nàng không hề ngần ngại đi về phía trước. Đột nhiên ở chỗ rẽ ngoặt, một mảnh rất nhỏ ánh nền hiện ra tia hy vọng, nội tâm thoáng bình lặng, bên cạnh một cái dài nhỏ ống, nhỏ hẹp đến mức chỉ có thể nhét được một người vào trong, hoảng hốt gian, một tiếng trầm thấp tiếng rên hấp dẫn mở ra ống.

Đỉnh đầu không có da đầu, thất khiếu gian chảy một dòng máu đỏ tươi, trong không khí tràn ngập mùi gay mũi khó thở, ánh nền tắt, bốn phía một mảnh tối đen, sự đau đớn tê tâm liệt phế.

Mơ màng lúc, Sở Ngâm Ngọc không biết mình đang ở đâu, bên tai tựa như có người đang ở nói chuyện, cuối cùng mơ hồ có ý thức.

“Đây là Ngọc muội đơn thuốc, dựa theo đơn thuốc này mà sắc, không ra nửa tháng nhất định có thể khỏi hẳn, trên trán thương tạm thời dùng hộp Thanh Tinh Cơ bôi, đợi sau khi vết thương kết vảy lại dùng hộp Ngọc Lộ Thanh ứ cao mặt thượng, nghĩ chắc cũng có thể khôi phục như lúc ban đầu, chỉ là Ngọc muội cái bớt trên trán hội càng vì thế mà rõ hơn, chỉ sợ muội muội tình lại hội...”. Nam tử do dự nói.

Thanh âm của nam tử này?

Rất quen thuộc!

Chẳng lẽ là Hoàng ca ca của Chu tướng phủ? Kìa nam tử tựa như ánh mặt trời, thuần hậu, ôn hòa, biểu tình thanh nhuận, tươi cười ấm áp, nét mặt tựa gió mùa xuân, dễ dàng hấp dẫn ánh mắt của những nữ tử bên cạnh, mi vũ gian ấm áp khiến người ta không đành lòng nháy mắt. Ở người khác cười nhạo nàng thời điểm, hẳn luôn có thể gạt bỏ hết những ánh mắt của thế tục, duỗi tay giúp nàng, khiến nàng cảm thấy ấm áp... Nam tử như vậy, độc tự chính mình, không quan tâm người ngoài ánh mắt, không nghe theo người ngoài làm đạo. Nghĩ đến đây, Sở Ngâm Ngọc vẫn cảm thấy thực vui mừng, bọn họ trong lúc đó thân tựa huynh muội, không có gì giấu nhau. Lại cũng không nghĩ tới cuối cùng vẫn là bị Phong Hạo Lăng sau khi đăng cơ, vì có quan hệ thân thiết với nàng mà dùng hình phạt ngũ mã phanh thây để xử, cuối cùng chết không toàn thây, hồn phi phách tán...

Chính đang hồi tưởng, một thanh âm khác ngọt ngào lại trong trẻo sáp nhập.

“Chu thái y, ngài cũng biết đấy, cái bốt trên trán Đại tiểu là từ nhỏ theo trong bụng mẹ đã có thai kí, cho dù Hoa Đà tái thể, diệu thủ hồi xuân, cũng vô cách cứu chữa, ân đức của Chu thái y đối với Đại tiểu thư, hầu gia và phu nhân đều xem trong mắt, ghi tạc ở trong lòng, nhất định sẽ không trách ngài. Ngược lại, nếu ngài đối Đại tiểu thư dốc lòng cứu trị, bọn họ nhất định cảm kích”.

Hừ! Tâm tư thật nhẩn nha a, rõ ràng Hoàng ca ca lo lắng chính là khi bản thân biết tình huống khi hoảng sợ, lại cố đổi trắng thay đen, chỉ nói Hoàng ca ca lo lắng chính mình trách cứ, đem giữa bọn họ trong lúc ấy tình cảm phiến thanh, làm cho người khác hiểu nhầm Hoàng ca ca có tư tâm, cũng chắc chắn chính mình không nói lý, cố tình gây sự.

Không đúng, thanh âm này?

Chẳng phải là Thanh Hòa – khi nàng còn là nữ tử khuê các bên cạnh thiếp thân nhất đẳng nha hoàn hay sao?

Nàng nhớ lại này thông minh lanh lợi nha hoàn, là nhị di nương từ nhỏ phái lại đây để chiếu cố nàng. Nói là chiếu cố, cũng bất quá là cùng nàng đi học đường, học tập nữ công, bởi nàng tham dự một ít không thể từ chối yến hội, thay nàng mưu sách cùng người chu toàn. Ở trong trí nhớ của nàng, này kêu Thanh Hòa nha hoàn từ trước đến nay chưa hề nói một lời thô tục, ăn mặc tiêu dùng hàng ngày cơ hồ cùng nàng không khác, chỉ khi phụ thân xuất hiện hoặc ở thời điểm đặc biệt mới phân rõ chủ tớ. Lại nói tiếp, nha hoàn này chỉ so nàng lớn hơn ba tuổi, lại đầu óc linh hoạt, tâm tư linh động, kiếp trước nàng thích y lại vào nha hoàn này, cũng nơi nơi cùng nàng thân cận, một chút cũng không so đo tính toán. Thanh Hòa thay nàng sắp xếp công việc lớn nhỏ, đợi ngày nàng xuất giá khi, cũng là một tác không rời, này phân ân tình, nàng kiếp trước chính là cảm động đến rơi nước mắt, nghìn ân vạn tạ!

Bây giờ ngẫm lại, dựa vào cửa nàng thông minh lanh lợi, không có khả năng không biết nàng chịu độc hại, chính là khi nàng bị ngộ hại, cũng không một bóng người, vô nơi dựa vào. Cần thận nghĩ đến, sợ là từ lúc tiến vào Thanh Ngọc Uyển liền bắt đầu, Thanh Hòa sớm đã không cùng nàng đồng tâm đồng đức đi, nếu không cũng không nơi nơi cướp nàng nổi bật, ở trước mặt nàng vênh vào sai khiến, phải biết rằng, lúc ấy ở Tân Đô, lễ nghi tôn ti trật tự đứng hàng đầu, người tri thư biết lễ nhất định là đối tượng mọi người cùng truy cầu. Vô luận là người có thân phận quý trọng hoặc ti tiện người cũng không thể vượt qua phân tuyến này. Ngày đó ở mọi người trong mắt, chỉ sợ nàng giống như không pháo Phụ Quốc Công phủ Đại tiểu thư đi!

Chính là?

Nàng Sở Ngâm Ngọc không phải từng đi đến trước đá Tam Sinh hay sao? Nàng nhìn đến nàng bị thảm một đời, nàng nhớ lại nàng uống phí kiếp trước, Mạnh Bà mật vô biểu tình đưa nàng chén canh vẫn còn rõ như ở trước mắt. Như thế nào lại có tiếng của Thanh Hòa ở đây?...

Nàng chậm rãi mở hai mắt, đánh giá xung quanh phòng, trên mặt đất phô chính là như gương sáng ngọc lưu ly gạch, phòng ở xinh đẹp bốn góc có treo đèn bát giác cung đình, trong phòng có một bức trường bằng gỗ lim có khắc từ đàn mộc, nga voi, hoa ánh thủy tinh, còn lại gia cụ đều là từ lê hoa mộc hoặc toan chi mộc làm, xa hoa hết mức, điều công tinh xảo, khiến kẻ khác xem mà ngưỡng mộ.

Thanh Ngọc uyển?

Đảo mắt đến cái kia quen thuộc bình phong, nàng nhớ cái đó là di vật của mẫu thân nàng, dùng lông chim trà khảm với hoa sen đồ án tứ thành. Năm đó, bao nhiêu người muốn đánh chủ ý bức bình phong này, phụ thân mọi cách ngăn trở, nói là mẫu thân sinh tiền yêu thích, lại do tiền để ban tặng, vậy nên, lúc ấy cho dù là thêm nhỏ dãi, cũng nề hà, không dám chiếm lấy vật này. Sau lại, phụ thân sai người đặt nó trong phòng nàng, nói là để trấn tà.

Đây là Thanh Ngọc uyển, là nàng trước khi xuất giá từng trụ địa phương. Năm đó, Phong nương nương vì biểu hiện đối với nàng hào phóng, ở nàng mẫu thân sau khi qua đời, bên ngoài thập phần quan tâm nàng. Trong con mắt người ngoài, nàng này đương gia chủ mẫu là thực lòng yêu thương đích nữ, tuy rằng nàng từ lúc chào đời, thanh ban trên trán luôn khiến người khác xa lánh nàng, cười nhạo nàng, chỉ có di nương coi nàng giống thân sinh nữ giống nhau đối đãi. Sau lại mới biết được, nàng ta chẳng qua là muốn chiếm được phụ thân yêu thương, lại ở trong vòng mấy nhà thế gia chiếm được danh tiếng ôn hiền, khiến phụ thân nâng nàng làm chính thê, làm cho nàng một đời nữ nhi cũng trở thành con vợ cả, bay lên làm phượng hoàng.

Kiếp trước phụ thân đối với mẫu thân tình nghĩa thấm thiết, chậm chạp không chịu phù di nương lên làm chính thê, nàng còn ngu ngốc nghe theo lời xúi giục của di nương, cùng phụ thân sinh khí, ác ngữ nói phụ thân, bởi vì nàng không rõ lý lẽ, làm cho tình cảm cha con trong lúc đó ngày càng căng thẳng.

Vết thương trên trán?

Sở Ngâm Ngọc đột nhiên nhớ tới nàng mười hai tuổi khi đó phát sinh một chuyện, nàng với tam muội Sở Tiêu Mộng cùng đi Úc Y Các, sau đó ở trên cầu thang ngã xuống, trên trán máu chảy không ngừng, chân nhỏ bị gãy, kém chút thì mất mạng.

Lẽ nào nàng không chết mà quay trở về năm mười hai tuổi sao?

Sở Ngâm Ngọc nóng vội muốn đứng lên, xác định tất cả xung quanh không phải là ảo giác, nói như vậy, nàng thực sự trở về năm mười hai tuổi! Khó có thể tả hết niềm vui mừng trong lòng, tùy theo đó mà cuồng tiếu ở trong lòng, trời xanh có mắt, trời xanh có mắt a!

Mười hai tuổi... Đây một năm Phụ quốc công phủ xảy ra rất nhiều chuyện, có thể nói, là bước ngoặt trong cuộc đời nàng. Hiện tại, vận mệnh đem nàng đưa về mười hai tuổi năm ấy, nói vậy ông trời cũng xem bất quá sự bị thảm của nàng ở kiếp trước đi!

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Trùng Sinh Năm 12 Tuổi (2)

“Tiểu thư, ngài rốt cục tỉnh lại?”.

Thanh Hòa chính đang đứng một bên nhu thuận, ân cần hầu hạ, nhìn thấy Sở Ngâm Ngọc mở hai mắt, vội vàng thể hiện vẻ thập phần thân thiết, khoe mắt lại cất dấu một tia khinh thường. Nay đồ xấu xí, tình lúc nào không tỉnh, cố tình chọn lúc nàng đang cùng Chu thái y. Khó lắm nàng mới có cơ hội tiếp cận Chu thái y, nói không chừng Chu thái y đã bị nàng dung mạo cấp mê hoặc rồi, nàng liền thuận lý thành chương tiến vào phủ Thừa tướng, chẳng sợ làm một vị tằm thương tiểu thiếp cũng là vẻ vang của nhà lắm rồi, còn hơn là ngày ngày cùng một xấu nữ, đi đến đâu cũng bị người xa lánh! Cho dù tất cả đều là chủ ý riêng của nàng, cũng đủ nàng mặt mũi rồi. Nàng tốt xấu gì cũng nên vì bản thân mình suy tính một chút về nửa đời sau, nàng không nghĩ đem bản thân trói buộc với một cái không có tiền đồ chủ nhân. Thanh Hòa càng nghĩ càng giận, lại vẫn biểu hiện thích hợp lễ nghĩa, tận tâm hết sức.

“Tiểu thư, ngài cảm thấy như thế nào rồi? Có chỗ nào không thoải mái hay không?”. Thanh Hòa đi đến bên giường, dùng tay chạm vào trán Sở Ngâm Ngọc, trong nháy mắt cả kinh, kỳ quái? Thiêu như thế lợi hại, sao lại có thể tỉnh đâu?

Thanh Hòa nghi hoặc ánh mắt, tuy rằng cực kỳ ngạc nhiên, nhưng cũng bị Sở Ngâm Ngọc nắm bắt được. Nàng hiểu rõ sự nghi hoặc của Thanh Hòa, chỉ ngờ ngác nhìn nàng, không để ý đến câu hỏi của nàng ta.

“Đại... đại tiểu thư, ngài làm sao vậy?”. Thanh Hòa trong lòng run sợ hỏi, là mình cảm giác sai lầm chăng? Vừa mới đại tiểu thư ánh mắt, cái loại này biểu tình, thật sự giống lệ quý tử địa ngục đi ra giống nhau, khiến nàng trong lòng chập bông táo táo, đặc biệt kia ánh mắt truyền ra ánh sáng thanh u lãnh lệ, giống như một hồ sâu khiến người ta không rét mà run.

“Thanh Hòa, ta không sao”. Sở Ngâm Ngọc chậm rãi giương mắt, mỉm cười, thần nhiên nhìn người trước mắt quan tâm nàng.

Tiền sinh nàng, thực sự là mắt bị mù, cư nhiên một chút cũng không nghĩ đến người này ăn cây táo rào cây sung, còn tưởng rằng người này đối với nàng trung thành, tận tâm, mọi chuyện vì nàng bày mưu tính kế. Hiện giờ vừa tỉnh lại, nhìn đến nàng quyền rũ Hoảng ca ca một màn, của nàng lời nói nhỏ nhẹ, sẵn sàng chu đáo, không chút quan tâm đến chủ tử đang nằm trên giường bệnh, còn âm thầm trách cứ mình phá hủy của nàng chuyện tốt. Như vậy thì nữ, thật sao khiến người ta thất vọng! Bất quá không quan hệ, hiện tại nàng, đã không phải nàng kiếp trước.

Thanh Hòa sùng sốt, tựa hồ có gì không đúng, thanh âm tuy rằng nhẹ nhàng, nhưng ở giữa tản mát ra sự trấn tĩnh, chắc chắn chủ tử của nàng không thể làm nên được. Hơn nữa, ngày thường không người thời điểm, Sở Ngâm Ngọc tổng gọi nàng Thanh Hòa tỷ tỷ, cho nàng mặt mũi, này Thanh Ngọc Uyển, ngày thường đều do nàng định đoạt. Nhưng lại nghĩ, đại tiểu thư không phải là phát sốt sao? Có thể là thiếu cao hồ đồ, chờ bình phục, cũng liền vô sự, lập tức, trên mặt lại khôi phục ngày xưa nụ cười.

Sở Ngâm Ngọc chống đỡ thân thể ngồi dậy, trên trán thương còn có chút ần ần đau.

“Ngọc muội muội tỉnh lại, không biết ca ca có thể tiến vào được hay không?”.

Ngồi ở phía ngoài nghe được bên trong đối thoại, Chu Trùng Hoảng thân thiết hỏi.

“Hoảng ca ca? Mời tiến vào”. Sở Ngâm Ngọc có chút hưng phấn đáp, cách đã lâu, không nghĩ lại có thể nhìn thấy, quả nhiên là thực tốt! Kiếp trước còn chưa kịp báo đáp ân đức, kiếp này nhất định còn, cũng không uống trùng sinh lại một lần, này một đời, nàng ăn oán rõ ràng, tuyệt đối không lại nương tay, nhưng cũng không nghĩ tổn hại đạo nhân luân.

Chu Trùng Hoảng tiến vào, màn che màu tía, Sở Ngâm Ngọc nửa dựa vào gối màu đỏ nhạt thêu hoa cỏ, bởi vì bị bệnh, sắc mặt tái nhợt, có vẻ tiêu tụy, càng thêm vẻ đáng thương.

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 6: Trùng Sinh Mười Hai Tuổi (3)

Cẩn thận kiểm tra, Sở Ngâm Ngọc trong mắt che dấu sự thần nhiên khiến hấn sợ hãi. Nay đáng thương muội muội, từ nhỏ liền không có mẹ ruột, phụ thân còn hàng năm ở ngoài, không rảnh quan tâm, trên mặt mang theo một cái bết, chịu hết sự thờ ơ, lạnh nhạt của mọi người, cũng may người trong phủ đối với nàng không tệ lắm, nơi nơi quan tâm có thừa. Chính mình tuy là trong cung ngự y, nhưng cũng không thể chữa được trên trán nàng thanh ban, thực sự hổ thẹn! Nhưng lần này nàng tựa hồ có chút khác thường, nhưng lại nói lên không rõ nguyên do đến.

“Ngọc muội muội cảm thấy như thế nào rồi?”. Chu Trùng Hoảng vừa nói, vừa theo bên thân hòm thuốc lấy ra sợi chỉ cùng lụa mỏng chuẩn bị vì Sở

Ngâm Ngọc bắt mạch.

“Ngọc muội muội thiếu vẫn chưa lui, nhưng nhìn tinh thần cũng không tệ lắm, hẳn là do miệng vết thương ảnh hưởng khiến sốt cao khó lui. Ta lại kê một đơn hạ sốt, muội muội đúng hạn dùng, hẳn không có gì đáng ngại”. Đốc lòng xem tốt mạch, Chu Trùng Hoảng vừa thu thập, vừa nói.

“Hoảng ca ca có thể vì muội mở thêm một đơn thuốc khu hàn không?”. Sở Ngâm Ngọc bình định mở miệng.

“Muội muội dùng ở đâu?”. Chu Trùng Hoảng cả kinh, này khu hàn, hạ sốt phương thuốc bên trong có một vị độc dược, hiện nay Ngọc muội muội khí huyết suy yếu như thế là muốn cẩn thận.

Sở Ngâm Ngọc trong lòng vừa động, nàng đương nhiên hiểu được Chu Trùng Hoảng băn khoăn, Hoảng ca ca khắp nơi vì nàng suy nghĩ, nàng có sao lại không cảm động được cơ chứ.

“Muội muội chỉ là nghĩ hiện nay đã bắt đầu mùa đông, trời ngày càng lạnh, tùy thời đều có thể dẫn đến cảm lạnh, đúng dịp hôm nay nhìn thấy Hoảng ca ca, nên phải lấy một ít để dự phòng bất cứ tình huống nào”. Sở Ngâm Ngọc nói không nhanh không chậm, trên mặt tươi cười thản nhiên, khuôn mặt tái nhợt càng lộ vẻ đáng thương. Ngày thường trong các nhà quý tộc, thuốc bổ linh tinh vẫn là có, nói vậy cũng không có gì là sai, cũng không khiến người khác hiểu nhầm.

“Vẫn là muội muội lo lắng chu đáo, trời giá rét, Tân Đô mọi năm mùa đông đều khắc nghiệt, đều là nơi lạnh vô cùng. Cũng không phải chuyện gì to tát, ta đây liền mở một đơn tầm thường hạ nhiệt khu hàn, đợi lát nữa làm cho Thanh Hòa theo ta lấy thuốc là có thể”.

“Là... là... Chu thái y nói chính là, kia nô tỳ liền đi theo Chu thái y lấy dược”.

Bên người đứng Thanh Hòa trên mặt biểu tình dù chưa thay đổi, nhưng trong lòng lại nghi hoặc, vì sao tiểu thư phải nhiều chuẩn bị một đơn thuốc? Tự tình lại sau, tiểu thư nhìn bề ngoài không có gì biến hóa, nhưng lại cảm giác thực xa lạ, tựa hồ không còn là cái nàng có thể đoán chủ tử được nữa, lại cứ không tìm thấy nguyên do. Nghe được muốn cùng Chu thái y xuất môn, hết thấy mọi sự đều phao đến sau đầu, chỉ cần có cơ hội cùng Chu thái y tiến tới, cái khác đều là phù du.

Thanh Hòa mọi sự tinh tế chu đáo, tâm tư nhẫn nại, duy đối với việc chung thân của bản thân vẫn luôn canh cánh. Này ngược lại là cơ hội cho người khác lợi dụng nàng. Tiền sinh nàng chính là tin vào Phong di nương hứa hẹn, đáp ứng nàng sau khi sự thành liền phong phong cảnh cảnh gả cho trong phủ quân sự làm chính thê, vì thế liền có nàng ruồng bỏ chủ tử việc.

“Vậy muội muội nghỉ ngơi thật tốt, đứng giờ bôi thuốc, vết thương trên trán chắc chắn sẽ phục hồi như cũ. Nếu có chuyện gì, làm cho Thanh Hòa truyền lời cho ta”. Chu Trùng Hoảng có lễ nói, nhẹ nhàng rời khỏi Thanh Ngọc Uyển.

Nhìn đến Thanh Hòa cùng ca ca rời đi sau, Sở Ngâm Ngọc lập tức xuống giường, mặc tốt quần áo, nhìn thấy trong gương đồng nhỏ gương bản thân, nhớ lại ở đá Tam Sinh thấy được kia đoạn hình ảnh, của nàng cả đời bị nhân hãm hại, cũng là do nàng tiền sinh quá mức tự ti, đối với người khác quan tâm lại hết mức mang ơn, đến nỗi mất phu quân, thân sơ chẳng phân biệt được. Này một đời, nếu trời xanh ân chuẩn cho nàng sống lại, liền không thể tái như vậy mơ hồ, ân oán chẳng phân biệt được. Tái nhợt vô lực tay chậm rãi vuốt ve trên trán vết thương, vết bớt vẫn còn đỏ tươi ướt át, không đành lòng nhìn. Thôi, tiền sinh nàng một đời quá mức để ý bản thân dung mạo xấu xí, mà khúm núm, không hề có chủ kiến, cả đời này nàng sẽ không tái để ý dung mạo, làm cho những người đó nếm thử cảm giác khổ sở, nhân vì dao thót, ta vì cá thịt!

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 7: Cứu Xuân Cầm (1)

Nhớ đến chính mình tám năm nổi khổ bị nhốt trong nhà xí, cứ nghĩ đến cảm giác đau đến tận xương cốt, lòng liền xúc động, bàn tay giấu dưới lớp y sam chậm rãi nắm lại, móng tay cắm vào da thịt, chảy ra những tơ máu nhỏ. Cũng nên đến lúc bản thân mình động thủ rồi! Trước mắt cứu lấy Xuân Cầm.

Sở Ngâm Ngọc nhớ rõ Xuân Cầm ở nàng mười hai tuổi năm ấy không hiểu vì sao mất tích. Phong di nương chỉ nói ở nàng bệnh nặng hôm ấy, Tô phu nhân của Chu Thừa tướng phủ mạng theo Chu Trùng Hoảng đến thăm, Xuân Cầm không ở trong khuê phòng phụng dưỡng nàng, ngược lại lại chạy đến trước tiền thính, ý đồ hấp dẫn Hoảng ca ca, sau bị Phong di nương phát hiện âm mưu này, loạn côn đánh chết.

Ngày đó chính mình sau khi nghe được, còn mù quáng cảm tạ di nương vì giúp mình loại bỏ được một người hai lòng tỳ nữ, vẫn chưa chân chính đi thăm dò bên trong sự tình. Đương nàng đứng ở trước đá Tam Sinh, mới biết được chân tướng sự thực.

Lúc trước Xuân Cầm vì cứu nàng mà không hề có bản thân, vọt vào tiền thính thỉnh cầu Hoảng ca ca cứu lại tính mạng đang bị đe dọa nàng. Phong di nương cảm thấy Xuân Cầm hủy hoại nàng hiền đức thanh danh, xúc phạm Quốc công phủ gia quy, khiến nàng không thể không quan tâm thân phận đương gia chủ mẫu, mà làm cho Hoảng ca ca vì mình xem bệnh. Sự sau, vì tức giận, liền sai quân gia và miệng, ném vào hậu viện sau đồng tuyết, chính Xuân Cầm là bị tươi sống đông chết. Nếu không có Xuân Cầm ngày đó trung tâm hộ chủ, bản thân chỉ sợ là chết vào trận ồm ồm đó.

“Nha, tiểu thư, người như thế nào xuống giường? Chân của người...” Lâm mẹ đi vào nội thất, nhìn thấy Sở Ngâm Ngọc mặc tốt quần áo, đứng trước

giương đồng, mày ngài khê cau; cảm thấy một cổ cường đại lãnh khí đánh úp lại, chính bản thân nhện không được có chút run rẩy.

Sở Ngâm Ngọc chậm quay người lại, vừa rồi có chút vui mừng, xuống giường khi không chú ý đến mắt cá chân đau đớn, hiện nay tuy rằng có chút đau, nhưng không bằng sự đau đớn trong lòng, chút đau này thực ra cũng không gọi là đau.

“Lâm mẹ, Xuân Cầm đi đâu rồi? Ta muốn ăn chút hoa quế bách hợp bánh, người đi đem một chút lại đây cho ta”.

Sở Ngâm Ngọc nhìn Lâm mẹ, trên mặt đã thay thế thân nhiên tươi cười, ăn nói có phép, lời nói trong lộ ra vẻ chân thật đáng tin, làm cho Lâm mẹ lập tức quên thế nào để ứng phó.

“Nàng... nàng đi phu nhân chỗ - Thái Vi Viên”. Lâm mẹ coi như là lão nhân có kinh nghiệm phong phú, nhưng Sở Ngâm Ngọc vừa mới cười, thật sao khiến nàng có cảm giác hít thở không thông.

“Nga, phải không, kia vậy đợi nàng về đến sau, đem lại cùng ta ăn thôi”. Sở Ngâm Ngọc không nghĩ vạch trần Lâm mẹ, xem nàng có thể làm như thế nào, hiện tại bắt lại cũng vô ích, trước chờ Thanh Hòa đem được cảm lại đến, mới có thể cứu Xuân Cầm.

“Nếu tiểu thư không có khác phân phó, kia nô tỳ trước tiên lui xuống”. Lâm mẹ thanh âm có chút run rẩy nói.

“Đi xuống đi, ta cũng muốn nghỉ ngơi một chút”. Sở Ngâm Ngọc biết Lâm mẹ khẩn cấp muốn đi báo cho di nương, khiến cho nàng trước đi dò đường, sau thuận thế gỡ chiêu cùng làm bước tiếp theo tính toán.

Thái Vi Viên.

“Phu nhân, không tốt... đại sự, đại sự không ổn!”. Lâm mẹ tiến vào Thái Vi Viên liền kêu lên, hôm nay việc đã đánh sự trầm ổn ngày xưa của nàng, nề hà đại tiểu thư quanh thân khí lạnh, thật khiến cho nàng run sợ nha!

“Lâm mẹ, chuyện gì khiến người như thế vội vàng, việc lớn đến đâu chẳng phải cũng có ta dẹp bình hay sao!”. Ngồi bên ngoài đình, Phong Tang Nhu nhìn thấy vừa chạy vừa la Lâm mẹ, trên mặt lộ ra vẻ đắc ý, miệng còn không ngừng tắc bên cạnh thị nữ Mai Hương bác tốt lắm nha.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Cứu Xuân Cầm (2)

Lâm mẹ nhìn bản thân đứng đắn chủ tử, chỉ thấy nàng hôm nay mặc gấm vóc hoa nhỏ áo váy, trên mái tóc đen thui có cài cây trâm Bát Bảo, hiện ra vẻ bề ngoài phá lệ kiều nữ, nội tâm tiếm nhục. Liên hơi chút trấn định trả lời: “Phu nhân, đại tiểu thư tỉnh rồi”.

Vốn là không phải thân phận chính thể nên không được kêu phu nhân, nhưng mấy năm nay Hầu gia đều đóng quân ở bên ngoài, trong phủ việc lớn nhỏ đều do Phong Tang Nhu làm chủ, lâu dài, bọn nô tài nhóm vì thảo Phong Tang Nhu niềm vui mà xưng nàng phu nhân.

Phong Tang Nhu vừa nãy còn lãnh tức khuôn mặt, đương khi nghe đến Sở Ngâm Ngọc tên lập tức khoe miệng giương lên, cười khẩy: “Ta tưởng chuyện gì, hóa ra xú nha đầu này, trước đó Chu gia công tử đã chữa trị cho nàng, tỉnh lại cũng là việc có thể dự đoán được”.

“Tuy là tỉnh lại... nhưng...”. Lâm mẹ mang trên mặt ý do dự, ần ần mà nói. Hôm nay Đại tiểu thư so với ngày trước không quá giống, nhưng hiện tại nghĩ lại, khả năng do mang bệnh duyên cớ, nhưng tại sao khi nhìn thấy nàng, chính mình hành động không được tự chủ a, như là có ma làm vậy. Còn có...

Nhìn thấy Lâm mẹ lộ vẻ mặt khó khăn, Phong Tang Nhu trong lòng nhéo một chút, có chút không kiên nhẫn nói: “Nàng ta thì có thể có chuyện gì a, cùng lắm thì lát nữa đưa cho nàng một bộ bình thường trang sức, cũng chỉ đáng giá mấy lượng bạc”.

“Nhưng... chính là... Phu nhân, đại tiểu thư hôm nay so với trước bất đồng, nàng lại một mực muốn tìm Xuân Cầm”. Lâm mẹ nơm nớp lo sợ nói.

“Kia có chuyện gì, người nói với nàng, Xuân Cầm quyến rũ Chu phủ đại công tử, phạm vào Quốc công phủ quy củ, bị ta sai người loạn côn đánh chết”. Phong Tang Nhu nâng lên thủ, ý bảo Mai Hương lui ra.

Lâm mẹ tuy có nghi ngờ, nhưng nhìn đến Phong Tang Nhu bước về phía nữ nhân tháp trong phòng, liền ngậm miệng, có lẽ thực sự bản thân chuyện bé xé ra to, phu nhân nhất định sẽ xử lý ổn thỏa. Nàng nhớ đến đã tới Phong Tang Nhu giờ nghỉ ngơi, bèn nhẹ nhàng rời khỏi Thái Vi Viên.

Bên này, Thanh Hòa lấy xong được trở về, tinh thần vui sướng, trên mặt tràn đầy tươi cười, má hồng ửng đỏ, đáng vẻ là lướt gọi tình, quả nhiên là so với nàng này đứng đắn chủ tử còn muốn xinh đẹp hơn a.

“Tiểu thư, được cảm lại đây. Ngài muốn dùng chút được này làm gì nha?”. Thanh Hòa một bên đem được đặt trên bàn tròn, một bên cũng không quay

đầu lại hỏi Sở Ngâm Ngọc, một bộ tư thế quân gia tiểu thư.

“Ta đều có chỗ dùng. Lát nữa, người đem được đi sắc, ba chén nước ngao thành một chén, phải lửa nhỏ đun”. Đang ngồi ở dưới gốc cây ngoài viện, Sở Ngâm Ngọc từ từ lay động xích đu, chậm rãi mở miệng nói.

“Ta sắc?”. Thanh Hòa có chút không thể tin được, lảng lảng nhìn Sở Ngâm Ngọc, giống như nhìn một quái vật. Cũng khó trách nàng, kiếp trước, đều là Xuân Cầm vội vàng việc nặng nhọc, nàng ngày thường là không đến lượt làm những việc này đâu.

“Bằng không ta sắc?”. Sở Ngâm Ngọc dừng xích đu, tươi cười âm áp hỏi lại.

Thanh Hòa nhìn thấy đại tiểu thư về tươi cười, nhưng ánh mắt lại lộ rõ lạnh nhạt cùng uy nghiêm, đột nhiên cảm giác trên người một trận lạnh run, liền không tự chủ cầm được, mang về mặt nghi hoặc, không nhanh không chậm hướng phòng bếp đi tới.

Sở Ngâm Ngọc tính toán thời gian không sai biệt lắm, muộn thêm chút nữa có thể không kịp rồi, liền phủ thêm áo khoác, hướng tới Quốc công phủ hậu viện.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Cứu Xuân Cầm (3)

Bên ngoài như trước một mảnh xám trắng, cả sân khắp nơi bị màu trắng bao phủ. Bông tuyết nhẹ nhàng rơi, phủ ở trên nóc nhà, tinh khiết, trắng nõn. Đạp trên tầng đá, xuyên qua hậu hoa viên, hoa và cây cảnh đều héo tàn, trên thân cây chỉ còn một mảnh trắng xóa, như vậy im lặng, chỉ nghe thấy bông tuyết rơi xuống đất phát ra nhẹ nhàng âm thanh.

Theo con đường phô đá, xuyên qua hành lang quanh co chín khúc, rốt cuộc đi tới trong phủ hậu hoa viên. Đây là một mảnh mai lâm, đóa đóa hoa mai tranh nhau nở rộ, giữa một mảnh trắng nõn bông tuyết trung có vẻ càng phát ra mê người sắc đỏ.

Dưới tàng cây ở giữa mai lâm, một tuyết đôi cao thất thước ngao nghể đứng thẳng, nhìn kĩ có thể thấy một đôi ánh mắt vô thần, tràn đầy tuyệt vọng... Khi Sở Ngâm Ngọc tìm được tuyết đôi thời điểm, sắc mặt nhất thời bình thường trở lại, than nhẹ một hơi, chỉ mong còn có hi vọng!

Mạo hiểm giá lạnh, tay không đào lên tuyết đôi, một khuôn mặt không chút huyết sắc lộ ra đến, ánh mắt nhắm chặt, khóe môi có nhè nhẹ vết máu đã khô cạn, mái tóc dính đầy tuyết. Sở Ngâm Ngọc cẩn thận phui bớt nàng quanh thân tuyết đọng, nhẹ giọng kêu gọi: “Xuân Cầm... Xuân Cầm...”.

Xuân Cầm nghe được tiếng gọi, chậm rãi mở mắt. Đập vào trước mắt nàng là một khuôn mặt mi thanh mục tú, làn da giống vừa mới lột xác trứng chim mềm mại, nếu không phải thấy được trên trán thanh ban, Xuân Cầm nhất định không nhận ra. Nhưng hiện tại nàng biết, đây là tiểu chủ tử của nàng, các nàng tuổi tác tương đương nhau, từ nhỏ nàng liền bảo hộ, rõ ràng là hòn ngọc quý trên tay cha mẹ, lại thừa nhỏ bị người cười nhạo, ngay cả nàng cũng bị vạ lây, nhưng nàng không hề oán hận, theo lần đầu tiên gặp được tiểu thư thời điểm, được nàng cứu trở về, nàng liền thề sẽ bảo hộ thật tốt có chút xấu xí này chủ tử.

“Tiểu thư... thật sự là ngài sao? Không nghĩ tới còn có thể gặp người. Ta... sợ là không được rồi”. Xuân Cầm yếu ớt thanh âm, toàn thân run rẩy, khiến Sở Ngâm Ngọc không tự chủ được ôm sát nàng. “Xuân Cầm, chuyện đó nhất định sẽ không xảy ra, ta sẽ cứu ngươi, đừng sợ”. Sở Ngâm Ngọc đem bản thân áo khoác cởi ra, bao bọc lấy Xuân Cầm, sau đó đem nàng chậm rãi chuyển đến đình các bên trong mai lâm. Đây đình bốn phía có màn che, nhiệt độ ấm áp hơn so với bên ngoài, Xuân Cầm sắc mặt dần dần có chút hồng nhuận, chậm rãi hồi phục tinh thần...

“Tiểu thư, người khiến nô tỳ thật khó tìm nha. Ngài phân phó chén thuốc, ta đã tiên tốt lắm. Đây quý thời tiết!”. Lúc này, Thanh Hòa bưng một chén thuốc khoan thai đi đến, tay bị đông lạnh đến đỏ bừng, khuôn mặt cũng mất đi ngày thường hồng nhuận, đầy bụng bức tức lại không thể phát tác, trong giọng nói lộ ra vẻ bất mãn.

Sở Ngâm Ngọc mặc dù nghe ra của nàng bất mãn, nhưng lại trấn định, dù sao đã tìm được Xuân Cầm, đợi sau thu thập người, như vậy tỳ nữ không thể lưu lại bên người.

Đang xóc lên màn che, nhìn thấy Sở Ngâm Ngọc bên người Xuân Cầm khi, Thanh Hòa ngậy ngăn cả người.

“Nàng không phải... không phải...”.

Ở Thanh Hòa chính đang trợn mắt há mồm gian, Sở Ngâm Ngọc trầm ổn tiếp nhận Thanh Hòa trên tay chén thuốc, đỡ lấy Xuân Cầm, làm cho nàng dựa vào mình. Lại xoay người nhìn Thanh Hòa, lạnh nhạt nói: “Không sai, nàng là Xuân Cầm”.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Trùng Trĩ Ác Tỳ

Vài câu nói khiến Thanh Hòa ngấy ngấn cả người, thích ứng không được, đại tiểu thư từ sau khi tỉnh lại sẽ không cho nàng hòa nhã sắc mặt, chân tay nhất thời luống cuống.

“Thanh Hòa, ngươi còn không quỳ xuống, ngươi nhưng biết tội?”. Đang khi Thanh Hòa còn sững sờ, Sở Ngâm Ngọc thần sắc nghiêm túc, đôi mắt lạnh lẽo còn hơn so với nhiệt độ bên ngoài.

Sở Ngâm Ngọc đối đãi hạ nhân trước nay vốn ôn hòa, đặc biệt đối với Thanh Hòa lại càng thêm ưu ái. Đột nhiên bị làm khó dễ, Thanh Hòa tuy bị hoảng sợ, nhưng cũng không quỳ xuống, dùng thái độ không phục nói: “Tiểu thư vì cái gì làm cho ta quỳ? Ta lại không có làm sai sự tình gì. Ngài cho ta đi ngao du, ta cũng làm theo. Vì cái gì muốn khi dễ một nha hoàn thể diện lực bạc như ta? Chẳng lẽ ngài cho ta dễ khi dễ?”. Nói xong liền thút thít khóc, hơn nữa càng khóc càng lớn thanh.

Xét thấy Thanh Hòa càng khóc càng ngất trời tư thế, Sở Ngâm Ngọc không nói hai lời, liền cầm lấy bên cạnh chén không ném về phía nàng. Bởi vì vừa mới ốm dậy, vừa mới lại mất nhiều sức lực, chén sứ rơi xuống cách Thanh Hòa hai thước địa phương, vỡ tan, có mảnh vụn xẹt qua Thanh Hòa mặt, họa ra một đạo vết máu. Chưa bao giờ thấy Sở Ngâm Ngọc như thế tức giận, Thanh Hòa nhưng lại ngạc nhiên quên khóc.

“Tiếp tục khóc a, ta thực ra muốn nghe thử, ngươi chuẩn bị khóc tới khi nào?”. Sở Ngâm Ngọc ánh mắt đông lạnh, lớn tiếng mắng: “Quỳ xuống”.

Thanh Hòa trong lòng run lên, chỉ thấy trước mắt Sở Ngâm Ngọc mang theo khí thế uy nghiêm, chân không tự chủ được mềm nhũn, quỳ rạp xuống đất.

“Chính mình và miệng hai mươi cái, phạt quỳ hai cái canh giờ”. Sở Ngâm Ngọc nói.

Một lát công phu, Thanh Hòa cũng hồi lại thần, âm thầm mắng bản thân vừa rồi không chịu thua kém, nhất thời lấy dũng khí nói: “Đại tiểu thư là chủ tử, nô tỳ là nha hoàn. Đại tiểu thư cho dù bảo ta đi chết, ta cũng nhận mệnh”.

Nàng tuy nói nhận mệnh, trên mặt lại là hoàn toàn không tiếp thu bộ dáng. “Chính là đại tiểu thư, cho dù ngài muốn ta tử, nhưng cũng phải cho ta hiểu được nguyên do. Ta đến cùng có chỗ nào làm sai, khiến cho đại tiểu thư muốn xử phạt? Nếu không, ta ngay cả chết rồi, cũng là cái oan khuất quỳ”.

Sở Ngâm Ngọc đang bệnh nặng, nàng lại ở một bên chết đi sống lại lời nói, hoàn toàn một chút không kiêng kị. Sở Ngâm Ngọc trong lòng ngầm bực, lại bề ngoài bình tĩnh nói: “Được, ngươi đã muốn làm cái trong sạch quý, ta sẽ khiến cho ngươi chết được minh bạch. Thị nữ Thanh Hòa, không phân biệt tôn ti chủ tớ, miệng đầy người nha ta nha xưng hô, không tuân thủ Quốc công phủ quy củ, chính là tội bất kính, đây là tội thứ nhất. Khi chủ tử bệnh nặng, đã không ở bên cạnh hầu hạ, ngược lại cùng nam nhân trò chuyện vui vẻ, ý đồ quyến rũ, đây là tội thứ hai. Ngươi toàn thân quần áo, phục sức đều là đồ vật của chủ tử, chính là mưu chiếm thước sào, đây là tội thứ ba”. Sở Ngâm Ngọc lời nói lạnh lùng mà rõ ràng. “Còn cần thêm lý do nào nữa không?”.

Thanh Hòa trong nháy mắt câm lặng, những tội này có lớn có nhỏ, toàn bộ xem chủ tử xử trí. Hàng ngày, đều là đại tiểu thư nghe lời nàng, mà lúc này tựa như thay đổi hoàn toàn một cái người mới, không còn là cái kia khúm núm xấu xí nữa. Trên người nàng phát ra sự lạnh lùng, khiến nàng không thể nào cãi lại, tại đây ngày tuyết rơi, cảm thấy hàn băng đến cực điểm, trong đầu xoay chuyển, thể hiện một bộ khuôn mặt cầu xin tha thứ: “Tiểu thư, nô tỳ biết sai rồi, cũng không dám như thế nữa... không dám nữa, xin tiểu thư giờ cao đánh khẽ!”.

“Được”. Sở Ngâm Ngọc muốn chính là Thanh Hòa những lời này, lúc này nếu làm lớn chuyện cũng không phải thời điểm. “Như vậy ngươi ngay tại trong tuyết quỳ hai canh giờ, lần sau không được vi phạm lần nữa”.

“Nhưng...”. Thanh Hòa còn muốn cãi lại, ở trong tuyết quỳ hai canh giờ, đến lúc đó không chết, cũng sợ mất đi nửa cái mạng, chính là nàng nhìn đến Sở Ngâm Ngọc bộ dáng, cũng không dám mở miệng nữa, chỉ có thể nhận mệnh lê bước đến dưới tàng cây quý.

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Trùng Trĩ Ác Tỳ (2)

“Tiểu thư, nô tỳ không có việc gì, không cần nghỉ ngơi. Ngài bệnh vừa mới khỏi, vẫn là khiến cho nô tỳ đến hầu hạ ngài đi!”.

Được Sở Ngâm Ngọc nâng vào Thanh Ngọc uyển sau, Xuân Cầm tuy rằng thân thể vẫn có chút lạnh cứng ngắc, nhưng cũng không dám nghỉ ngơi. Tiểu thư đối với nàng vô cùng tốt, chính là nàng không thể cấp tiểu thư thêm phiền toái, đưa tới người khác nhân thoại. Tiểu thư từ nhỏ liền tự ti yếu đuối, bị mọi người khi dễ, nhất là các tiểu thư trong phủ. Tiểu thư lúc nào cũng không tính toán, này đây lấy đức báo oán! Phong di nương ngày thường đối với tiểu thư như con đẻ của mình, nhưng chỉ có nàng tính tường biết, ngày thường nàng ta đã giấu tiểu thư làm bao chuyện thương thiên hại lý, nhưng nàng lại

không dám nói cho tiểu thư. Một là sợ án tượng của tiểu thư đối với Phong di nương, làm cho tiểu thư vốn đã đủ thâm cuộc sống, sau khi cùng di nương trở mặt lại càng thâm. Hầu gia tuy rằng yêu thương tiểu thư, nhưng là hàng năm đóng ngoài biên cương, nước xa không cứu được lửa gần. Hai là, mỗi lần nàng hướng tiểu thư nói, tiểu thư đều là một bộ nghi ngờ, bênh vực di nương. Đúng là, Phong di nương bề ngoài thập phần cẩn thận, khiến ai cũng không tin tưởng nàng lời nói. Bỏ đi, tiểu thư đơn thuần thiện lương như vậy, khiến cho nàng vui vẻ sống đi, lấy Quốc công phủ địa vị, Hầu gia uy nghiêm, thân phận con vợ cả, còn có tiểu thư ngoại tổ phụ uy danh, tin tưởng tiểu thư nhất định có thể tìm được một người tốt gả cho, an ổn vượt qua kiếp này. Suy tư mãi, cất nhắc lợi hại sau, nàng chỉ cầu có thể ở bên cạnh tiểu thư hầu hạ, bảo vệ tiểu thư một đời bình an, cũng là báo đáp tiểu thư ơn huệ.

“Không cho động. Đầu cũng không cho đi, ngoan ngoãn nằm trên giường nghỉ ngơi”. Ngăn lại Xuân Cầm muốn xuống giường, Sở Ngâm Ngọc lời nói vốn sắc gọn, nhưng bên trong lại thâm thiết vô cùng. Của nàng này tiểu nha đầu, tình như tỷ muội, mặc dù không được đến chỗ tốt gì, lại vẫn cứ ở bên nàng, nhận hết ủy khuất cùng tra tấn. Tâm tư linh lung không thua gì Thanh Hòa, chính là hơn vài phần tận tâm với nàng, thế nên mới bị Thanh Hòa nắm trong tay. Theo địa phủ đạo qua một vòng mới biết được thiện ác xung quanh bản thân. Nhìn Xuân Cầm trong mắt ôn nhu, Sở Ngâm Ngọc lạnh như băng ánh mắt có chút nhu hòa, cúi người vì Xuân Cầm dịch tốt chăn, kim không được than nhẹ: “Có thể sống, thật tốt!”.

Đúng vậy, có thể sống, thật tốt. Nói không riêng gì Xuân Cầm, cũng chính là nàng.

Xuân Cầm nhìn nhà mình tiểu thư, trơn bóng làn da, non mềm đến độ có thể khấp ra thủy, tinh xảo cái mũi, môi hồng tựa son, khi cười tình ý vô hạn, ánh mắt gian ôn nhu như mặt hồ mùa thu, nếu không phải trên trán cái bớt, nhất định có thể so với Phong Tân đệ nhất mỹ nhân – tam tiểu thư, càng thêm một bậc. Nhưng lần này thấy tiểu thư, có thể là do phong hàn nhập thể, lãnh hồ đồ, vẫn là cảm giác khác nói không lên lời. Chính là cảm thấy tiểu thư tựa như thay đổi một người khác, có chút xa lạ, quanh thân tản ra lạnh như băng hơi thở, thêm vài phần khí thế cường đại, mặc kệ thế nào, chỉ cần là tiểu thư, nàng thích!

Mai lâm

Đại tuyết nhẹ nhàng, đầy trời bay múa, trắng noãn dày trọng bao trùm khắp mặt đất, bốn phía yên tĩnh. Trong đình dạ minh châu tán ra ánh sáng, ngay khi màn đêm buông xuống, hắc ám đột nhiên cùng ban ngày giống nhau ánh sáng.

Dưới gốc cây Thanh Hòa, toàn thân đôi đầy tuyết đọng, có hơn một thước dày, từ vẻ mặt oán hận đến cứng ngắc biểu tình, cho đến khi không nhìn thấy khuôn mặt, muốn đứng lên nhưng dưới sự cường chế của đại tuyết, cũng dần mất đi sự chống cự, trải qua quý nhiều cái canh giờ, suy nghĩ cũng bắt đầu theo bông tuyết bay lác đác...

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Trưng Trị Ác Nô (3)

“Mau... mau... Bên này, ở đây đâu”. Một đám hộ vệ từ xa tiến lại, Lâm mẹ hỗn hển đi đầu tiên, sau khi tìm được đã muốn phủ sáu thước cao không thấy mặt người tuyết đôi, rốt cục yên tâm, trên mặt khăn trương dần lui.

“Lâm mẹ, nên xử trí như thế nào?”. Cầm đầu đám hộ vệ, Lý Tề chấp tay cung kính hỏi, hẳn là trong phủ hộ vệ đứng đầu, bản tính ngay thẳng trung dũng. Các gia đình trong phủ đều là do Hầu gia tự tay dạy dỗ, uy vũ cường tráng, công phu trác việt, tuân thủ quy củ, cũng không phải nói chơi, bảo vệ an toàn của Quốc công phủ cũng không so với thủ vệ thành kém. Một lòng lấy mệnh lệnh của Hầu gia làm chuẩn mực, Hầu gia rời khỏi phủ, lấy thân phận con vợ cả đại tiểu thư làm đầu, Lâm mẹ là người bên đại tiểu thư, cũng là thay thế đại tiểu thư truyền lời, nghe lời của nàng tất không sai.

“Đem này ăn cây táo, rào cây sung nha đầu ném tới bên ngoài bãi tha ma, nàng cũng dám ở trong lúc tiểu thư bệnh nặng, không biết xấu hổ quyền rũ Chu công tử, may mắn bị phu nhân phát hiện, mới cứu đại tiểu thư một mạng. Nay đáng chết không có chỗ chôn”.

Nhớ tới ngày thường Xuân Cầm luôn bên cạnh đại tiểu thư, trở ngại các nàng hành sự, làm việc thời điểm luôn là vướng tay vướng chân. Hiện giờ có cơ trừ bỏ, giải quyết một cái chướng ngại, trong mắt Lâm mẹ dần hiện lên tia vui sướng, khoe miệng lại là cười lạnh, khiến cho nàng vốn tang thương khuôn mặt càng vì thế mà khó coi hơn.

“Vâng”. Lý Tề lưu loát trả lời, chỉ cần liên quan đến sự an nguy của đại tiểu thư, hẳn liền nghĩa bất dung từ, Hầu gia đối đại tiểu thư bảo vệ, hẳn xem ở trong mắt, bảo vệ đại tiểu thư là hán quan trọng nhất nhiệm vụ.

“Người tới, đem người tuyết này buộc chặt nâng đi”.

“Vâng”.

Nhìn càng đi càng xa bóng người, Lâm mẹ buộc chặt tâm hoàn toàn buông xuống, khôi phục xưa kia một bộ kiêu ngạo thần sắc. Bãi tha ma phía bên ngoài kia, đó là địa phương ngày thường không người dám đi, sói hoang thường lui tới, ác thú nhiều, đi vào nơi đó ắt không còn đường sống. Cho dù đại tiểu thư mọi cách tìm Xuân Cầm, phu nhân ắt sẽ che dấu vết tích. Tường tượng đến nha đầu Xuân Cầm, Lâm mẹ liền hận nghiền răng, ánh mắt ngoan

độc, lần trước chẳng qua nàng bị Xuân Cầm bắt gặp giấu tiền tiêu hàng tháng của đại tiểu thư, không nghĩ tới bị nàng ta đe dọa, phải trả lại bạc, nàng chính muốn cho những nha hoàn khác xem, dám chống lại nàng sẽ là như thế nào kết cục.

Thanh Ngọc uyển.

“Tiểu thư, không tốt...”. Lâm mẹ vừa chạy tới, vừa khóc lớn: “Sao lại như thế này a? Uống công tiểu thư hàng ngày đối nàng ưu ái, nàng lại lấy oán trả ơn”.

Còn chưa nhìn thấy nhân, lại nghe được từ xa tiếng khóc nháo, dẫn tới tất cả bọn nha đầu trong Thanh Ngọc uyển buông xuống trong tay công việc, chạy lại an ủi Lâm mẹ. Lâm mẹ chính là nhị di nương đưa đến để hầu hạ đại tiểu thư, nhận được sự tin cậy của tiểu thư, bọn nha đầu tự nhiên phải nịnh nọt nàng.

Sở Ngâm Ngọc đang ngồi bên cạnh giường của Xuân Cầm, chính là đang nhắm mắt nghỉ ngơi, suy tính Lâm mẹ động tác như thế nào chậm, quả nhiên nhắc Tào Tháo, Tào Tháo tới. Sở Ngâm Ngọc khoe miệng một nắm đồng tiền tươi cười, mở ra hai tròng mắt, trong mắt ánh sáng lạnh càng sâu, quanh thân phát ra âm lãnh hơi thở, cuối cùng đã giải quyết xong Thanh Hòa, tuy chết thống khoái, cũng là tiện nghi cho cô gái kia, bỏ đi, nàng cũng chỉ là một người ham lợi, không đáng nhắc đến! Lập tức muốn gặp này trung nô, nàng muốn xem Lâm mẹ sẽ cho nàng trình diễn như thế nào phấn khích biểu diễn, nếu không có người xem, nàng như thế nào diễn đi xuống. Ai, xem ra không thể thiếu được nàng người xem chính nha!

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Di Nương Tức Giận

Dẫn dò xong Xuân Cầm, thì thăm một phen việc phải làm, Sở Ngâm Ngọc bèn nâng bước ra ngoài, hướng tới đám đông đang vây quanh Lâm mẹ đi đến. Quả nhiên là có tâm tư a, như vậy hưng sư động chúng tất cả Thanh Ngọc uyển bên trong nhà đầu, sau đó lại bốn phía kẻ xấu Xuân Cầm, làm cho mọi người không dám cùng nàng đối nghịch. Kiếp trước nàng Sở Ngâm Ngọc như thế nào ngu nguội, đối với Lâm mẹ giả ý che chở, cảm động đến rơi nước mắt.

Ha hả!

Bên môi họa ra nụ cười châm chọc, trong mắt lãnh ý tựa như hàn băng, lạnh thấu xương!

“Tiểu thư, Xuân Cầm, nàng ta... nàng ta thật sự rất quá phận”. Lâm mẹ nhìn thấy Sở Ngâm Ngọc, càng thể hiện bản thân chân thành, tựa như một nô bộc tốt, mọi chuyện đều quan tâm chủ tử.

Sở Ngâm Ngọc nhìn xuống chán ghét, nhanh chóng hiện ra kiếp trước tính tình, một bộ dáng khờ dại hỏi: “Lâm mẹ, Xuân Cầm phát sinh ra chuyện gì? Mau nói cho ta biết”.

Nhìn đến Sở Ngâm Ngọc vội vàng, Lâm mẹ vừa lòng, quả nhiên mọi chuyện đều nắm ở trong tay nàng a.

“Thưa tiểu thư, Xuân Cầm... nàng phụ tiểu thư yêu thương”, miễn cưỡng bài trừ vài giọt nước mắt, một bên nghẹn ngào nói tiếp: “Tiểu thư ốm đau nằm ở trên giường, nàng lại nhân lúc phu nhân tiếp đãi Chu công tử, đi dự đồ hán, muốn bay lên làm phượng hoàng. Nàng cũng không ngăn lại tiểu thư ngày thường là như thế nào đối đãi nàng?”

“Được rồi, Lâm mẹ, Xuân Cầm nàng ấy không phải người như thế”. Sở Ngâm Ngọc phối hợp với Lâm mẹ diễn xuất.

“Tiểu thư, ngài chính là thành thật quá nên bị lừa a”. Lâm mẹ phản bác nói, mang theo ý chỉ tiếc rên sắt không kịp.

Ngươi nhưng thật ra nói đúng, bằng không ta cũng không trở thành cá thịt, mặc các ngươi chặt chém, Sở Ngâm Ngọc trong mắt hiện lên khinh thường, trong lòng lập tức ứng với đến.

“Bất quá, may mắn hiện tại không có việc gì, phu nhân liếc mắt xem thấu của nàng tâm tư, bị phu nhân tra ra chân tướng sau, nàng thẹn với chủ tử ngài, chạy đến đại tuyết nhận lỗi, đóng lạnh mà chết!”. Lâm mẹ mang theo cảm khái, ai oán mà nói, chửi bới người khác, đồng thời cũng không quên nịnh nọt bản thân chủ tử.

“Phải không?” Sở Ngâm Ngọc lẳng lẳng nhìn Lâm mẹ, nhẹ giọng hỏi, quanh thân phát ra hàn khí làm cho Lâm mẹ cảm giác so với đứng ngoài tuyết còn lạnh, nhất thời hô hấp có chút khó khăn.

“Vâng... Đúng vậy. Phu nhân còn nói, người chết không thể sống lại, nói tiểu thư ngài hãy nén bi thương”. Lâm mẹ tuy rằng sợ hãi bản thân cảm giác, tiểu thư như thế nào như thế lạnh, vẫn là một hơi nói hết.

“Ta đã biết!”. Sở Ngâm Ngọc thu mí, khôi phục bình thường lãnh ý, thần nhiên xoay người đi vào bên trong phòng, không hề để ý tới Lâm mẹ, đợi Phong đi nương đến, cũng là lúc nàng nên xuất hiện.

Nhìn đến Sở Ngâm Ngọc bộ dáng, Lâm mẹ khiếp đảm. Nhưng nghĩ lại, đại tiểu thư bệnh nặng vừa mới khỏi, khó tránh khỏi thân mình có chút đơn bạc, huống hồ lại xuất hiện Xuân Cầm chuyện, chắc là không tha mà thôi, đợi lát nữa phu nhân tới, hết thấy sẽ khôi phục lại.

Chung quanh nha đầu nhìn đến tiểu thư quả nhiên nghe lời Lâm mẹ, càng thêm đối với Lâm mẹ cung kính, ở Lâm mẹ sai khiến dưới, đều tự bận việc.

Ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến tiếng thông báo: “Phu nhân đến thăm đại tiểu thư”. Lời còn chưa dứt, một thân hồ mao áo khoác, bạch sắc xem lẫn hồng diên váy dài, sấn thượng đôi hồng ngọc phượng châm, vẻ mặt thần tiêu, nện bước tiến đến, bên trong giấu không được vẻ phong tình vạn chủng.

Phong Tang Nhu nghe đến bọn nha đầu thông báo hai chữ “Phu nhân” càng thêm vui mừng, thần tình đặc ý, nàng chính là Quốc công phủ nữ chủ nhân, tuy rằng Hầu gia vẫn chưa nâng nàng làm chính thê, chính là Sở Ngâm Ngọc lại là nhược điểm của Hầu gia, chỉ cần đoán được Sở Ngâm Ngọc, kia vị trí nhất định thuộc về nàng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Di Nương Nỗi Giận

Phong Tang Nhu sau khi tiến đến chính thất, nhìn thấy ngồi ở một bên tháp tĩnh tọa Sở Ngâm Ngọc, từ người nàng tản ra một cỗ giá lạnh không thể kháng cự, màu đen con ngươi như một u đăm, nhìn sâu không thấy đáy, khiến nàng có chút hoảng hốt, bất quá nhìn đến bên ngoài một mảnh “sạch sẽ”, lông mày lại thoải mái, trời đông giá lạnh, là nàng nhiều lo lắng.

“Ngọc nhi, hãy nén bi thương. Con bệnh nặng mới khỏi, đừng vì một nha đầu mà chọc hư thân mình, không đáng giá a. Không phải là một cái tiểu nha đầu sao, ngày mai mẩu thân phái đến cái khác... hơn nữa con chọn thêm mấy cái lạnh lợi”. Phong Tang Nhu cười dài ngồi ở trên ghế pho găm, xuất phát từ tự mãn, ngồi không hề kiêng kị gì, cũng không nhìn Sở Ngâm Ngọc.

“Mẫu thân, ngài nói là ai vậy?”. Nhìn thấy Phong Tang Nhu, nội tâm Sở Ngâm Ngọc áp chế giận dữ. Mẫu thân này, cũng là em gái cùng cha khác mẹ của mẹ nàng, cũng nên là dì của nàng, bề ngoài khéo léo mười phần, nơi nơi tỏ rõ đối với nàng tốt, tốt đến mức cắt đứt của nàng hạnh phúc, thậm chí là của nàng sinh mệnh.

Mẫu thân? Hừ, nàng cũng xứng? Một tia khinh miệt hiện qua, mẫu thân của nàng chỉ có một, bất quá hiện tại dục tốc bất đạt (nóng vội không được việc), nàng không vội, sẽ từ từ đòi lại những gì thuộc về nàng. Cực lực khắc chế bản thân, Sở Ngâm Ngọc dâng một ly trà Long Tĩnh, là loại ngày thường Phong Tang Nhu yêu thích.

“Mẫu thân nói là Xuân Cầm. Sao vậy? Vừa nãy, Lâm mẹ không có nói với con sao?”.

“Nói rồi”. Sở Ngâm Ngọc ôn nhu trong suốt cười, nhẹ nhàng gạt đầu.

“Vậy còn giả bộ hồ đồ. Con bé này...” Phong Tang Nhu vươn bàn tay trắng nõn, sủng nịch vuốt ve Sở Ngâm Ngọc mái tóc, bộ dạng thân thiết mười phần.

“Chính là nữ nhi vừa mới nhìn thấy Xuân Cầm, còn làm cho nàng đi làm hoa quế bách hợp bánh”. Sở Ngâm Ngọc thuận theo đáp lại Phong Tang Nhu, khuôn mặt khờ dại, nếu nhìn kỹ có thể thấy trong đó một nét giao hoạt.

“Cái gì?” Nghe được Sở Ngâm Ngọc trả lời, Phong Tang Nhu tươi cười cứng lại, sắc mặt lộ vẻ giận dữ, mày tức nhanh, thần tình bất khả tư nghị. Nha đầu kia, bình thường đều là nhu thuận nghe lời, nhất định sẽ không nói dối nàng, đầu óc vừa chuyển, lập tức liền bình tĩnh trở lại, nàng như thế nào có thể mất bình tĩnh, ngày thường tác phong cũng bị luống cuống. Ánh mắt hướng phía sau Sở Ngâm Ngọc đứng Lâm mẹ nháy mắt.

Nguyên bản đang nghe Sở Ngâm Ngọc nói Xuân Cầm còn sống, Lâm mẹ khiếp sợ không thôi. Lý Tề từ năm tuổi liền đi theo Hầu gia làm tùy tùng, ở Quốc công phủ cũng có nhiều năm, làm việc chưa bao giờ xuất hiện sai lầm, vẫn là người Hầu gia đặc ý nhất. Huống chi, việc có liên quan đến đại tiểu thư nhất định cũng không sai sót. Lâm mẹ hoảng quá thần đến, nhìn đến Phong Tang Nhu nháy mắt, liền hết sức khẩn trương, liều mạng lắc đầu, tỏ rõ mình vô tội.

Phong Tang Nhu biết Lâm mẹ thường ngày làm việc, chắc sẽ không sai, hoặc là... Đang nghĩ tới đây, liền nhìn thấy Xuân Cầm bung bánh hoa quế bách hợp, tươi cười ngọt ngào đến gần: “Tiểu thư, Phu nhân, đây là vừa mới làm bánh hoa quế bách hợp, còn nóng hổi lắm, mọi người từ từ dùng”.

Gần ngay trước mặt thanh tú khuôn mặt, nhất thời làm cho Phong Tang Nhu và Lâm mẹ choáng váng, tim không ra nam bắc. Uống Phong Tang Nhu thành thực lão luyện, thiện biến tâm tư (tâm tư khéo lay chuyển), nay gặp chuyện như vậy, cũng không biết làm sao.

Chương 15: Di Nương Nổi Giận

Nhìn thấy chủ tớ hai người thất kinh biểu tình, Sở Ngâm Ngọc thân nhiên cười lạnh, không nghĩ tới các người cũng có thời điểm bị người tính kẻ đi! Ngày về sau còn dài, các người cứ chờ đón nhận đi. Trong mắt Sở Ngâm Ngọc lạnh ý phóng ra, khiến cho đám người trong phòng như đông cứng, nhìn không được hoài nghi do trời đông giá rét nên trong phòng than sưởi cũng không có tác dụng. Mặt ngoài vẫn mang vẻ mặt vô tội, khiến người khác nhìn không ra sơ hở, Sở Ngâm Ngọc đột nhiên phát giác, tiềm lực của con người, thật là vô hạn nha!

Sự tình có đường rẽ, Phong Tang Nhu rút cuộc tọa không dưới, cùng Lâm mẹ trực tiếp trở về Thái Vi viên.

Thái Vi viên.

“Sao lại thế này? Người không phải nói Xuân Cầm đã bị ném đi bãi tha ma? Vừa mới kia nha đầu là ai? Người đừng nói cho ta biết, là mắt ta có vấn đề”.

Vừa về đến Thái Vi viên, Phong Tang Nhu liền lột bỏ vẻ nhã nhặn, ung dung quý giá của đương gia chủ mẫu, vừa ngồi xuống, vừa tức giận chất vấn. Cái bàn “bang, bang” rung động, trong phòng bọn nha hoàn, đến hít thở cũng không dám, sợ hãi nhạ họa.

“Thưa phu nhân... Ngài... ngài nhưng là biết đến, Lý Tề từ trước đến nay làm việc nhưng là không hề sai lầm, hướng chỉ là việc của đại tiểu thư, nô tỳ tận mắt nhìn thấy hẳn mang Xuân Cầm đi ra ngoài phủ, ước chừng khoảng hai canh giờ, vừa trở về liền lại báo cho nô tỳ, nói cho đại tiểu thư yên tâm. Nô tỳ đợi mọi sự đã thỏa, mới đi Thanh Ngọc uyển, nguyên bản tính toán làm cho đại tiểu thư chuẩn bị tâm lý, không đến mức Xuân Cầm bị đưa đi mà oán hận phu nhân, nhưng... chính là...”.

Lâm mẹ trên trán toát ra tinh mịn mồ hôi, nàng rõ ràng chủ tử tính tình, hành sự đều tâm ngoan thủ lạt, tranh cường hão thắng, theo đuổi hoàn mỹ, chỉ cần đạt tới mục đích không từ bất cứ thủ đoạn nào, chỉ cần đối phương không cẩn thận liền đẩy họ vào vạn kiếp bất phục, cho dù là bên người hầu hạ mẹ, nàng cũng không nhớ tình cũ.

“Vậy vừa mới ta xem đến là quý hôn?”. Phong Tang Nhu không chút khách khí rống giận, biểu tình có chút cứng ngắc. Nay nha hoàn Xuân Cầm, nàng đã sớm muốn diệt trừ, chính là vẫn chưa tìm được cơ hội, tiện nha đầu Sở Ngâm Ngọc kia luôn ba bốn lần giữ gìn nàng. Kia Xuân Cầm nếu không sớm diệt trừ, sớm muộn cũng làm hỏng việc lớn. Lần này thật vất vả mới có cơ hội, không nghĩ tới vẫn là thất bại trong gang tấc, nàng há lại không để ý.

“Phu nhân, bớt giận. Tức giận dễ có nếp nhăn, nếu như vậy chẳng phải phu nhân hàng ngày dùng sữa tươi thoa là công cốc sao? Để lão nô đi xuống kiểm tra lại, nhất định sẽ cho phu nhân một câu trả lời thích đáng. Xuân Cầm kia tiện nha đầu, liền để cho nàng sống thêm mấy ngày, dù sao có phu nhân thủ đoạn, còn sợ nàng chạy trốn không thành?”. Lâm mẹ tinh tế khuyên nhủ.

“Àn, cũng là, ngược lại là ta sót ruột, vậy cho nàng lưu lại mấy ngày, xem như nàng tổ tiên tích đức đi”. Tưởng tượng đến bản thân dung nhan, việc gì thì việc cũng không thể so với dung nhan quan trọng. Phong Tang Nhu trên mặt giận dữ dần nhạt bớt, khôi phục ngày thường khôn khéo đáng vẻ. Nhưng thật ra là nàng kích động, này to lớn Quốc công phủ chính là nàng định đoạt, nàng sợ gì!

Lâm mẹ thấy lời nói của mình có hiệu quả, tâm cũng buông xuống, trong lòng lại

nhanh chóng xoay chuyển, suy nghĩ xem đến cùng là sai lầm ở đâu.

Chương 16: Chủ Tớ Đồng Tâm

Thanh Ngọc Uyển.

“Tiểu thư, nên uống thuốc rồi!”. Xuân Cầm bưng thuốc bước vào, tràn đầy thân thiết nói. Nhìn đến bộ dáng chạy trốn chết của Phong di nương cùng Lâm mẹ, thật sự là sung sướng, trước nay luôn phải khuất phục các nàng, tuy là rõ ràng những việc ác của bọn họ, nhưng cũng không có cách nào chống trả. Nàng không rõ lắm chuyện vừa xảy ra, nhưng nàng cũng nhận thấy, Thanh Hòa từ sau khi bị phạt ở Mai Lâm cũng chưa thấy xuất hiện, nghĩ đến biểu tình của Phong di nương cùng Lâm mẹ, nói vậy là nàng kia bị ngộ hại. Nha hoàn Thanh Hòa kia, cả ngày tự cho mình là tiểu thư, không hề đem tiểu thư để vào mắt, kết cục như vậy cũng là tiện nghi cho nàng. Lại nhìn thấy vẫn ngồi ở phía kia tiểu thư, bề ngoài một bộ hồn nhiên ngây thơ, nhưng bên trong lạnh nhạt ôn trọng, khí chất phi phàm, trong mắt lộ vẻ trí tuệ quang mang, như hoa lan nở rộ, tươi mát tú lệ, không phải là tam tiểu thư có thể so

sánh được. Khóe mắt quét đến vết bớt trên trán Sở Ngâm Ngọc, ánh mắt Xuân Cầm lại âm thầm đi xuống, nếu không có vết bớt này, tiểu thư của nàng là cỡ nào khuynh quốc khuynh thành a.

“Xuân Cầm, đêm đã khuya, ngời còn chưa ngủ?”. Sở Ngâm Ngọc chính đang hồi tưởng lại những hình ảnh xem ở đá Tam Sinh, suy nghĩ bước tiếp theo nên như thế nào, ngẩng đầu đón nhận Xuân Cầm ánh mắt, lại cảm thấy âm áp. Nàng xem hiểu nỗi tiếc nuối trong lòng Xuân Cầm, lại lạnh nhạt cười, đòi trước nàng bởi vì dung mạo mà tự ti, này một đời nàng liền không để ý, đây là nàng không thể thay đổi được, đơn giản liền kệ nó thôi.

“Tiểu thư, ngài quên uống thuốc, thừa dịp thuốc còn nóng uống đi, vết thương trên trán chậm rãi sẽ tốt, nói không chừng ngày sau ngài gặp được một vị thân y, chữa được vết bớt trên trán tiểu thư, chúng ta tiểu thư liền trở thành khuynh thành rồi!”. Xuân Cầm đưa thuốc cho Sở Ngâm Ngọc, thân thiết nói.

“Khuynh thành dung mạo thì có chỗ tốt gì, còn không bằng tự dựa vào bản thân”. Sở Ngâm Ngọc tiếp nhận chén thuốc, một ngụm uống hết, dùng khăn tay lau khóe miệng, thân nhiên đáp.

“Tiểu thư, nô tỳ một đời sẽ luôn bên cạnh ngài”. Xuân Cầm khóe mắt rom róm, mặc dù sợ hãi tiểu thư đột nhiên nói ra như vậy lời nói, nhiều hơn là đau lòng, đã như vậy, nàng nhưng thật ra muốn bảo hộ vị chủ tử thiện lương này.

“Được, về sau chúng ta liền dựa dẫm vào nhau. Xuân Cầm, từ trước đến nay

ngời vẫn chiếu cố cho ta, nhận hết thầy khuất nhục, ngời yên tâm, từ nay về sau ta sẽ không để cho ngời chịu ủy khuất nữa!”. Sở Ngâm Ngọc lời kéo tay Xuân Cầm, tự đáy lòng hứa hẹn, kiếp trước Xuân Cầm vì nàng mà chết oan, này một đời, đã trùng sinh, tất phải báo ân, báo oán. Ân oán rõ ràng, đây là tôn chỉ của nàng ở kiếp này.

“Tiểu thư... ngài?”. Xuân Cầm nghi hoặc nhìn Sở Ngâm Ngọc, kinh ngạc, rốt cuộc xác định rõ tiểu thư của nàng đã thay đổi, không hề là cái kia khúm núm, mặc người bài bố nữa. Hiện tại tiểu thư, mặc dù quanh thân tản ra hàn khí, lại đối với nàng quả thật âm áp. Ánh mắt như nước hồ sâu không lường được, như vậy tiểu thư, quang hoa bao phủ, khí độ bất phàm, thực khiến người ta không dám xúc phạm. Thật tốt, về sau không bao giờ nữa... chịu sự khi dễ của mọi người trong phủ.

Nhìn thấy Xuân Cầm hi cực mà khóc, Sở Ngâm Ngọc trong lòng âm áp, mỗi câu một chút tươi cười. Trấn an Xuân Cầm xong, Sở Ngâm Ngọc gọi đến Lý Tề liền xuất hiện. Sau một lát, một bóng dáng cao to theo cửa sổ đi vào, giống như gió lộng yên không tiếng động, có thể thấy được khinh công rất cao, công phu đạt tới trình độ xuất thần nhập hóa.

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Chủ Tớ Đồng Lòng

Xem nam tử trước mắt, một thân áo dài màu đen, tóc dùng màu tím thêu quan buộc chặt, khuôn mặt vuông vắn, góc cạnh, sạch sẽ sang sảng. Sở Ngâm Ngọc cố gắng nhớ lại những trí nhớ có liên quan đến Lý Tề.

Nam tử, từ khi năm tuổi, liền đi theo phụ thân, phụ thân chỉ nói là khi phòng thủ ở ngoài biên cương nhất về trẻ mồ côi, thấy xót thương, liền mang về phủ nuôi. Hắn được dạy dỗ như con nhà quý tộc, cầm kì thi họa, thi thử ca phú, cùng Quốc công phủ các công tử giống nhau, đều có sự phụ dạy dỗ. Hắn cũng không phụ sự ưu ái, các môn nghệ đều tinh thông, chính là hãn quả mức ẩn giấu, rất ít khi ở trước mặt người ngoài triển lãm. Cảm nhớ ơn cứu mạng của phụ thân, hãn đối với võ nghệ nhưng lại dốc hết lòng, ngày đêm khổ luyện, vốn định đi theo phụ thân, lại chịu phụ thân phó thác, thay hãn bảo hộ trong phủ an nguy, đặc biệt là nàng an nguy, do từ nhỏ nàng luôn yếu ớt, bị người bắt nạt, khiến phụ thân vô cùng lo lắng.

Lý Tề chỉ hơn nàng ba tuổi, hiện giờ tính ra, cũng chính là mười lăm tuổi, so với bạn cùng lứa càng tỏ ra thâm trầm, hơn vài phần nội liễm cùng im lặng. Lý Tề vốn vẫn đi theo bên người nàng, làm của nàng hộ vệ, thế nhưng, kiếp trước nàng nghe theo lời gièm pha của di nương, nói là nam nữ có khác, sợ hỏng thanh danh của nàng; hiện tại ngẫm lại, các nàng chỉ sợ muốn nàng sống được không tốt mà thôi.

Sở Ngâm Ngọc khóe mắt thêm vài phần ý lạnh.

Hoàng quá thân đến, Sở Ngâm Ngọc thân nhiên nói rõ trong lòng mình suy nghĩ: “Lý Tề, theo hôm nay bắt đầu, ngời liền làm hộ vệ cho ta đi, còn là chuyên dụng cho một mình ta, như thế nào?”

“Vâng, thuộc hạ chỉ nghe đại tiểu thư một người phân phó”. Lý Tề không chút do dự đáp. Đây là hãn mong muốn, rốt cuộc có thể quay về bên người đại tiểu thư. Từ sau khi hãn vào phủ, lần đầu tiên nhìn thấy tiểu cô nương này, tuy rằng mọi người đều nói nàng là Tân Đô đệ nhất xấu nữ, nhưng trong lòng hãn, nàng chính là Tân Đô đệ nhất mỹ nhân. Ngại cho chính mình nỗ lực đều không đạt được nàng coi trọng, hãn hiểu được, nàng không phải người có thể lực, của nàng ôn nhu thiện lương, hãn đều xem ở trong mắt, đau ở trong tim.

“Là tiểu thư”. Sở Ngâm Ngọc nghe được của hãn trả lời, sửa đúng lại, cười mỹ mỹ.

“Vâng... là tiểu thư”. Lý Tề nhìn Sở Ngâm Ngọc khóe miệng cười, có chút ngốc lăng đáp, “Tiểu thư”, chỉ kém một chữ, lại thể hiện nàng đối với hãn tín nhiệm, ý nghĩa giữa bọn họ quan hệ gần thêm một bước. Hãn nhất định sẽ không phụ của nàng tín nhiệm.

...

Tối đen ngổ nhỏ, không có một bóng người, sắc bén tiếng kêu khóc vang vọng chân trời, tứ chi bị cắt đoạn, da đầu bị bứt lên, máu tươi tùy ý chảy, nữ tử bị tra tấn, bị đau đớn tình lại mấy lần, như thế nào cũng không thoát được, liều mạng muốn giãy dụa... Đột nhiên trước mắt xuất hiện một bóng người mơ hồ, nữ tử dùng toàn lực la lên “Cứu ta... cứu ta...”.

“Tiểu thư... tiểu thư...”. Xuân Cầm thấy tiểu thư đầu đầy mồ hôi, khóe mắt lệ rơi, sắc mặt trắng bệch, vội vàng lay gọi Sở Ngâm Ngọc, nghe được tiếng kêu ní non của nàng, liền vươn tay cầm chặt lấy bàn tay run rẩy của Sở Ngâm Ngọc.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Chủ Tớ Đồng Tâm

Sở Ngâm Ngọc nghe được tiếng gọi âm ỉ, chậm rãi mở mắt, nhìn đến Xuân Cầm thập phần lo lắng, Sở Ngâm Ngọc dần dần thanh tỉnh, nguyên lai là nằm mộng a, nhưng đó cũng không phải là mộng, đó là nàng chân thật kiếp trước. Hiện tuy trùng sinh lại, nhưng đó là giáo huấn, khắc sâu trong tâm trí nàng, như con dấu đóng vào của nàng sinh mệnh; tay không khỏi nắm chặt lại, những người từng khiến cho nàng sống không bằng chết, nàng nhất định sẽ trả lại, không, là gấp bội trả lại.

Cảm nhận được tiểu thư quanh thân u lãnh, Xuân Cầm không biết tiểu thư đến cùng là gặp phải chuyện gì khiến nàng ấy như vậy, nhưng lại bị ảnh hưởng lây, chỉ có thể tự nhủ, phải cẩn thận chiếu cố tốt vị chủ tử đáng thương này.

Sở Ngâm Ngọc nhắc một thân mệt mỏi xuống giường, nhìn xem bên ngoài cửa sổ, như trước là một mảnh tuyết rơi, đã là giờ Thìn, tuyết rơi đúng lúc thì được mùa, quả thật là dấu hiệu tốt.

Xuân Cầm vội vàng đi đến, cẩn thận hầu hạ Sở Ngâm Ngọc thay quần áo.

“Loảng xoảng” một tiếng vang, Sở Ngâm Ngọc cúi đầu xem nơi phát ra tiếng vang, lại thấy một chiếc chìa khóa bằng vàng.

“Tiểu thư... đây là...” Xuân Cầm nhặt lên nhìn kỹ, trong trí nhớ của nàng chưa hề thấy qua chiếc chìa khóa này.

“Để ta xem” Sở Ngâm Ngọc tiếp nhận cái chìa khóa, cúi đầu vuốt ve, lục tìm trí nhớ về chiếc chìa khóa.

“Đây là mẫu thân ta - chìa khóa của Úc Y Các”. Sở Ngâm Ngọc ngẩng đầu, môi

mỏng khẽ mở. Nàng nhớ rõ nàng mười hai tuổi năm đó, bởi vì sợ phụ thân trách cứ, lại nghe Phong di nương thổi phồng, muốn tiến vào Úc Y Các tìm một ít quý báu trang sức, liền mượn nàng làm lá chắn, khi gặp chuyện không may, liền đem chìa khóa lạng lẹ nhét vào bên trong quần áo nàng, giả bộ cùng nàng không quan hệ. Đương nàng xem đá Tam Sinh lúc, mới phát hiện chân tướng, sự tình vốn là sau khi lên lầu, vốn nên theo cầu thang rơi xuống là Sở Tiểu Mộng, không ngờ khi nàng ta rơi xuống đột nhiên bắt lấy Sở Ngâm Ngọc, vì làm cho mình đứng vững, liền dùng sức đẩy Sở Ngâm Ngọc. Kết quả nàng bình yên vô sự, Sở Ngâm Ngọc lại bị ngã trọng thương. Gặp chuyện không may sau, không gọi người đến giúp đỡ, ngược lại còn ở bên tai nàng cảnh cáo, làm cho nàng đứng đem Sở Tiểu Mộng khai đi ra, liền vội vàng chạy mất. Nếu không phải Xuân Cầm tìm được nàng, đưa nàng về Thanh Ngọc Uyển, chỉ sợ nàng đã chết oan uổng rồi.

“Cũng tốt, chúng ta phải đi nhìn xem đi” Sở Ngâm Ngọc lẩm bẩm, dù sao là nơi ở của mẫu thân, kiếp trước không có cơ hội tiến đến, hiện tại liền đúng lúc.

“Nhưng là tiểu thư, Hầu gia đã phân phó qua, bất luận là ai cũng không được phép tiến vào, nếu không, lấy Hầu gia tính tình, hậu quả thật không dám nghĩ, cho dù là Phong di nương, nàng cũng không dám chạm vào điểm mấu chốt ấy”. Xuân Cầm nhẹ nhàng khuyên nhủ.

“Không có việc gì. Phụ thân, người cho phép ta tiến vào, nếu không cũng không đưa chiếc chìa khóa này cho Lý Tề”. Sở Ngâm Ngọc buồn bã nói. Nàng lí giải đúng rồi phụ thân suy nghĩ, phụ thân đối với nàng hết thấy đều sùng ái, huống chi đây vốn là của mẹ đẻ nàng.

“Tiểu thư nói đúng, là nô tỳ hồ đồ, lấy sự quan tâm của Hầu gia đối với tiểu thư, nhất định là sẽ không để ý”. Xuân Cầm cười đáp, tiểu thư hiện tại trí tuệ sâu sắc, nhưng ngược lại nàng càng ngày càng tri độn.

Hai người đang nói vui sướng, Lâm mẹ đi vào nội thất, quét qua Sở Ngâm Ngọc tươi cười, cười nói: “Tiểu thư, Đồng Họa vừa qua đây truyền lời, lão phu nhân làm cho ngài qua có việc”.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Tề Tập Ở Di Thọ Viên

“Ừm, nói với nàng, ta sẽ đến luôn”. Sở Ngâm Ngọc mặt vô biểu tình đáp, lông mày lại nhíu, ánh mắt càng thêm lạnh lẽo.

Lão phu nhân là dưỡng mẫu của phụ thân, chỉ sinh được một người con gái, năm đó người Sở gia của Quốc công phủ nhân đình đơn bạc, chỉ có một nam một nữ, người nam ấy chính là phụ thân nàng, Sở Hoài Thiên. Lão phu nhân vì muốn bảo vệ ngôi vị chủ mẫu, bèn thu dưỡng vừa mất mẹ Sở Hoài Thiên. Phụ thân nàng từ nhỏ liền văn thao võ lược, đánh trăm trận trăm thắng, hiện là Trấn Quốc Hầu của Phong Tân quốc tiếng tăm lừng danh. Lại nói người con gái đẻ của nàng, hiện là Sở quý phi của Phong Tân quốc, thâm chịu hoàng đế sủng ái. Sở quý phi sinh được một con trai là Phong Hạo Vĩ, cùng tuổi với Sở Ngâm Ngọc, là Tam hoàng tử của Phong Tân quốc. Bởi vì từ nhỏ hiểu rõ thế sự, những kiến giải nhạy bén độc đáo, năm tuổi liền được phong làm Tuệ vương, ngụ ý trí tuệ hơn người. Do vậy, địa vị của Lão phu nhân ở Tân đô cũng là nước chảy thuyền trôi.

Ở phủ Quốc công, Lão phu nhân cùng Phong di nương quan hệ vốn tốt đẹp, ở con mắt người ngoài xem đến họ không khác gì hai mẹ con ruột, cũng chính vì thế mà địa vị của Phong di nương ở phủ này cũng cao.

Kiếp trước Lão phu nhân dựa vào địa vị của mình ở Phong Tân quốc, lại thêm có nàng là cháu gái, lại xấu xí thậm tệ, đánh giá nàng về sau cũng không đem lại lợi ích gì, cho nên trước nay chưa từng đem nàng Quốc công phủ đích nữ để vào mắt. Nhưng, Lão phu nhân cũng giống Phong di nương, bên ngoài thì phụng dưỡng trong lòng bàn tay, mà bên trong lại xa lánh, những lúc có phụ thân ở nhà, hoặc ông ngoại đến thăm, liền tỏ ra đáng về thập phần thân thiết, luôn cấp cho nàng sắc mặt, chớp mắt một cái liền trầm mặt, đối xử với nàng còn không bằng đối với hạ nhân, lời nói lạnh lùng chế nhạo, ánh mắt như hàn băng, thật khiến lòng người giá lạnh.

Dẫu sao thì, nàng kiếp này cũng không phải nhu nhược nữ tử, người người đều có thể chà đạp được nữa, Lão phu nhân này tốt nhất không nên chọc tới nàng, nếu không cho dù nàng là trưởng bối, nàng cũng sẽ đánh trả lại.

Sở Ngâm Ngọc khôi phục lại dáng vẻ trấn định, nhưng trong con ngươi đáng vẻ tối tăm lại vô pháp tản đi, giống như một đóa bạch ngọc lan mọc trong thâm u âm lãnh, thanh lệ thoát tục. Khóe mắt lại tảo đến bóng dáng vội vàng biến mất ở ngoại cửa trù phòng trong Thanh Ngọc Uyển, môi khẽ cười lạnh, bèn đem theo Xuân Cầm hướng nơi ở của Lão phu nhân đi đến.

Di Thọ Viên nằm ở bên cạnh mai lâm, có một nhà chính và ba gian nhà phụ, trước đó là đại hoa viên của Phủ Quốc công, các loài hoa cỏ quý hiếm đều có, hòn non bộ, cây cối tốt tươi, từ xa đến gần đều đẹp, bên cạnh là một hồ sen, hiện tại là mùa đông, tuyết phủ kín mặt hồ, càng là một cảnh đẹp đặc sắc.

Sở Ngâm Ngọc chú ý đến có một cái cửa sắt ở một góc không ai đến trong hoa viên, cửa sắt bị băng tuyết che kín, cơ hồ hòa thành là một trong màu trắng của tuyết rồi, nếu không cẩn thận nhìn kỹ, sẽ không phát hiện ra điểm khác lạ này.

Sở Ngâm Ngọc lục tìm trí nhớ, vô luận là trí nhớ của kiếp trước, hay những hình ảnh xem ở đá Tam Sinh đều không có chút thông tin nào về cánh cửa sắt này, cũng là, nàng kiếp trước quá mức ngu muội, không từng suy nghĩ nhiều, càng không đoán được lòng người hiểm ác, chỉ là nàng một mực cảm thấy cánh cửa kia ắt có điều gì bí mật.

Sở Ngâm Ngọc phóng chậm bước chân, khiến cho đi ở đằng sau Xuân Cầm nhìn không được dùng thanh âm mà chỉ có hai người nghe thấy được nói: “Tiểu thư, ngài có chỗ nào không thoải mái sao? Lão phu nhân cũng thật là, tiểu thư vừa mới bệnh khỏi, lại cứ bắt ép đến thỉnh an”.

“Lời này người cũng dám nói?” Sở Ngâm Ngọc nhẹ giọng trách cứ, lại khiến người khác nghe ra trong đó ẩn dụ “Về sau đừng nói những lời như thế nữa, cẩn thận người khác nghe thấy được”. Nàng biết Xuân Cầm là vì nàng, chỉ là nàng không hi vọng vì thế mà bị bắt lấy nhược điểm, hiện tại nàng thể đơn lực bạc, cũng không thể có việc ngoài ý muốn xảy ra...

Sau đó, nhân châu vừa chuyển, phân phó rằng: “Nói với Lý Tề, khiến hắn đi tra một chút, cánh cửa ở góc khuất kia là chuyện gì xảy ra”.

“Vâng, tiểu thư”. Xuân Cầm hướng về cánh cửa mà tiểu thư nói, nhẹ giọng đáp ứng, nhưng mà nàng cũng không nhìn thấy chỗ đó có cánh cửa a, tiểu thư sao lại hỏi như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 20: Di Thọ Viên

Sở Ngâm Ngọc xuyên qua hoa viên, tiến vào Di Hòa Viên, trong phòng tiếng cười không dứt, hẳn là rất vui vẻ. Cũng đúng, chỉ cần là địa phương mà Phong di nương xuất hiện, nàng luôn là mọi việc thuận lợi, khéo đưa đẩy, hòa nhập cười nói vui vẻ với nhóm người, lại khéo hống Lão phu nhân nghe

theo lời của nàng.

Chính điện bên trong, Sở lão phu nhân ngồi ngay ngắn, tuy rằng tuổi đã lớn, khuôn mặt vẫn bảo trì được vẻ mượt mà, đôi mắt sáng ngời mà khôn khéo, đầu đầy tóc bạc, tinh thần quắc thước, xem ra tuổi trẻ thời điểm cũng là một vị tuyệt sắc mỹ nhân, đương nhiên cũng là có thủ đoạn, bằng không cũng không thể trong phần lớn các di nương trở thành phủ Quốc công duy nhất nữ chủ tử, không chỉ là dung mạo, mà phần nhiều là ở tâm cơ. Mấy năm nay thiếu cơ hội tranh phong, có chăng cũng là người người a dua, kết quả là tâm khoan thể bằng, tâm tư không bằng như trước, nhưng cũng không phải dễ dàng hồ lộng.

Sở lão phu nhân vừa nhìn thấy Sở Ngâm Ngọc đi vào liền tiếp đón, một bộ tổ mẫu tình sâu, tươi cười từ ái phân phó bên người nô tỳ: “Thu Cúc, đi đem Lũ Kim hương được, Khương Tì Mai, Hạt Thông Nhương, Phục Linh Cao,... tất cả đều lấy đến”.

Nhìn Lão phu nhân trong ngoài không đồng nhất, Sở Ngâm Ngọc trong lòng nhin không được buồn nôn, nếu không phải đối với nàng còn có giá trị lợi dụng, chỉ sợ là mắt lạnh nhìn nàng đi, hiện tại các nàng những động tác này, nàng – Sở Ngâm Ngọc nhưng là nắm vững như lòng bàn tay.

Thu Cúc còn chưa kịp động thủ, ăn mặc quý giá đẹp đẽ đứng ở một bên Phong di nương đã muốn chủ động đoan Khương Tì Mai cùng Phục Linh Cao, chuyển đến trên tay Sở Lão phu nhân. Sở Lão phu nhân một bên hô Sở Ngâm Ngọc ngồi vào bên cạnh nàng, một bên quan tâm nói: “Nghe nói người ở chỗ lầu cao, nơi ở của mẫu thân người ngã xuống, hiện nay như thế nào? Phải cẩn thận chứ? Người nha, giống như đã hầu từ ấy, bình thường không có việc gì liền mang theo người Tam muội nơi nơi chạy loạn”.

Sở Ngâm Ngọc hừ lạnh, nếu quả thực quan tâm đến nàng như thế, cũng không làm cho nàng vừa mới thương khôi lại đây thỉnh an, quả thực là có rắc tâm. Ở mặt ngoài lại cùng bình thường giống nhau, nhu thuận ngây ngốc cười cười, khoe mắt liếc một cái Phong di nương nói: “Vẫn là tổ mẫu quan tâm Ngọc nhi nhất, thừa tổ mẫu, hôm qua Ngọc nhi cùng Tam muội đi Úc Y Các, không nghĩ bị vấp phải liên ngã, may mắn người bị thương không phải là Tam muội, bằng không nẫu thân căn phải đau lòng?”.

Sở Ngâm Ngọc lời nói giống như vô tâm, lại cũng là ý tại ngôn ngoại. Thứ nhất, là nàng cùng Tam muội Sở Tiêu Mộng đi Úc Y Các, phụ thân chính là ra lệnh không cho bất kì kẻ nào tiến nhập. Úc Y Các là của mẫu thân nàng, cho dù phụ thân biết, cũng sẽ không trách cứ, nhưng Sở Tiêu Mộng lại không đồng nhất, rắc tâm khả nghi. Thứ hai, bị vấp phải đồ vật, nàng ngã trọng thương, nhưng Sở Tiêu Mộng lại vô sự, chắc chắn có vấn đề. Thứ ba, Phong Tang Nhu đau lòng chính mình con Sở Tiêu Mộng, nhưng không rơi xuống tội danh khắt khe đích thứ. Đây một tiền bản ba chìm lời nói quả thực có chút ngoan.

Sở Ngâm Ngọc vừa dứt lời, Phong di nương nhìn thấy vẻ mặt nàng vẫn hồn nhiên, nên chưa nghĩ nhiều, nhưng dù vậy, nếu bị hữu tâm nghe thấy sẽ ảnh hưởng đến nàng khoan dung, độ lượng danh tiếng. Huống chi Tuệ vương ở nơi này, không thể để lọt tiếng gió được, liền nói nói: “Mẫu thân, càng đau lòng người a, nếu không cũng sẽ không vào sáng sớm đi Tiêu vương phủ, vì người muốn thượng đẳng được, vừa lúc Lão phu nhân triệu kiến, liền mang đến đây”. Vừa nói, vừa phân phó bên người Thanh Trúc đưa cho nàng một chiếc hộp gấm màu nâu.

Xuân Cầm chủ động thu lấy, đối với Phong Tang Nhu phúc thân: “Cám ơn phu nhân!”.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Vốn nhìn đến Xuân Cầm, Phong di nương liền có chút đồ hoảng, nghe được nàng gọi “phu nhân” lại càng cảm thấy quái đản, dù sao nàng cũng không phải danh chính ngôn thuận phu nhân. Ở trong phủ, hạ nhân xưng nàng “phu nhân”, nang tương đương vui mừng, chính là hiện nay ở Thọ Di Viên, bên cạnh còn có Tuệ vương, không khỏi có chút vì việc trước mắt mà đỏ mặt.

Yên lặng ngồi ở một bên Sở Tiêu Mộng kiềm chế không được, nghe thấy trong lời nói của Sở Ngâm Ngọc hàm ý, đáy lòng nhất thời trầm xuống. Sở Ngâm Ngọc, người được lắm, rõ ràng muốn hãm hại ta, thật là người xấu mà làm việc cũng tác quái. Sở Tiêu Mộng cơ mặt có chút cứng ngắc, trong ánh mắt tức giận, lại vẫn duy trì tiểu thư khuê các nhã nhặn. Nàng chính là Phong Tân đệ nhất mỹ nhân, không thể để cho bản thân có chút sơ xuất được. Khóe miệng hơi lên, nhẹ nhàng cười, khóe mắt mang theo ý cười, giống như Ngọc Nhụy Đàn mai trong mai lâm, mở miệng nói: “Đại tỷ hôm qua mang muội đi lầu các, vốn định đánh giá năm đó phu nhân như thế nào tu dưỡng thành một thể phong tư tuyệt đại, muội muội cũng tốt học tập theo, lại không nghĩ tới xảy ra chuyện, là do muội muội không chiều cổ thật tốt tỷ tỷ, xin tỷ tỷ không nên trách tội muội muội”.

Nói quanh co liền phiết thanh trách nhiệm của nàng, nhưng lại thể hiện ra một bộ yêu thương tỷ tỷ, cố ý vô tình để lộ ra đại tỷ là người không biết cấp bậc lễ nghĩa. Quả nhiên là con gái ruột của Phong di nương, có mẫu nào tất có nữ ấy a!

Nghe được Sở Tiêu Mộng thanh âm, nguyên vốn bình tĩnh khuôn mặt bỗng vỡ vụn, cả người không khống chế được run rẩy, Sở Ngâm Ngọc nắm chặt hai tay, móng tay cắm vào da thịt cũng không để ý, cho đến khi chảy máu, may mắn tay áo dài rộng đủ để che giấu của nàng động tác. Sở Ngâm Ngọc trong mắt như có cổ âm lãnh, quanh thân hơi thở càng thêm ngưng kết. Lúc mới bước vào cửa, nàng cũng đã trông thấy Sở Tiêu Mộng, dùng cường đại định ý để khống chế bản thân, kiếp trước chuyện tình vẫn còn hiển hiện rõ trước mắt, nhưng nàng bây giờ vẫn không thể đã thảo kinh xà, hiện tại các nàng ở ngoài sáng, nàng ở trong tối, càng dễ đánh các nàng trở tay không kịp, cho nên, nàng không thể sốt rột.

Lại nhìn đến Sở Tiêu Mộng ngày thường mảy may mất ngọc, tương đẹp quang mang bắn ra bốn phía, ngồi ở chỗ kia tựa như hoa thụ đôi tuyết, quỳnh hải

áp đường, xứng thượng đầy đầu trăm ngọc, một thân hoa phục, hoàn toàn xứng đáng với danh xưng thiên hương quốc sắc. Ngay cả bên cạnh Tứ muội Sở Liên Nguyệt, cũng là tú sắc tinh xảo, nhưng đặt cạnh Sở Tiêu Mộng càng có vẻ mờ nhạt, khó trách mọi người bàn luận đến dung mạo, Sở Tiêu Mộng liền đảm nhiệm Phong Tân đệ nhất mỹ nhân. Nhưng cũng không bao lâu nữa, nàng sẽ xé bỏ Sở Tiêu Mộng này phó tiểu thư sắc mặt, để cho người khác biết của nàng ti tiện. Sở Ngâm Ngọc trong lòng cười lạnh, mặt mày cũng nhanh chóng giãn ra, Sở Tiêu Mộng kiếp trước là như thế là đối với nàng, nàng kiếp này xin hoàn trả lại.

“Nếu không có việc gì, chuyện này cho qua đi, chìa khóa của Ưc Y Các mau chóng trả lại cho Lý Tề, nếu không các người phụ thân biết, có các người tốt thấy”. Lão phu nhân nhìn đến thế cục có bất lợi cho Phong Tang Nhu, liền lập tức giảng hòa, bày ra dáng vẻ một bộ hiền lành tổ mẫu, khuyên bảo các cháu đừng khắc khẩu. Thân tình lại tươi cười nhìn về một bên ngồi ngay ngắn nam tử. Đây mới là chỗ dựa chân chính của nàng đâu, của nàng cháu ruột, Tam hoàng tử của Phong Tân quốc, tuổi nhỏ liền được phong làm Tuệ vương, tương lai tiền đồ vô lượng a. Lão phu nhân trong mắt tươi cười giống như hoa nở nói: “Vĩ Nhi hôm nay cố ý đến xem Ngọc Nhi, con mang đến trong cung quý hiếm được liệu”. Lại quay đầu nói với Sở Ngâm Ngọc: “Ồ trong cung, bác người là đầu lòng người, nghe nói người xảy ra chuyện, liền bảo Vĩ Nhi đến thăm, người phải nhớ họ đối tốt với người, không được làm cái bội tình bạc nghĩa người”.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Tề Tụ Ở Di Thọ Viên

“Vâng, tổ mẫu, Ngọc Nhi kính cẩn ghi nhớ lòng yêu thương của bác và biểu ca, ngày sau tận lực hồi báo”. Sở Ngâm Ngọc cung kính hữu lý đối với Lão phu nhân nói, trong lòng lại nghĩ, thực sự là lão cáo già, đây là nghĩ làm cho nàng bảo phụ thân đi theo phái Tuệ vương đi! Hừ, tính toán giỏi a!

Trong phòng mọi người nghe được Sở Ngâm Ngọc lời nói không hề khiếu nại, xiêm ninh, nói năng vững vàng, hào phóng, có điểm phong phạm của con vợ cả, không khỏi có chút nghi hoặc, điều này có chút xa lạ đâu, đây không phải là ngày thường Tam tiểu thư yêu điển xuất sao?

Sở lão phu nhân cũng sững sốt, nhưng nghe được của nàng trả lời, hiểu được nàng nghe hiểu ý tứ trong lời nói của nàng, cũng không lại nhiều lời.

Cùng với Sở lão phu nhân nói xong, Sở Ngâm Ngọc đánh giá đang ngồi ngay ngắn nam tử, một thân nguyệt bạch sắc áo khoác ngoài; dưới chân một đôi giày mới tinh; khuôn mặt tuấn lãng, đôi mắt đen láy như hắc bảo thạch, sáng ngời; tiêu sái phiêu dật tựa như cây đón gió, khiến người khác vừa thấy liền quên thế tục. Mặt mày gian rõ ràng có lạnh lùng khí phách, không hổ là vật trong ao, quả thực có hoàng gia cao quý khí chất. Sở Ngâm Ngọc nhẹ nhàng cúi người, nói: “Ngọc Nhi đa tạ biểu ca nhớ đến”.

“Biểu muội khách khí, nhà mình thân thích không cần đa lễ, không cần xa lạ mới tốt”. Phong Hạo Vĩ thẳng thắn đáp.

Từ khi nữ tử này vào cửa, hắn đã sớm nhìn ra chỗ khác người của nàng, không hề là cô gái ngày xưa nhu nhược, bất lực. Mặc dù đã lâu không thấy, nhưng hắn một chút liếc mắt liền nhìn ra trong đó khác thường, biểu muội này chỉ sợ ngày sau không còn yếu đuối. Vị này biểu muội ngoại trừ vết bớt trên trán, khuôn mặt thanh tú, vẻ trấn định, một đôi con ngươi tinh lạnh không gọn sóng, giờ tay nhắc chân để lộ ra cao quý cùng tu dưỡng, ngày xưa không thể sánh bằng, cũng có thể là vượt trội hơn hẳn các vị biểu muội đang ngồi ở đây đi. Nhất là vị kia Phong Tân đệ nhất mỹ nữ, mặc dù có dung mạo, nhưng khí chất thì... Phong Hạo Vĩ tự cổ thần lắc đầu.

Sở Ngâm Ngọc từ biến hóa rất nhỏ trong ánh mắt của Phong Hạo Vĩ, cảm thấy người này đã nhìn ra của nàng biến hóa, lại vẫn như trước trấn định tự nhiên, một bộ văn đạm phong khinh bộ dáng.

Nghe xong hai người đối thoại, lão phu nhân lại là nói: “Nhà mình thân thích vốn nên năng đi lại, trước mắt thân thể Ngọc Nhi còn yếu, đợi tốt rồi, liền tổ chức hội thi thưởng tuyết. Hoa mai ở trong phủ Quốc công ở Tân Đô được coi là độc nhất vô nhị, ở trong tuyết lạnh lại là một phen phong cảnh, cũng coi như là cấp Ngọc Nhi đi xử”.

“Lão phu nhân, chủ ý này rất tốt, vậy liền từ Mộng Nhi lo liệu việc này đi, Ngọc Nhi hiện giờ thân thể còn yếu, cũng không thể chịu thêm mệt nhọc, khiến cho Mộng Nhi nhiều học tập kinh nghiệm, cấp mình tỷ tỷ giúp đỡ”. Phong Tang Nhu nghe đến việc tốt này, trước mắt sáng ngời, lập tức liền vì Sở Tiêu Mộng tranh thủ. Đến lúc đó sẽ có quan to quý nhân, danh môn công tử, thậm chí là hoàng gia người cũng sẽ tiến đến, một là có thể để Mộng Nhi triển lãm năng sức quyền rũ, mặt khác cũng tốt vì nàng tính toán hôn sự.

“Cứ như vậy quyết định đi, Vĩ Nhi đến lúc đó cũng đến, lại mời thêm một ít Tân Đô quyền quý, mọi người nhiều trao đổi một phen”.

“Vĩ Nhi tuân mệnh tổ mẫu”. Phong Hạo Vĩ cúi đầu, cung kính đáp lại.

“Tổ mẫu, nếu không còn việc gì, Ngọc Nhi xin phép trở về uống được, nếu không thưởng tuyết ngày ấy, Ngọc Nhi tham gia không được”. Sở Ngâm Ngọc mang theo làm nũng biểu tình cười nói. Kỳ thật trong lòng nàng không nghĩ lại tiếp tục đợi ở nơi này, Lão phu nhân là đánh của nàng cờ hiệu vì cháu ruột của nàng mưu tính đâu, thôi, chỉ cần không xâm phạm đến nàng, tạm thời nhẫn nhịn.

“Ừm, Ngọc Nhi mau trở về đi thôi. Tất cả cũng đều tan đi, chuẩn bị thật tốt, đến lúc đó đừng làm mất mặt phủ Quốc công”.

“Vâng”.

“Vâng”.

.....

Nhóm người cùng nhau ứng thanh đáp lại, sau liền tản ra.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Ưc Y Các

Rời khỏi Di Thọ Viên, vừa mới bước chân ra khỏi, đi chưa được mấy bước, chợt từ chỗ xa truyền đến tiếng cười, tuy rất nhỏ, nhưng ngược lại rõ ràng. Lý Tề là người đầu tiên phản ứng lại, Sở Ngâm Ngọc mạnh quay đầu, lạnh lùng nói: “Ai?”

Liền thấy Phong Hạo Vĩ chậm rãi từ một góc hàng lang đi tới, mặt như ngọc thạch, liếc mắt một cái liền có thể biết đây là một cái tuấn mã nam tử. Giờ phút này, chính đang dùng nụ cười thâm thúy, đầy mắt ẩn ý cười nhìn nàng. Hắn chậm rãi đi đến trước mặt nàng, nhìn chằm chằm hồi lâu, rồi mới tựa phi tiêu nói: “Biểu muội tựa hồ khác so với trước kia”.

Sở Ngâm Ngọc không trả lời, buông đầu xuống thấp, tựa như đang về tự hỏi nên trả lời như thế nào. Khóe mắt dư quang lại đánh giá người trước mặt. Hắn quả thực tuấn mỹ, cười lộ lên thời điểm lại có nhợt nhạt lúm đồng tiền, liền vì thế mà tăng thêm tính trẻ con. Một đôi mắt phẳng phất như có thể nhìn thấu lòng người, chính như Sở Ngâm Ngọc cất giấu quá sâu, ai cũng nhìn không thấu. Cho dù như thế, Sở Ngâm Ngọc cũng không coi khinh ở trong cung đấu tranh mà vẫn còn có thể sống được thập phần tự mãn Tuệ vương. Ở Phong Tân quốc cung cấm, một hoàng tử có thể bình an lớn lên, sau lưng đều có bối cảnh hiển hách, cũng không phải chỉ cần người mẫu phi xuất thân giàu có là tiền cảnh, có thể sống được gần gũi tự tại, nếu không có bốn sự liền không thể.

Sở Ngâm Ngọc ngẩng đầu mỉm cười: “Biểu ca nói đùa”. Lời này nói được ý tứ hàm xúc không rõ, lại nhìn Phong Hạo Vĩ, thấy hắn trên mặt vẫn là vẻ tươi cười.

Trước mắt nữ tử này mặc dù tuổi nhỏ, lại thông minh cơ trí, đôi mắt giống u đắm giống nhau, thanh u u, có một loại cảm giác thành thục hơn tuổi, đây cũng không phải tầm thường nữ tử có. Phong Hạo Vĩ không thích này nũng nịu tiêu thư, ở trong mắt hắn, nữ tử này giống như gấm vóc, không chịu nổi lạnh, không chịu nổi thời gian, không chịu nổi xé rách. Nhưng cũng có một loại người, chỉ cần người xem được của nàng ánh mắt, sẽ thấy được nghị lực trong nội tâm nàng. Liền như trước mắt Sở Ngâm Ngọc thân nhiên cười mỉm, tuyệt đối cũng không chán ghét như những người kia.

“Biểu ca, nếu không có chuyện khác, Ngọc Nhi trước cáo lui”. Lặng im nháy mắt, Sở Ngâm Ngọc nhìn một mực không lên tiếng Phong Hạo Vĩ, cúi thân mình nói.

“Àn, biểu muội trước vội đi”. Phong Hạo Vĩ thân nhiên nói, ngày sau còn dài, không nên nóng vội nhất thời.

Ưc Y Các

Sở Ngâm Ngọc chủ tớ ba người đi vào Ưc Y Các, kiếp trước không có trí nhớ về Ưc Y Các, nhưng phòng của mẫu thân nàng, tự nhiên cũng không tầm thường, nàng hi vọng có thể thu hoạch một ít, nếu sống lại, hết thảy đều thay đổi, tự nhiên không giống với trí nhớ kiếp trước, nàng cần phải cường đại, nghiền đòn mỗi lần chiến đấu.

Ưc Y Các trước mắt tinh mỹ, lịch sự tao nhã, khắp viện hoa lan nở rộ, trong viện không có một cây cỏ dại. Nhìn vào bên trong, sạch sẽ sáng sủa, không nhiễm một hạt bụi. Chắc hẳn là Lý Tề an bài người hàng ngày quét tước đi. Phụ thân đối với mẫu thân tình yêu thật khiến người ta cảm động, như vậy nam tử thế gian hiếm thấy.

Sở Ngâm Ngọc than nhẹ một tiếng, không nói lời nào, cũng không cất bước, chính là đứng ở trong vườn hoa lan. Các giống hoa lan quý, Mặc Lan, Linh Lan, Hàn Lan, hoa lan Phúc Kiến... đẹp không chớp mắt. Nàng giống như thấy được năm đó mẫu thân, dáng thông dong tao nhã tựa hoa lan, cùng phụ thân hai người đánh đàn, ngâm thơ. Thật thích ý, đúng là một bức cảnh đẹp “Chi tiện uyên ương bất tiện tiên”. (chỉ hâm mộ đôi chim uyên ương, không hâm mộ cảnh tiên).

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 24

Nhắc bước đến nội điện, cả phòng thiết kế đều là cổ kính, vết đồi mồi được khảm trên bàn trang điểm, mặt trên đặt chiếc gương đồng hình lăng hoa và hộp trang sức đỏ thẫm khắc hình hoa mai. Bên trong ba gian phòng chỉ có một bức bình phong thêu mẫu đơn cao bằng một người, dương quang theo song cửa hình thoi chiếu lại, khiến cho án thư bằng gỗ hoa lê dường như rạng rỡ sáng lên, bên cạnh bày các loại danh nhân thư thiếp, cùng hơn mười án bảo khối nghìn mực, các màu ống đựng bút cùng bút lông, một bên đặt một chiếc cầm cổ, bình sứ thanh hoa cắm một bông hoa mẫu đơn làm từ bạch ngọc tinh xảo. Mẫu thân của nàng hẳn là có “một bụng thi thư, là một vị tài nữ câu toàn.

Bên cạnh thiên điện trong cùng của Úc Y Các là một tầng thư các, trên giá sách chỉnh tề bày rất nhiều loại sách, nàng kiếp trước vì làm Thái tử phi của Phong Hạo Lăng, không muốn bôi đen mặt hắn, sau khi được tứ hôn, liền không ăn không ngủ học tập các loại lễ nghi, cảm kì thi họa đến mức không người có thể sánh bằng. Vốn nàng muốn cho Phong Hạo Lăng một kinh hi, nên nàng vẫn chưa cùng kẻ nào nói, nàng đã từng tưởng tượng đến Phong Hạo Lăng nhìn đến nàng sau kinh ngạc cùng vui sướng biểu tình “bất phi tắc dĩ, nhất phi trùng thiên” (tưởng không biết lại đã biết, bỗng chốc vút bay lên trời). Nhưng đến tận trước lúc nàng chết, chung quy vẫn không có cơ hội mở ra phong thái, cũng thế, này đó đều vô dụng, Sở Ngâm Ngọc cô đơn cười nhẹ, cười chính mình kiếp trước chính mình có ý nghĩ này, cười bản thân kiếp này mới lĩnh ngộ ra...

Tuy rằng nàng đọc lướt qua bộ sách rất nhiều, sách trong thư phòng phụ thân, về cơ bản nàng cũng đều có thể nhắm mắt đọc thuộc, nhưng lúc này các loại sách quý hiếm trong tầng thư các nàng vẫn chưa nhìn qua, xem ra về sau có việc để làm, lại nhiều thêm một việc.

Đi đến trước một kệ thuộc về sách y thuật, Sở Ngâm Ngọc tràn đầy hứng thú nhìn sách, mẫu thân nàng đối với phương diện y thuật rất có kiến thức, tùy tay lật xem một quyển sách, là một bộ trân quý do mẫu thân sao chép, nếu có tâm đắc cũng có thể lĩnh hội được trong đó ý tứ.

Cuối cùng ánh mắt dừng lại ở một quyển sách có tên gọi “Cổ kinh”, đây vốn là độc môn tuyệt kỹ của một bộ tộc viễn cổ thuộc vùng biên cảnh Tuyết Vực quốc, nước láng giềng của Phong Tân quốc. Nghe nói loại này cổ thuật bí hiểm, dùng các loại độc trùng mãnh thú, hoa độc dị thảo luyện chế thành, thậm chí cũng có người dùng người sống luyện đường cổ trùng. Người bị hạ cổ sẽ bị tra tấn sống không bằng chết, hơn nữa không có cách cứu chữa, trừ bỏ phương pháp giải cổ độc của bốn môn, không người có thể giải, quả nhiên là khủng bố cực kì.

Rất nhiều người đã tâm bưng bưng tìm cách luyện cổ độc, chính là cũng không có kết quả, không ai có thể tìm được, nhưng vẫn có rất nhiều người tựa như muốn không chế loại vũ khí khiến con người đau khổ, chỉ cần có loại vũ khí này có thể không chế được cả thiên hạ, tiến tới thỏa mãn dã tâm của bản thân.

Sở Ngâm Ngọc vui mừng, đôi mắt lộ ra ý cười, “xa tận chân trời, gần ngay trước mắt”, đạt được không hề phí một chút công phu nào. Có này môn tuyệt học, kế hoạch báo thù sau này của nàng càng trở nên thoải mái, chính là khiếm khuyết chuyên môn cổ sư người chỉ dạy, vô sự tự thông cũng cần là trời cho. Tuy nhiên nàng không nghĩ độc bá thiên hạ, cũng không nghĩ tới làm tai họa nhân gian, nhưng là cũng thể khiến người khác dễ dàng hạ cổ bản thân đi, chính là kỹ không áp thân, trước mắt nghiên cứu một ít độc được để phòng thân, thật sự là nhất cử lưỡng tiện!

Khóe môi có nụ cười yếu ớt, cả người Sở Ngâm Ngọc phát ra ánh sáng mỏng manh. Từ hôm nay trở đi, nàng liền mỗi ngày đều đến đây đọc sách, xem từng quyển một, những thứ có thể dạy nàng bảo hộ chính mình, khiến nàng có được trí tuệ không ai sánh bằng...

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Nghi Ngờ Thuốc Dẫn

Thanh Ngọc Uyển

“Tiểu thư, đây là chén thuốc của hôm nay, vừa mới sắc tốt lắm, ngài thừa dịp nóng uống đi”. Lâm mẹ nhìn thấy Sở Ngâm Ngọc trở lại viện, liền lập tức bưng thuốc đi đến ngoại thất, trong mắt tinh quang cùng ý cười thoáng lóe qua, nếu không nhìn kĩ khó lòng nhận ra được.

Sở Ngâm Ngọc tiến vào trong phòng, một lò sưởi than bạc khiến cả phòng trở lên cực kỳ ấm áp, không hề cảm thấy trời đông giá rét. Xuân Cầm vội vàng giúp đỡ Sở Ngâm Ngọc thoát áo khoác, phui đi trên người những bông tuyết. Nghe được tiếng của Lâm mẹ, Sở Ngâm Ngọc không có lập tức nhìn lại, lại ở khóe mắt liếc thấy biểu tình thoáng qua trên khuôn mặt của Lâm mẹ, gọi lên một mặt cười lạnh. Rốt cuộc là giấu không được a!

“Trước phóng một lát đi, ta vừa mới ở chỗ tổ mẫu dùng ít điểm tâm với nước trà, hiện tại bụng có chút trướng”. Sở Ngâm Ngọc thần nhiên nói.

“Tiểu thư, phu nhân có căn dặn, thuốc này phải uống khi còn nóng mới có công hiệu”. Thấy Sở Ngâm Ngọc không có trực tiếp nhận chén thuốc, Lâm mẹ lập tức có chút khẩn trương nói. Đại tiểu thư từ sau khi bệnh tình lại có chút kì quái, chuyện gì cũng không nghe theo nàng chỉ huy, phu nhân đã nhiều lần dặn dò, thuốc này muốn bản thân giám sát đại tiểu thư uống, như vậy mới có thể cam đoan nàng trở lại bộ dáng như trước.

Sở Ngâm Ngọc nghe ra Lâm mẹ nôn nóng, cảm thấy có chút buồn cười, nguyên lai là như vậy tính tình. Nàng không muốn tiếp tục nghe các nàng bài bố bản thân nữa, sớm muộn cũng phải đòi lại món nợ, nên cũng không cần che lấp, cùng những người này đối phó, thực sự rất mệt.

“Lâm mẹ, ta đã nói rồi, hiện tại không muốn uống”. Sở Ngâm Ngọc thanh âm lạnh như băng nói, một cỗ khí phách hiện ra, hàn khí khiến cho khắp phòng lặng im, không ai dám ra tiếng.

Lâm mẹ chống lại ánh mắt của Sở Ngâm Ngọc, trong đó con ngươi tựa như một hồ sâu u tối, nhìn không thấy đáy, lạnh lẽo vô cùng. Thân mình không tự chủ được phát run, giống như ngay sau đó bản thân bị lãng tri, không dám tiếp tục khuyên nữa, chỉ có thể run run nói: “VẬY... tiểu thư đợi chút rồi lại uống”.

Đội Lâm mẹ run rẩy rời khỏi phòng, Sở Ngâm Ngọc nhất thời cảm thấy trong lòng đột nhiên nhói đau, tựa như có muôn nghìn cái kim đâm vào, quay sang nhìn Lâm mẹ vừa mới đặt trên bàn chén thuốc, trầm tư một lát liền phân phó Xuân Cầm đi tìm Chu Trường Hoảng đến, nàng muốn nhìn một chút trong hồ lô của Phong Tang Nhu rốt cục có chứa những gì.

Thái Vi Viên

“Thế nào, nàng thực sự uống thuốc đó rồi?”. Phong Tang Nhu nhìn sắc mặt có chút tái nhợt Lâm mẹ, trong lòng bỗng có dự cảm không tốt, lại tỏ ra bình tĩnh hỏi.

“Phu nhân, đại tiểu thư hiện không còn là ngày xưa mặc chúng ta bài bố nữa rồi. Từ sau lần ngã bị thương tính đây, liền tựa như thoát thai hoán cốt, tâm tư trở nên kín đáo, khó dò, không kiêu ngạo siểm nịnh, thông dong tự nhiên. Bát thuốc kia, nàng không uống”. Lâm mẹ giống như mất hồn nói, quả thật vừa lúc này nàng tưởng rằng mình vừa đi dạo một vòng quý môn quan, chỉ chút vô ý, sẽ thành tan xương nát thịt.

“Vậy người có đem thuốc kia bỏ thêm vào không?” Phong Tang Nhu hỏi ngược lại.

“Nếu vẫn dựa theo bình thường làm, vậy tại sao lại xuất hiện đường rẽ đâu?”. Lâm mẹ thần trí vẫn chưa trở về, nếu là trước kia, định kỳ hàng tháng cấp Sở Ngâm Ngọc dùng thuốc này, Sở Ngâm Ngọc đều là một bộ tranh uống, tựa như đưa cho nàng đường mật vậy, lúc này ngược lại lại trở nên bình tĩnh.

“Chẳng lẽ đại tiểu thư được Chu công tử chữa khỏi rồi?”. Lâm mẹ đoán hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Nghi Ngờ Thuốc Dẫn (2)

“Không có khả năng, ta nói cho người biết, bệnh này căn bản không người có thể chữa được, chỉ có thể định kỳ uống thuốc để giảm bớt đau đớn, hơn nữa sau mỗi lần dùng thuốc lại càng tăng thêm tính phụ thuộc vào thuốc”. Phong Tang Nhu lập tức nói, bệnh này chính là năm đó mẫu thân Sở Ngâm Ngọc bị hạ độc, sau đó di truyền đến nàng ta, ở Phong Tân quốc này, e là không người có thể giải được.

“Yên tâm đi Lâm mẹ, nàng sẽ không chịu được cơn đau tra tấn, ắt sẽ uống thuốc, nói không chừng còn có thể yêu cầu thêm liều, ta mặc kệ nàng ta là thay đổi hay không thay đổi, nhưng chúng quy lại vẫn là nằm trong sự khống chế của ta”. Phong Tang Nhu trong mắt lộ ra loại thị huyết sát khí, cứ cho là Sở Ngâm Ngọc thay đổi đi nữa, cũng chẳng thể tạo thành uy hiếp đối với nàng, để cho nàng ta cao hứng vài ngày đi.

“Vâng...” Lâm mẹ lòng tràn đầy nghi ngờ đáp, lời của phu nhân luôn luôn đúng. Lại hỏi tiếp: “Đại tiểu thư gần đây hành động khác thường, nàng chắc sẽ tìm đại phu đến xem, đến lúc đó có phải hay không sẽ...”

“Không có chuyện đó”. Phong Tang Nhu có chút không kiên nhẫn đánh gãy lời nói của Lâm mẹ, “Thang thuốc kia, không sắc, không đun, đơn giản chỉ là ít mùi máu tươi, lại có thể nói lên điều gì?”.

“Dạ... Là nô tỳ lo lắng nhiều”.

...

Thanh Ngọc Uyển

Sở Ngâm Ngọc tự mình đi vào Noãn Các ngồi xuống, những hoa văn trên khăn gấm trải trên bàn, dưới ánh mặt trời, tỏa ra ánh sáng lạnh. Sở Ngâm Ngọc với tay bắt lấy khăn gấm, trên lưng cảm giác giống như có nhiều mũi nhọn đang cắm vào, từng chút, từng chút một khiến nàng đau đớn.

“Tiểu thư, Chu công tử đến đây”. Xuân Cầm tiến vào trong phòng, vội vàng thông báo, vừa mới xong sắc mặt tiểu thư tái nhợt, trên trán cũng vã mồ hôi, chắc hẳn là cực kỳ thống khổ.

“Mau... mời vào đây”.

Sau khi hàn huyền, Chu Trùng Hoảng hồi rở từ đầu đến cuối, nhìn ra sắc mặt Sở Ngâm Ngọc không thích hợp, liền với tay bắt mạch, một lúc lâu không lên tiếng, lại tùy thân lấy ra một cái châm nhỏ, nói với Sở Ngâm Ngọc “Ngọc muội, kiên nhẫn một chút nhé”, liền hướng một huyệt vị trên người Sở Ngâm Ngọc đâm xuống.

Lực đạo trên tay hần rất nhẹ, Sở Ngâm Ngọc chỉ cảm thấy như kiến cắn, cũng không đau đớn. Chu Trùng Hoảng một bên nhẹ nhàng động châm, một bên giải thích “Huyệt vị này tên là Hợp cốc huyệt, nếu chèn thuốc của Ngọc muội bị người khác động tay chân, vậy thì ngâm châm chắc chắn sẽ đổi màu, nếu không phải thì sẽ không đổi màu”.

Chỉ một lát sau, Chu Trùng Hoảng rút ngân châm ra, đối với ánh nắng ngưng thần một lúc, lại nói: “Kỳ quái, không có tăng thêm được vật, châm cũng không biến sắc, hần không phải là trúng độc”.

Sở Ngâm Ngọc tiếp nhận Chu Trùng Hoảng đưa cho châm bạc, nhìn kĩ thấy không biến sắc, nhưng là chớp mắt lại hiện lên mùi vị thoang thoang, lúc ăn lúc hiện, có chút đặc biệt.

Tiếp đó, Chu Trùng Hoảng cũng ngửi thấy được mùi, có chút nghi hoặc, “Muội muội bỏ thêm máu người vào thuốc uống?”.

“Máu người?” Sở Ngâm Ngọc hơi chút nhíu mi.

“Trong sách cổ có ghi, tự nhiên thấy nóng lạnh, liền uống máu, lấy máu người làm thuốc, có thể tăng nhanh quá trình chữa bệnh”. Chu Trùng Hoảng giải thích nghi hoặc.

“Chính là, muội muội trước mất tình huống, sau khi ngã bị thương lại sốt cao, là bệnh thường gặp, căn bản không cần dùng tới thuốc này”.

“Ta không phản phó lấy máu người làm thuốc”. Sở Ngâm Ngọc đáp, ánh mắt hàn khí, chẳng lẽ là Lâm mẹ tự chủ trương? Hoặc là âm mưu của Phong Tang Như?

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Nghi Ngờ Thuốc Dẫn

“Hon nữa, ta vừa kiểm tra bệnh tình của muội muội, phỏng đoán, thuốc này ở trong thuốc của muội muội hần là không phải một hai ngày, chắc là có chút lâu năm”.

“Lâu năm?”. Sở Ngâm Ngọc nhíu mi, như vậy mà nói, trước khi ngã bị thương liền đã dùng, chỉ là cho tới nay liền không thấy xuất hiện vấn đề gì, hon nữa trong trí nhớ của nàng, hình như cũng không thường xuyên dùng thuốc này.

“Đúng vậy, suy đoán là thuốc này đã ở trong cơ thể muội lâu năm, tích tụ đã lâu, thuốc lại vô sắc vô vị, không rõ muội muội lần này đau đớn, có phải hay không là do thuốc này, vấn đề này có chút khó khăn, nhất thời không thể khai phương thuốc lung tung, trước mắt cứ dựa theo phương thuốc lúc trước, chớ để dùng thêm loại thuốc này”.

Chu Trùng Hoảng lòng đầy áy náy nói, chỉ đổ cho tại mình học nghệ chưa thông, đối với bệnh trạng của Ngọc muội muội chưa rõ, không thể đúng bệnh bốc thuốc, không thể giúp được nàng, vì thế mà trong lòng rất hổ thẹn, uống cho bản thân vẫn là thái y của Phong Tần quốc, thật đáng hổ thẹn.

“Vô phương! Hoảng ca ca không cần tự trách, thế giới rộng lớn, chuyện lạ có nhiều, Hoảng ca ca ắt phải vui mừng vì gặp được chứng bệnh mà bản thân không thể chữa được, như vậy mới không ngừng phấn đấu, phá được những chứng bệnh kỳ quái, như vậy chẳng phải là y thuật của ca ca càng tiến thêm một bước sao?”.

Nhìn đến biểu tình tự trách trên khuôn mặt Chu Trùng Hoảng, Sở Ngâm Ngọc lại cảm thấy vui sướng, tuy rằng không biết bản thân trúng độc gì, nhưng nhìn thấy sự quan tâm của Hoảng ca ca, cũng là đủ rồi. Hoảng ca ca y thuật cao minh, ở Tân Đô mọi người đều kính ngưỡng, còn trẻ liền trở thành ngự y trong cung, này đã đủ để thuyết minh tài năng của hần. Huống chi là nếu đã là một âm mưu, chắc hần là ngoan tất, không dễ dàng giải được, kiếp trước phụ thân cũng từng không ít lần vì năng sinh bệnh vào cung mời ngự y, nàng ngược lại chưa từng nghe thấy có loại bệnh như thế này.

“Đúng rồi, sắp tới đây, một vị sư huynh của ta sẽ đến Tân Đô, y thuật của hần đứng trên ta, từng trị nhiều loại nghi nan tạp chứng, có lẽ hần sẽ có biện pháp”. Chu Trùng Hoảng ánh mắt sáng ngời, có chút hưng phấn nói. Chỉ cần có thể chữa khỏi bệnh của Ngọc muội muội, hần nhất định không buông tha bất kì cơ hội gì, cứ việc vị sư huynh này của hần rất lạnh lùng, ít nói, nhưng hần nhất định thuyết phục sư huynh đến xem bệnh cho muội muội.

Sở Ngâm Ngọc mỉm cười đáp: “Vay muội muội liền đợi tin tốt của Hoảng ca ca”. Khuôn mặt thản nhiên lộ ra vẻ tự tin, khiến Chu Trùng Hoảng xem ngày người, muội muội tựa hồ thay đổi, trở nên thanh nhã, khắp người toả ra cường đại, khiến người khác sợ hãi.

Liên tục mấy ngày, chỉ cần vừa thức dậy, Sở Ngâm Ngọc liền đến Úc Y Các, tránh đi các cơ sở ngầm của Phong Tang Nhu, chuyên tâm học tập những trí tuệ trong cuốn sách, chỉ có không ngừng khiến bản thân cường đại, nắm giữ các loại kỹ năng mới có thể làm cho bản thân đứng vững.

Chính là cách mỗi ngày, ngực lại có chút đau đớn, như hàng vạn con kiến đang cắn nuốt, khiến nàng trải qua thống khổ, lòng tự nhủ, nhất định phải tìm ra căn nguyên của căn bệnh này, mấy ngày nay nàng lấy lý do dưỡng thương cần an tĩnh để tránh các loại thỉnh an cùng quấy rầy, đây cũng không phải kế sách lâu dài. Dựa vào bản lĩnh gặp qua không quên được của bản thân nàng, nhìn xem sách thuốc trong Úc Y Các vẫn là có chút khó khăn, nhưng thật ra lại tìm được một ít độc dược phối phương, cũng thế, vậy thuận theo tự nhiên đi!

Bạn đang đọc truyện *Sưu Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Gặp Lại Nam Nhân Cận Bã

Hôm đó, tuyết rơi nửa tháng rốt cục ngừng, mặt trời lộ rõ, ánh nắng chiếu vào Thanh Ngọc Uyển, một mảnh quang minh sạch sẽ, những hạt băng trên cây khúc xạ lại ánh sáng phát ra càng lóa mắt, trong suốt hài hòa thật đẹp. Đồng tuyết đọng trên mặt đất được hạ nhân quét dọn sạch sẽ, chỉ còn lại những vũng nước nhỏ, sau khi gặp ánh mặt trời, hơi nước mông lung, cả khu vườn như ẩn như hiện.

Thanh Ngọc Uyển bừng tỉnh dậy sau mùa đông, tựa như cảnh đẹp chốn tiên bàn, Sở Ngâm Ngọc nhìn không được tán thưởng nó. Cũng đúng, Thanh Ngọc Uyển nói về vị trí, lần thiết kế đều là số một hai ở Tân Đô, khiến nhiều người mơ tưởng được vào ở nơi đây, Phong Tang Nhu cũng nhiều lần oán hận, đối nơi đây vẫn canh cánh trong lòng, chỉ ngại địa vị của Phong Tang Nhu trong lòng Sở Hoài Thiên không có ưu thế, nên đành có tâm vô lực.

Vừa qua khỏi giờ Ty, Sở Ngâm Ngọc chuẩn bị mang theo Xuân Cầm cùng Lý Tề xuất môn, liền nhìn đến Sở Tiêu Mộng bước nhẹ nhàng tiến đến, thần tình tràn đầy ý cười, trong mắt lại lộ ra vẻ âm hiểm cùng trào phúng, tiến tới Thanh Ngọc Uyển. Sở Ngâm Ngọc trong lòng cười lạnh, nhìn lâu như vậy, rốt cục là vẫn xuất hiện, nàng biết kể từ khi ở Di Thọ Viên, Sở Tiêu Mộng vẫn là bứt dứt trong lòng, chỉ tội vẫn chưa tìm được cơ hội lại đây, trời vừa hừng nắng, liền vội vã tới.

Chỉ thấy nàng hôm nay mặc một áo khoác màu hồng phấn, phối cùng với lông chồn trắng, eo thắt một đai áo, có khảm ngọc tím, màu trắng váy áo, mi mày tựa như núi xa, da trắng tựa tuyết, mặt mày mang ý cười, đôi môi giống như đóa hoa, không hổ là Tân Đô đệ nhất mỹ nữ, quả nhiên là phong hoa tuyệt sắc, thiên tiên quốc sắc hơn người.

Bên cạnh Sở Tiêu Mộng, Tứ muội Sở Liên Nguyệt trang điểm một lớp phấn nhẹ, một thân xanh nhạt váy lụa, kiểu dáng và màu sắc phổ thông, không có nửa phần đặc sắc. Nhưng là ở ánh sáng tươi đẹp bốn phía, Tứ muội chính là làm nền cho Sở Tiêu Mộng, tự nhiên phụ trợ vẻ đẹp quốc sắc khuynh thành của nàng ta. Quả thực Sở Tiêu Mộng dụng tâm kín đáo, suốt ngày dùng cách này để nâng lên giá trị bản thân.

Chỉ dựa vào cách trang điểm đã nhìn được ý đồ của hai người, đơn giản là muốn châm chọc Sở Ngâm Ngọc. Kiếp trước Sở Ngâm Ngọc cùng hai người như hình với bóng, đơn giản chỉ vì muốn để dung nhan của Sở Ngâm Ngọc tôn lên vẻ đẹp của hai người, thỏa mãn lòng hư vinh của Sở Tiêu Mộng, cũng củng cố địa vị mỹ nhân của nàng ở Tân Đô.

“Đại tỷ, đây là muốn đi đâu vậy? Mẫu thân bảo ta tới xem tỷ tỷ vết thương đã đỡ chưa, để còn chọn ngày tổ chức hội thi thưởng tuyết”. Sở Tiêu Mộng vẻ mặt đầy ý cười mở miệng, sắc mặt hồng nhuận, nhất thời càng tăng lên vẻ đẹp của nàng ta. Trong mắt lại lộ ra vài phần kinh ngạc, vừa mới tiến Thanh Ngọc Uyển, nhìn thấy Sở Ngâm Ngọc trên người mặc váy áo màu hồng cánh sen, thanh nhã nhan sắc tựa như ngọc, môi hồng răng trắng, cặp lông mi dài che dấu đôi mắt sâu tựa thủy đàm, ánh ra vẻ lạnh lùng. Nếu không phải cái bốt dưới ánh nắng, Sở Tiêu Mộng tin tưởng đây sẽ là uy hiếp lớn nhất của nàng, nhưng nhìn lại trên trán Sở Ngâm Ngọc, Sở Tiêu Mộng thả lỏng cười cười, may mắn trước đó mẫu thân đã tính tốt lắm âm mưu.

“Các người làm chủ chính là”. Sở Ngâm Ngọc thần nhiên lời nói, trên mặt không biểu tình, khí chất thông dong tao nhã khiến người ta không thể khinh thường.

Không nghe được đáp án bản thân mong muốn, Sở Tiêu Mộng cảm thấy có chút thất bại, vốn tưởng rằng, được tham gia thưởng tuyết lần này, Sở Ngâm Ngọc sẽ vui mừng, ắt sẽ ngoan ngoãn phục tùng mình. Ngày đó xuất hiện ở Di Thọ Viên, Sở Ngâm Ngọc đã không giống ngày thường, khắp người tản ra thứ sức quyến rũ khiến mọi người không thể xem nhẹ nàng, vậy nên hôm nay mới đến để tìm hiểu thật hư.

Bạn đang đọc truyện *Sưu Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Gặp Lại Nam Nhân Cận Bã (2)

Không có ngày xưa mặt cười, cũng không có đau khổ cầu xin, chỉ có một bộ biểu tình tự nhiên đậm mạc, đây không phải Sở Ngâm Ngọc. Tuyệt đối không phải, nàng sẽ không có được khí định thần nhân như vậy, không có được thông dong tao nhã như vậy, đây vốn là thuộc về Sở Tiêu Mộng nàng, là độc quyền của Tân Đô đệ nhất mỹ nhân.

Đứng ở bên cạnh Sở Tiêu Mộng, Sở Liên Nguyệt cũng choáng váng, vốn là một người gió chiều nào nghiêng chiều ấy, thấy được mùi vị khác thường, nàng liền lựa chọn im lặng đứng ở một bên.

Nhìn thấy sự phẫn uất chột lóe trên khuôn mặt Sở Tiêu Mộng, Sở Ngâm Ngọc biết mục đích của mình đã thực hiện được. Đệ nhất mỹ nhân của Tân Đô, thông minh hơn người, giỏi tính kế, lại không chịu được người khác hơn mình, một bộ tài cao hơn người chính là nhược điểm của nàng, cũng là Sở Ngâm Ngọc lấy đó để phản kích, thật là đúng đắn!

“Đại tỷ đều chuẩn bị những tiết mục gì? Nếu cần giúp đỡ, cứ việc nói cho muội muội, muội sẽ giúp tỷ đưa ra ý kiến”. Sở Tiêu Mộng chậm rãi hỏi, trên mặt lộ ra vẻ tự đắc, tươi cười cao ngạo.

Nàng chính là Tân Đô đệ nhất mỹ nhân, từ nhỏ thi từ ca phú, cầm kỳ thư họa, không gì không giỏi, năm tuổi liền có được danh hiệu tài nữ, ở Tân Đô, nàng chính là đối tượng mà hàng nghìn người muốn bắt chước. Ngày xưa, Sở Ngâm Ngọc chính là cả ngày quần quít lấy nàng muốn nàng dạy cho một ít, lần này nhắc đến giúp đỡ, hẳn Sở Ngâm Ngọc sẽ vui lắm đây.

“Cảm ơn muội muội có lòng chỉ bảo, chỉ là lấy thân phận của một thứ muội đến quản chuyện của đích tỷ, e là không hợp với lễ thường đi”. Sở Ngâm Ngọc thần nhiên trả lời, quy củ này từ kiếp trước đã có, chẳng qua bây giờ nàng mới áp dụng mà thôi.

“Người...”. Câu trả lời thẳng thắn khiến của Sở Ngâm Ngọc khiến khuôn mặt Sở Tiêu Mộng đỏ bừng, nàng còn chưa từng bị rơi vào tình cảnh quần bách đến như vậy, ấy mà lại do vốn không có tính uy hiếp Sở Ngâm Ngọc tạo ra, điều này làm cho nàng như thế nào sống nổi, trong lời nói lộ ra nàng là thứ muội, không biết lượng sức bản thân, thật nực cười. Thật sự là tức chết người đi được!

“Nếu Tam muội không có chuyện gì, ta còn có việc đi ra ngoài một lát! Hai muội cứ tự nhiên ha!”. Hôm nay Sở Ngâm Ngọc còn có việc chính phải làm, không có

thời gian ở đây đôi co với các nàng, về sau sẽ từ từ bù đắp.

“Sở đại tiểu thư muốn đi nơi nào?”

Nghe được tiếng của nam tử, mọi người nhất thời hoảng sợ. Ở phủ Quốc công rất ít xuất hiện nam tử xa lạ, ở phong tục bảo thủ của Phong Tân quốc, nữ tử nếu xuất môn phải mang khăn che mặt, không được lộ diện, nam nữ chỉ có thể ở trong các buổi tụ hội mới được gặp mặt. Lại thấy đi tới hai vị nam tử.

Đi ở phía trước một vị nam tử, một bộ thanh trúc trường sam, đính kèm hà bao dùng kim tuyến thêu tranh thủy mặc, bên ngoài khoác da thú, sợi tóc màu đen dùng ngọc quan bó chặt, diện mạo cực tuấn tú, phong lưu tiêu sái đi đến.

Sở Ngâm Ngọc trở mắt nhìn người trước mặt, hẳn chậm rãi, từng bước một, thông dong đi tới, trong khoảng thời gian ngắn, hô hấp như ngừng hoạt động.

Hắn khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, ngũ quan kiên định, con ngươi đen có chút trầm ổn cùng nội liễm, rõ ràng là Phong Hạo Lăng - Nhị hoàng tử, Tĩnh Vương.

Tay Sở Ngâm Ngọc ở trong tay áo, chậm rãi nắm chặt. Trong đầu nàng đột nhiên hiện lên câu nói của Phong Tang Như: “Ngọc Nhi nhu thuận thông minh, khi còn nhỏ rất nghe lời, mẫu thân tự nhiên sẽ vì con tuyển chọn một mối hôn sự tốt. Tĩnh Vương Phong Hạo Lăng thiếu niên oai hùng, trí tuệ bất phàm, cùng con mà nói, quả thực là một đôi trai tài, gái sắc. Ngọc Nhi, con về sau phải hầu hạ thật tốt người ta, tương lai con chính là người đứng đầu trong cung”. Sở Tiêu Mộng lúc ấy cũng tươi cười như hoa: “Đúng vậy, tất cả những nữ tử trong kinh đô, người nào lại không muốn làm Tĩnh Vương Phi, đại tỷ, tỷ thực sự là may mắn”. Chính là sau đó, một con chim bị bẻ gãy cánh, máu chảy đầm đìa, loại này đau đớn, nàng vĩnh viễn sẽ không quên.

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Gặp Lại Nam Nhân Cận Bã (3)

Sở Ngâm Ngọc hí mắt, bên môi lơ đãng lộ ra trào phúng nụ cười. Thật sâu hít một hơi, mới cảm thấy máu lại tiếp tục chảy.

Mọi người vội vàng hành lễ, Sở Ngâm Ngọc cũng thuận thế cúi đầu, lại cảm thấy một đạo ánh mắt dừng ở trên người mình.

Cô gái kia một đầu tóc tựa mây, làn váy màu hồng cánh sen tùy theo gió nhẹ lay động. Trắng nõn khuôn mặt hơi ửng đỏ, một đôi con ngươi sáng ngời, khí chất quanh thân, ngày xưa không thể sánh kịp. Phong Hạo Lăng giật mình, này... này tựa hồ không phải trước kia đệ nhất xấu nữ, tuy rằng trên trán vẫn còn vết bớt, chính là lạnh như băng con người cùng nụ cười khinh bỉ, khiến hắn không nhận ra nàng. Đây là như thế nào, bọn họ trước kia từng gặp mặt nhau hai lần, lấy hắn che dấu công lực, dựa vào nàng ngốc nghếch chắc hắn không nhìn thấu được.

“Tĩnh Vương an hảo!” Sở Tiêu Mộng là người đầu tiên lấy lại tinh thần, bỏ qua bộ dạng quần bách vừa nãy, lược cúi người vấn an, trên mặt bày ra nụ cười ngọt ngào mê người, một bộ tiểu thư khuê các, dáng người thon thả lộ rõ, càng hiện ra ông trời ban cho nàng vẻ đẹp.

“Sở Tam tiểu thư không cần đa lễ”. Phong Hạo Lăng bị Sở Ngâm Ngọc dị thường khiến cho kinh ngạc, bề ngoài lại vẫn tỏ ra bình tĩnh, nụ cười luôn treo trên môi, nhìn thấy khuôn mặt thiên hương quốc sắc của Sở Tiêu Mộng, lại càng cảm thấy vui sướng.

Mấy người bọn họ đứng hàn huyên, Sở Ngâm Ngọc đứng ở một bên mắt lạnh nhìn. Phong Hạo Lăng so với kiếp trước một chút cũng không thay đổi, thần sắc lúc nào cũng có một nụ cười nhẹ, hắn từng khiến nàng cảm thấy là trên đời này đẹp nhất nam tử, hiện tại nhìn lại, hắn so với con chuột trong cống ngầm càng ghê tởm.

“Sở Đại tiểu thư bị ngã thương, việc này bản vương có nghe thấy, chính là trước đó sợ quấy rầy tiểu thư dưỡng thương mà vẫn chưa đến thăm, hôm nay thời tiết đẹp, liền đến thăm bạn cũ”.

Phong Hạo Lăng mặt mày tươi cười, bình tĩnh nói, thanh âm hữu lực khiến cho những nữ nhân trong viện tâm động không thôi. Vị Tĩnh Vương này thân phận cao quý, cộng thêm một bộ hành sự nho nhã lễ độ, quả nhiên khác người thường.

“Tĩnh Vương khách khí, vốn là rất nhỏ vết thương, Tĩnh vương bận rộn, không dám nhọc ngài lo lắng”. Sở Ngâm Ngọc trả lời, không chút kiêu ngạo, siêm nịnh, vừa không đắc tội vị vương gia này, lại cũng không muốn cùng hắn nhiều lời. Thanh âm lộ rõ giá lạnh, tựa như mùa đông rét buốt.

Cố nhân? Kỹ năng giả vờ của hắn quả thực rất tuyệt, kiếp trước, hắn cũng là như vậy ân cần đối đãi nàng, khiến nàng nghĩ hắn không để ý về bề ngoài của nàng, khiến nàng tâm động, lại âm thầm thông đồng Sở Tiêu Mộng, lợi dụng thân phận con vợ cả của nàng để mang lại lợi cho họ.

Sau, nàng quả thực không để cho họ thất vọng, từ việc đưa hắn trở thành con thừa tự cho hoàng hậu, tiến tới trở thành đồng cung đứng đầu, đợi đến ngày thành hôn lại dâng cho hắn binh phù...

Một loại lạnh như băng ánh mắt nhất thời khiến Phong Hạo Lăng không biết chống đối như thế nào, tuy rằng không thể nói rõ nàng là bất kính, nhưng vẫn cảm thấy nàng đã thay đổi. Trước kia mỗi lần nhìn thấy hắn đều là khuôn mặt tươi cười, coi mỗi lời hắn nói như thánh chỉ, mà nay lại...

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Gặp Gỡ Ở Núi U Lâm (1)

Lẽ nào nàng ta đang tức giận?

Giận hắn vì trong lúc nàng ta bị bệnh không đến thăm, muốn đùa giỡn tiểu tính tình để được hắn quan tâm?

Nếu thực sự như vậy, tin chắc rằng chỉ cần hắn tốn thêm chút ít tâm tư, nàng ta nhất định sẽ cao hứng, tất cả hiểu nhầm đều sẽ được loại bỏ. Phong Hạo Lăng cảm thấy trong lòng thoải mái, có đôi khi để đạt được mục đích nào đó thì cần bỏ ra chút công sức. Quả nhiên là nữ nhân, tóc dài nhưng kiến thức ngắn, cổ nhân nói không có sai!

Quay lại liền tự đắc cười lớn nói: “Xem ra Sở đại tiểu thư khôi phục đã rất tốt rồi, cũng không uổng bản vương tự mình đến một chuyến, bớt lo lắng hơn. Vậy tiểu thư nếu có việc bận thì đi đi, bản vương nếu rảnh sẽ đến xem nàng sau!”. Tìm được lý do, Phong Hạo Lăng tiêu sái quay lưng bước đi, sức hút của hắn khiến cho tất cả ánh mắt của mọi người trong viện đều phải dõi theo, nam tử như vậy thật là thế gian hiếm thấy, nếu như có thể lọt vào mắt của người đó, thì quả thực là chuyện may mắn nhất trong thiên hạ.

Mẫu thân sáng sớm hôm nay đã nói với nàng, khiến nàng giờ Ty liền đến thăm Sở Ngâm Ngọc, để do thám xem chuyện hư thực ngày ấy ở Di Thọ Viên, thứ hai là có tin bên phủ Tĩnh Vương, hôm nay Tĩnh Vương sẽ đến thăm Sở Ngâm Ngọc. Nàng cần phải tạo được quan hệ với Tĩnh Vương, dựa vào nàng là Phong Tân quốc đệ nhất mỹ nhân, nhất định có thể lọt vào mắt của Tĩnh Vương, cộng thêm vẻ ngoài vì đại tỷ dụng tâm lương khổ, hiền lương thực đức nhất định sẽ được thanh danh tốt. Nàng phải vì tương lai của mình mà tính toán – Sở Tiêu Mộng nghĩ.

Nhìn những gương mặt chán ghét lần lượt rời khỏi, ánh mắt Sở Ngâm Ngọc rốt cục thiếu vài phần lạnh lẽo, mang theo Xuân Cầm, Lý Tề hai người xuất môn.

U Lâm sơn

U Lâm sơn là một rừng cây cách Tân Đô khoảng 50 lý, bởi vì cây cối rậm rạp, núi non trùng điệp, âm u mà nổi tiếng. Cây cối trong rừng phân bố dựa

theo thuật ngũ hành bát quái, bề ngoài trông bình thường, kì thực rất khó phân biệt, chỉ thấy người vào không thấy người ra, nếu không có võ công, đi vào đó chính là tìm tử lộ. Trong rừng kì hoa dị thảo, độc trùng mãnh thú chiếm đa số, cũng là những vị thuốc quý trong y dược.

Sở Ngâm Ngọc mang theo hai người hầu cẩn thận tiến vào trong rừng, chậm rãi tìm kiếm một vài loại thảo dược có ghi trong sách. Tuy là sắp đến tháng cuối năm, khắp nơi một mảnh băng tuyết, nơi này hoa lại tựa như cỏ, xum xuê, tựa như hai thế giới phân minh. Thuật ngũ hành ở đây thật kì dị, bề ngoài trời trong nắng ấm, một vẻ tường hòa, ấy vậy mà bên trong chướng khí mù mịt, độc trùng nhiều vô kể.

Sở Ngâm Ngọc thuận tay cầm dây leo khô, trong lòng nghĩ thầm: đây hẳn là trăm năm Lô Kịch Đằng đi, nhìn nửa ngày, lại từ trên khô đằng lấy chút bột phấn, đặt ở miệng nếm thử, thuận theo đó nhằm về công dụng của nó: trăm năm Lô Kịch Đằng, tính dương, có thể làm vị thuốc chính, thuốc phụ, trị độc, bông, là loại thuốc hiếm có, mặt khác cũng là loại độc dược vô sắc vô vị.

U Lâm sơn này quả thật là danh bất hư truyền, quả nhiên không vào hang cọp sao bắt được cọp.

Xuân Cầm đứng ở một bên lặng lẽ nhìn tiểu thư mình bận rộn tới lui, ngắt lấy các loại thảo dược không biết tên, thấy được ánh mắt quang vận của tiểu thư, trong lòng thấy âm thầm gật đầu.

Vòng vo một canh giờ lại phát hiện ba người lại quay lại chỗ ban đầu, Sở Ngâm Ngọc nhìn số trăm năm Lô Kịch Đằng, suy nghĩ chính mình thật là lạc đường.

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32

Sở Ngâm Ngọc có chút mệt mỏi nhu nhu đầu, cảm thấy thân mình mệt mỏi, nghĩ bản thân chắc lại bị nhiễm lạnh rồi. Bắt tay sờ mạch, mạch đập phù phiếm, thương thể tuy không đáng ngại, nhưng phong hàn có chút nặng. Lại nhìn về đứng ở phía sau Xuân Cầm, sắc mặt có chút tái nhợt, cùng nàng bệnh trạng tương tự. Vừa nãy Lý Tề đi dò đường, dựa vào hần võ công cao cường, nội lực vững chắc hẳn sẽ không có chuyện gì.

Hiện tại chỉ có nàng và Xuân Cầm hai người, ngẫm canh giờ chắc hẳn đã đến giờ Mùi, thảo dược trong tay cũng càng ngày càng nhiều, độc dược chiếm đa số. Xem ra các nàng là trúng phải khí độc ở trong rừng rồi, nếu không nhanh chóng đi ra ngoài, chỉ sợ tính mạng khó giữ.

Ánh mắt dần trở nên mơ hồ, bỗng nghe bên tai có tiếng nam tử:

“Công tử, đợi ta với!”.

“Di, nơi này tại sao lại có hai vị cô nương!”. Thanh âm nam tử có chút kinh ngạc reo lên, đây là U Lâm sơn, gần như là cấm sơn, người bình thường đều không đến nơi này.

Một người khác mặc một thân áo gấm dài màu trắng, lạnh lùng nhìn trước mắt hai vị nữ tử, trong lòng lại thấy là lạ không thôi. Bởi ở vị nữ tử trước mắt, hẳn cảm thấy được quanh thân khí tràng rất mãnh liệt, tuy rằng nàng sắc mặt có chút tái nhợt, trên trán lại có vết bớt kéo dài, nhưng cũng có thể nhìn ra thanh tú, đến tột cùng là có bao nhiêu oán hận mới có thể có sự lạnh lẽo như vậy?

A Tuấn liếc nhìn ánh mắt chủ tử có chút bị giật mình. Vị chủ tử này của hắn, từ nhỏ hắn liền đi theo hầu hạ, chỉ dựa vào khuôn mặt đẹp trai mà khiến biết bao thiếu nữ mất ăn mất ngủ, đi đến đâu cũng là tâm điểm của mọi người. Chính là hắn không nghĩ tới, vốn lạnh lùng, lãnh khốc là thế, chủ tử hắn lại nhìn chằm chằm một nữ tử khác vượt quá hai giây. Tựa hồ trong trí nhớ của hắn, đây là lần đầu tiên như vậy đi. Chính là cô nương trước mắt này, dung mạo không nói làm gì, trên trán lại có một vết bớt to, tuy nhiên khiến người khác chú mục nàng có lẽ là do quanh thân nàng toát ra lạnh lẽo đi.

Sở Ngâm Ngọc nhìn thấy ánh mắt đánh giá của hai người trước mắt, cũng không biểu hiện ra bất cứ biểu cảm gì, những việc từng trải qua ở kiếp trước khiến nàng đối với người khác luôn tồn tại cảnh giác. Cứ việc hiện tại toàn thân đau đớn khó chịu, trên mặt vẫn là biểu hiện thần nhiên.

Trì Nguyên Hiên nhìn Sở Ngâm Ngọc vẻ mặt trấn định, mày kiếm nhíu lại, rõ ràng sắp không chịu nổi nữa rồi, lại còn tỏ ra quật cường, không kêu không gọi, ánh mắt bình tĩnh khiến người khác không nghĩ rằng nàng đang trúng độc, sự nhẫn nại như thế chỉ sợ người khác không thể làm được. Nhưng thật ra sự thống khổ của tỷ nữ bên cạnh, người khác nhìn liếc qua có thể thấy được.

“Công tử, xin hãy cứu tiểu thư của ta, nàng bệnh vừa mới khỏi, hiện tại không biết trúng phải độc gì”. Xuân Cầm nhìn thấy Trì Nguyên Hiên một thân quý khí, liền lập tức cầu xin, người có thể đi lại thoải mái ở nơi này chắc phải có chút bản sự.

Trì Nguyên Hiên không nhìn thỉnh cầu của Xuân Cầm, hẳn cho tới bây giờ cũng không phải một người thích làm việc tốt, chính là khi nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng của Sở Ngâm Ngọc, lòng hắn có chút động rung.

Thời gian từng chút một trôi qua, nữ tử đó không hề mở miệng cầu xin.

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 33

Sở Ngâm Ngọc nhìn nam tử trước mắt quần áo chỉnh tề, tin chắc cũng có thân phận phi phú tức quý, trong mắt hẩn lộ vẻ hoài nghi cùng lạnh lùng, không phải là nàng không nghĩ cầu cứu, mà do nàng đã không còn niềm tin nữa, chỉ có thể thân nhiên, yên lặng chờ đợi: sống hoặc là chết.

Rốt cục Trì Nguyên Hiên là người đầu hàng trước, hẩn từ bên hông xuất ra một viên thuốc nhỏ, đưa cho A Tuấn.

A Tuấn sững sờ đứng ở một bên nhìn chủ tử có những biểu hiện khác thường, chủ tử cho tới bây giờ chưa từng có lòng từ bi, từng có nhiều nữ tử, ở trước mặt hẩn giả bộ bệnh nặng nguy kịch, hẩn cũng không thèm liếc mắt một cái. Chủ tử lãnh huyết vô tình đã thành danh hiệu mà ai cũng biết. Hẩn cũng không dám vi phạm chủ tử mệnh lệnh, cầm viên thuốc đưa cho Sở Ngâm Ngọc và Xuân Cầm, vừa đưa vừa giải thích “chớ có xem thường viên thuốc nhỏ bé này, nó do mười sáu loại trân quý được liệu chế thành, ngâm ở trong miệng sẽ không còn phải e ngại chướng độc ở đây nữa. Các người hiện tại bệnh trạng là do trúng phải chướng độc này tạo thành, tiến vào nơi này nếu không có viên thuốc này thì cũng phải có võ công cực kì cao mới chống đỡ được”.

Trì Nguyên Hiên nhìn Sở Ngâm Ngọc đưa thuốc ăn, khoe miệng khê nhếch, hẩn cảm thấy đột nhiên có chút thoải mái, lại tự giấu mình, lắc đầu, hướng về phía rừng sâu đi đến.

Khi Lý Tề quay lại, Sở Ngâm Ngọc cùng Xuân Cầm đã dần khỏe lại, trên mặt khôi phục vẻ hồng nhuận như trước.

“Tiểu thư, người không sao chứ? Đầu do ta, trước không tìm hiểu kĩ về U Lâm sơn, mới khiến hai người thâm nhập hiểm cảnh”. Lý Tề nhìn thấy bộ dạng suy yếu của Sở Ngâm Ngọc, trong lòng muôn phần tự trách.

“Không quan hệ, là do chúng ta đường đột, không có cho người thời gian chuẩn bị. Hiện tại cũng không còn e ngại nữa, người đã tìm ra đường về chưa?”. Đối đãi với hai người, Sở Ngâm Ngọc trước nay luôn ôn hòa thân mật, chưa từng có biểu hiện lạnh lùng.

“Thưa tiểu thư, chúng ta đi vào một mê trận, trước mắt trận này đã bị người khác động qua tay chân, tuy vậy này đó hoa cỏ là thực sự, chỉ cần chúng ta men theo Lôi Kích Đẳng tin chắc cũng có thể thoát được trận”. Lý Tề cung kính trả lời.

“Trách không được lúc chúng ta mới đến liền gặp loại dây leo này, nguyên lai nó chính là đáp án, người mang theo Xuân Cầm, chúng ta cùng ra ngoài đi”. Sở Ngâm Ngọc nhìn Xuân Cầm đáng vẻ mệt mỏi, thăm nghĩ lần sau nhất định phải chuẩn bị thật kĩ.

Thải Vi Viên – Quốc công phủ.

“Mẫu thân, lần này đại tỷ bệnh khỏi xong có chút cổ quái!”. Sở Tiêu Mộng vẻ mặt đầm chiêu nói với Phong Tang Nhu. Từ sau khi Sở Ngâm Ngọc bị bệnh, ngôn hành cử chỉ khác thường, quả thật có thể dùng thoát thai hoán cốt để hình dung.

“Ta cũng cảm thấy thế”. Phong Tang Nhu một bên nói.

“Có phải mẫu thân đưa cho nàng thuốc bị sai?”. Sở Tiêu Mộng cảnh giác hỏi, nàng biết đề không chế Sở Ngâm Ngọc, mẫu thân vẫn đúng hạn đưa thuốc cho nàng.

“Không có chuyện đó, ta đúng hạn đưa thuốc cho nàng, có thể là nàng không uống mới thế”.

“Không uống?” Sở Tiêu Mộng giật mình nhìn Phong Tang Nhu, nói tiếp “Nhưng chi là gần nhất không uống mà thôi, cũng không có thể biến thành hoàn toàn thay đổi như vậy đi”.

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Mời Thầy Trừ Tà

“Hoặc là do quý quần thân?”. Sở Tiêu Mộng đột nhiên nói, tuy rằng lấy lí do đó thì không đáng tin, nhưng những sự việc này chỉ có thể lý giải như vậy.

“Con nói là có quý quần thân?”. Phong Tang Nhu hỏi lại, Sở Tiêu Mộng là niềm tự hào của nàng, dung mạo khuynh thành, thiên tư thông minh, khiến

nàng đem tất cả hi vọng đều kí thác vào con gái.

“Đúng vậy mầu thân, người nghĩ mà xem, đại tỷ ban ngày lạnh lùng ánh mắt cùng những hành động khác thường, không phải bị quý hồn quẩn thân thì là gì? Chỉ có như vậy mới giải thích được những hành động khác thường của nàng”.

Từ sau ngày ấy, mầu thân liên tục dần dò nàng không được gọi “mầu thân” nữa, sợ nhờ có người nghe được, lấy đó làm nhược điểm, nhưng chẳng bao lâu nữa nàng sẽ danh chính ngôn thuận kêu mẹ đẻ mình là “mầu thân”.

“Mộng Nhi nói đúng, tuy nói rằng không thể tin được có quý hồn, nhưng thà rằng tin này đó còn hơn”. Phong Tang Nhu cẩn thận suy nghĩ những lời Sở Tiêu Mộng nói, có lẽ nên thử một lần, nói không chừng sẽ có thu hoạch ngoài ý muốn.

“Vậy mầu thân tính toán như thế nào?”. Sở Tiêu Mộng có chút lo lắng hỏi.

“Chúng ta liền...” Phong Tang Nhu trong mắt tinh quang vừa hiện, khóe miệng đầy ý cười, tới gần Sở Tiêu Mộng, nhỏ giọng thì thầm một phen, hai người ý cười càng lớn.

Sở Tiêu Mộng nghe Phong Tang Nhu phân phó, cảm thấy nhất thời vui vẻ, quả nhiên mầu thân tính kế thật tốt. Cứ dựa theo kế hoạch, chẳng bao lâu nữa, nàng có thể thoát khỏi thân phận thứ nữ. Từ sau khi rời khỏi Thanh Ngọc Uyển, bị Sở Ngâm Ngọc chế giễu, nàng vẫn luôn canh cánh trong lòng.

“Chúng ta tốt nhất xử lý xong chuyện trước mùng tám tháng chạp, phụ thân người gửi thư nói ngày đó sẽ trở về, chờ hân về đến, chúng ta muốn đối phó Sở Ngâm Ngọc cũng không còn cơ hội nữa. Hơn nữa xem nàng hiện tại, chỉ sợ sẽ không nghe lời chúng ta nữa, những việc về sau sẽ khó khăn hơn”.

Phong Tang Nhu nhớ đến bức thư của Sở Hoài Thiên, vẻ mặt ngưng trọng nói. Nàng cũng không muốn Sở Hoài Thiên nhìn thấy bộ dạng hiện tại của Sở Ngâm Ngọc. Dựa vào Sở Hoài Thiên đối Sở Ngâm Ngọc sùng nịch, còn có tình yêu đối với chị gái cùng cha khác mẹ của nàng, khiến nàng hận nghiên răng nghiên lợi.

“Vâng, mầu thân, chúng ta mấy ngày hôm nay chuẩn bị thật tốt, khiến tỷ tỷ khỏi

phục bộ đáng như trước, sau đó liền định ở trước ngày mùng tám tổ chức thường tuyết hội thi”. Sở Tiêu Mộng phối hợp nói.

“Có đạo lý, trước là để những công tử quý tộc ấy thấy rõ sự khác biệt của con với xấu nữ kia, mặt khác là để con thi triển tài năng, vì tương lai phô tốt lộ, thật là nhất cử lưỡng tiện”.

“Mầu thân nói rất đúng”. Sở Tiêu Mộng sắc mặt ửng đỏ, thẹn thùng nói. Nàng với danh hiệu đệ nhất mỹ nữ phải gả cho nam tử có thân phận cao quý nhất thế gian, có như vậy mới thỏa mãn được dung mạo và tài năng của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

Thanh Ngọc Uyển

“Tiểu thư, ngài đang chế thuốc gì vậy?”. Xuân Cầm nhìn Sở Ngâm Ngọc đang mài thuốc, vẻ mặt ngạc nhiên hỏi, từ lúc ở U Lâm sơn trở về, tiểu thư suốt ngày nhốt mình trong phòng, không đi ra ngoài, đem những dược thảo kia giống như bảo bối vậy, làm ra đủ loại bột phấn màu sắc khác nhau khiến nàng rất kinh ngạc. Tiểu thư thực thần kì, trong nháy mắt có thể làm ra nhiều loại thuốc bột như vậy, tuy rằng không rõ công dụng của chúng, nhưng nàng vẫn cảm thấy hiện tại tiểu thư rất giỏi, cái gì cũng không thể làm khó dễ được nàng.

“Người cẩn thận một chút, đừng có chạm vào chúng. Đây đó đều là độc dược, kịch độc vô cùng”. Sở Ngâm Ngọc một bên vội vàng, một bên dặn dò Xuân Cầm.

“Ngạ!”. Xuân Cầm sợ hãi than, may mắn nàng vừa rồi không chạm tay vào, nguy hiểm thật.

“Người đợi lát nữa đem số dược thảo còn lại đi Ưc Y Các, trồng tại bên trong vườn hoa lan, đừng để người khác phát hiện”. Sở Ngâm Ngọc phân phó nói.

“Tiểu thư, trong vườn có rất nhiều người là tai mắt của Phong di nương, gần nhất Lâm mẹ cũng không còn kiêng kị như trước nữa, luôn đến Thái Vi Viên, như vậy có phải hay không đối với tiểu thư bất lợi?”. Xuân Cầm nhớ tới vừa rồi Lâm mẹ lên lút ra khỏi phủ, không biết lại đang làm gì mờ ám.

“Àn, ta đã biết, ta đang chờ các nàng ra chiêu mới, chúng ta mới có thể đánh được. Người để ý một chút bọn nô tỳ, nếu có khác thường, lập tức báo lại. Lý Tề đâu?”. Sở Ngâm Ngọc hỏi. Trong lòng lại đang tính toán, những người trong Thanh Ngọc Uyển đứng thật cần phải xử lí lại.

“Thưa tiểu thư, Lý Tề gần đây đều đi tra xét về chuyện cánh cửa sắt trong hoa viên”. Xuân Cầm đáp.

“Ân, cũng tốt, vậy khiến hấn làm việc đi”. Nhắc tới cánh cửa sắt kia, Sở Ngâm Ngọc luôn cảm thấy trong lòng là lạ, cảm thấy cánh cửa sắt kai quả thực là bí mật khó có thể phân tích được.

Lấy ra bên hông mấy châm kim được giấu kĩ, lại lấy mấy loại thuốc nàng vừa chế, vẽ loạn một hồi, sau đó lại đặt về hai bên hông như trước. Nàng quyết định lấy những chiếc châm này làm ám khí, mặc dù võ công không bằng người, nhưng nàng cũng có thể làm chủ được tình hình. Vỗ vỗ tay, vuốt lại làn váy, nàng liền tiêu sái ra khỏi phòng.

Xuân Cầm đứng ở phía sau, nhìn theo bóng dáng Sở Ngâm Ngọc, trong lòng không khỏi tán thưởng nói, tiểu thư quả nhiên không giống người thường!

Bước ra khỏi phòng, Sở Ngâm Ngọc liền gặp Lâm mẹ đang vội vã đi lại phía mình, bỗng cảm thấy thực bức bối, người như vậy giữ lại bên người thực là khó chịu.

“Tiểu thư, phong di nương cho người chuẩn bị một chút, di nương nhờ người bên ngoại tốn chút quan hệ, mời một vị đạo sĩ tới để trợ giúp tiểu thư trừ tà. Quá một lúc liền hành lễ cúng bái, sẽ không ảnh hưởng đến giờ nghỉ của tiểu thư. Di nương mong, khi Hầu gia trở lại sẽ nhìn thấy tiểu thư thật khỏe mạnh, trong sáng. Ngày mai giờ Dậu vị đạo sĩ đó liền lại đây”.

Lâm mẹ có chút run rẩy nói xong, không biết vì sao, nhưng đứng ở trước mặt tiểu

thư, nàng luôn cảm thấy cả người lạnh như băng, thậm chí còn không dám nhìn đôi mắt lạnh như băng của tiểu thư.

“Ân, ta đã biết”. Sở Ngâm Ngọc bình thản nói xong, con ngươi lại tràn đầy sát khí. Mỗi lần đối mặt với Phong Tang Nhu là toàn thân nàng lại sôi sục máu hận, chỉ có tăng chứ không có giảm.

Ông ngoại? Hấn là ngoại tổ phụ của nàng đi, người yêu thương nàng hết mực – Tiêu vương gia, muốn dùng ông ngoại đến để lừa nàng, Phong Tang Nhu tính toán thật kĩ càng.

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Chương 36

Kiếp trước khi nàng giả nhập thái tử phủ, ngoại tổ phụ liền đột nhiên buông tay nhân gian. Lúc lâm chung, liền đem lệnh phủ đưa cho nàng, nhưng nàng lại phụ sự phò thác của tổ phụ, làm cho lệnh phủ cuối cùng rơi vào tay Phong Hạo Lăng, khiến vận mệnh của Phong Tân quốc thay đổi.

Trùng sinh lại, nàng nhất định sẽ không làm lại chuyện ngu xuẩn như này nữa, báo đáp ân nghĩa, trả hết nợ nần.

Suy nghĩ một lúc lâu, ánh mắt chợt sáng, trong lòng có đôi sách, nếu các người muốn chui đầu vào lưới, vậy Sở Ngâm Ngọc ta liền giúp các người một tay.

...

Sau bữa cơm tối, Xuân Cầm đi vào trong phòng của Sở Ngâm Ngọc, thấy chủ nhân của nàng đang ngồi ở trên tháp yên lặng đọc sách, mùi trầm hương lượn lờ, tràn ngập cả gian phòng.

“Tiểu thư, nô tỳ vừa thấy Hấn nhi chạy về, thần sắc có chút dị thường, đặc biệt cẩn thận”. Xuân Cầm bẩm báo nói.

“Thật vậy? Ta biết ngay là có người không an phận được”. Sở Ngâm Ngọc buông cuốn sách trong tay, nói với Xuân Cầm. “Đợi lát nữa ta đi dạo trong hoa viên, người mượn cơ hội quan sát động tác của nàng, nhớ đừng đá thảo kinh xà”.

“Vâng, tiểu thư. Nô tỳ nhất định sẽ chú ý nàng ta”. Xuân Cầm có chút tức giận nói, những người này thật không biết an phận, tiểu thư tốt nhất nên đem hết đám người này đuổi hết đi.

“Lý Tề đâu? Người đi gọi hấn, lát nữa đi theo ta”.

“Nô tỳ lập tức đi ngay”. Nghe được phân phó, Xuân Cầm lập tức ra ngoài tìm Lý Tề.

...

Sau một lát, Sở Ngâm Ngọc mang theo Lý Tề đi dạo hậu hoa viên, cũng nhân cơ hội đó điều tra thêm về cánh cửa sắt.

“Tiểu thư, nô tài tra qua, sau cánh cửa sắt này chính là một mật đạo, có một thước cao, có thể vừa một người tiến nhập. Nô tài nhân cơ hội tiến vào, bên trong tối đen, sâu khoảng hơn hai dặm, nhưng đi đến cuối cũng không phát hiện điều gì, tất cả bị ngăn bởi một bức tường đá”. Lý Tề nhỏ giọng bẩm báo, lúc điều tra, hẳn cũng rất kinh ngạc vì mật đạo này.

“Có phát hiện điều gì khác thường không?”. Sở Ngâm Ngọc thân nhiên hỏi, mật đạo này vô luận là kiếp trước hay kiếp này, nàng đều không hề có chút ấn tượng gì, rốt cục nó là cái gì, nếu là mật đạo tại sao lại không có đường ra?

“Thưa tiểu thư, vấn đề này thuộc hạ đã từng suy nghĩ qua, nhưng sau khi nhiều lần xem xét, vẫn không phát hiện ra điều gì đặc biệt”. Lý Tề đáp.

“Ừm, có thể là do ta suy nghĩ quá nhiều”. Sở Ngâm Ngọc yên lặng nói, nhưng trong mắt vẫn nồng đậm nghi hoặc, có lẽ, mật đạo này cùng nàng có quan hệ gì đó.

“Người lại điều tra thêm một chút, đằng sau bức tường kia rốt cục là nơi nào?”.

“Vâng, tiểu thư. Thuộc hạ sẽ nhanh chóng điều tra”.

...

Mặt khác, sau khi Sở Ngâm Ngọc rời khỏi Thanh Ngọc Uyển, Xuân Cầm liền rời khỏi theo, nàng nói với mấy nha hoàn quét tước rằng, bản thân muốn đi hậu hoa viên tìm tiểu thư. Sau đó lại trộm tránh ở một góc, theo dõi cử động của Hân Nhi. Một lát sau, quả nhiên thấy Hân Nhi lén lút đi vào phòng ngủ của tiểu thư, một lát sau lại đi đến giữa vườn. Xuân Cầm đứng nhớ từng vị trí, xem nàng ta rốt cục đang làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Chương 37

Ngày hôm sau, giờ Dậu, Phong Tang Nhu dẫn theo một đạo sĩ tóc trắng, vui vẻ đi đến Thanh Ngọc Uyển, nhìn thấy Sở Ngâm Ngọc liền nói: “Đây là dựa vào quan hệ của ngoại tổ phụ con, mới tìm được Phong Tàn quốc nổi tiếng – Lưu bán tiên, hàng năm ẩn sâu trong thâm sơn, hấp thụ linh khí trời đất, người thường chưa chắc tìm được ngài, ít nhiều có ngoại tổ phụ con vất vả mới tìm được”.

“Đa tạ mẫu thân quan tâm. Nhưng Ngọc Nhi không hiểu đây là có chuyện gì?”. Sở Ngâm Ngọc vẻ mặt vô tội nhìn Phong Tang Nhu, có chút khờ dại, tội nghiệp nói.

“Việc này... Hôm qua không phải Lâm mẹ đã giải thích rõ ràng cho con sao? Nhìn thấy con lần này mắc bệnh có chút khác thường, sợ là quỷ thần quẩn thân, ta liền thương lượng với ngoại tổ phụ con, tìm một vị đạo sĩ trừ tà. Hơn nữa, cha của con cũng sắp trở về, lẽ nào con lại muốn để cha con nhìn thấy bộ dạng như vậy sao?”.

Phong Tang Nhu sắc mặt trắng bệch, vội vàng giải thích, đồ tiện nhân này hiện nay không ngoan ngoãn nghe lời như trước nữa, nhìn đôi con người lạnh lùng của nàng đã khiến cho người ta không rét mà run rồi, tuy rằng cử chỉ không có thay đổi, nhưng dù sao khí chất phát ra cũng không phải ngày xưa có thể sánh kịp.

Hoàn hảo, phụ thân vẫn luôn rõ ràng Sở Ngâm Ngọc rất y lại vào nàng, nếu không thật đúng là khó mời được Lưu bán tiên, thuyết phục hẳn làm việc cho mình. Nghĩ đến qua đêm nay, Sở Ngâm Ngọc sẽ khôi phục lại bộ dáng cũ, Phong Tang Nhu trong lòng có chút vui vẻ.

“Nga? Mẫu thân cảm thấy bộ dáng hiện giờ của con không tốt?”. Sở Ngâm Ngọc hỏi ngược lại.

“Không phải, chỉ là con vừa mới khỏi bệnh, muốn giúp con trừ tà một chút, như thế về sau mới ít gặp tai nạn được. Lát nữa lão phu nhân cũng đến đây, ngài ấy nghe được danh tiếng của Lưu bán tiên đã lâu, cũng hi vọng con sớm ngày khỏe lại”. Phong Tang Nhu trả lời.

“Nếu mẫu thân đã muốn con quay trở lại bộ dạng trước kia như vậy, Ngọc Nhi không thể không nghe theo, nhất định không khiến mọi người thất vọng”. Sở Ngâm Ngọc tươi cười trả lời. Hừ! Nghĩ đến dùng cái này để áp chế ta, cũng quá đơn giản đi, vậy thì ta liền cùng các người chơi vậy.

“Vẫn là Ngọc Nhi nghe lời, vậy thì bắt đầu thôi”. Phong Tang Nhu nhìn Sở Ngâm Ngọc vẻ mặt đầy ý cười, trong lòng không thấy thoải mái, ngược lại lại càng thêm rét lạnh hơn.

May mắn đêm nay không có tuyết rơi, tuy vẫn có chút lạnh, gió thổi vù vù, nhưng sau khi đêm xuống, cả Thanh Ngọc Uyển đèn đuốc sáng ngời, nhộn nhịp người ra vào. Sở lão phu nhân dưới sự nâng đỡ của bọn nha hoàn cũng đi đến Thanh Ngọc Uyển. Sở Tiêu Mộng dắt tay Sở Liên Nguyệt cũng đến. Lần này, vốn không thích náo nhiệt Sở U Nhục cũng đến góp vui.

Nhìn đến đã lâu không gặp mặt Sở U Nhục, Sở Ngâm Ngọc ánh mắt có chút đại ra. Ngũ muội vốn không thích xuất hiện tại chỗ đông người; vô luận là

kiếp trước hay kiếp này, nàng Sở Ngâm Ngọc đều không có chút ấn tượng nào về vị muội muội này. Hình như cái nàng nhớ rõ nhất về Ngũ muội, đó là trước khi nàng ấy xuất giá, do không cam lòng Phong di nương bức hôn, rõ ràng liền cắt tóc đi tu, suốt đời sống nơi cửa phật. Hiện nay nhìn lại, Ngũ muội mặc một thân màu trắng áo váy, chất liệu tuy bình thường, nhưng cũng không thể nào che dấu nổi vẻ đẹp thanh cao, thoát tục, tựa như tiên nữ lâm nhập hồng trần của nàng.

Sau khi chuẩn bị xong hương án, Lư bán tiên cầm lấy một xấp bùa chú, lần lượt rải ra sợi dây thừng, miệng lầm bầm khấn. Đợi đến niệm đến một nửa, ngón tay nhẹ nhàng bắn ra, đột nhiên trong lúc đó ngọn lửa bùng lên, nháy mắt thiêu hết số bùa.

Tất cả mọi người đều xem sững sờ, nín thở, sợ nhiều loạn đến Lư bán tiên.

Lư bán tiên vẻ mặt đột nhiên nghiêm túc, giống như đang nói chuyện với một ai đó. Khi hắn nói, mọi người nhìn thấy cây bút đặt trên bàn bỗng dựng ngược lên, ở trên sa bàn viết thoăn thoắt. Tất cả mọi người đều chăm chú nhìn vào cây bút, lộ ra vẻ mặt không dám tin.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Ngay sau đó, trên bàn xuất hiện một loạt chữ: “thiện như nước, dĩ tác sự mưu thủy”. Mọi người sau khi nhìn thấy dòng chữ, càng thêm nghi hoặc khó hiểu.

Sở lão phu nhân vội tiến đến hỏi Lư bán tiên, đây đến tốt cùng là ý gì?

“Quê khảm là tượng trưng cho nước, khí dương nhập vào trong âm, ý là nguy hiểm, nguy hiểm càng tăng thêm, nguy nan trùng trùng, cả trời và đất đều nguy hiểm. Hiểm dương mất đạo, sâu sắc không lường được, thể nước quanh co, nhân sinh cũng khúc triết gấp gềnh, tuyệt đối ngược lại với thông minh, tâm thành làm theo thì có công”. Lư bán tiên vuốt ve chòm râu, chậm rãi nói.

“Này...”. Lão phu nhân vẫn chưa hiểu hết thâm ý bên trong câu nói ấy.

“Bẩm lão phu nhân, đây là quẻ nói về người có mệnh cách gắn với nước, lúc này đây, người này mệnh suy yếu, hôm nay có bệnh trạng như ma bệnh quần thân, nếu nặng thì mất mạng, nhẹ thì về mặt quý dị, tính tình đột biến. Nếu như không nhanh chóng hóa giải, tắc sẽ gia tình không yên, trời dạt khắp nơi”.

Lư bán tiên nhìn thấy vẻ mặt của Phong Tang Nhu, nói đúng như theo lúc trước đã được phân phó.

Lời vừa dứt, ánh mắt của mọi người đồng loạt hướng về phía Sở Ngâm Ngọc, đây chẳng phải là đang nói về Đại tiểu thư hay sao? Nửa tháng trước vẫn bệnh nặng nằm liệt giường, sau khi khỏi, liền giống như thay đổi một người khác, không hề giống với ngày xưa.

“Á!”. Lão phu nhân kinh hô một tiếng, này thật là... Tuy rằng nàng trước nay vẫn không thích xấu nha đầu này, nhưng ngại cho nàng là bảo bối trong lòng Sở Hoài Thiên, lại là cháu gái ngoại của Tiêu vương phủ, nên luôn phải cố kỵ chút ít. Ngày thường xấu nha này vẫn đối nàng cung kính, lấy lời nàng làm mệnh lệnh, nay nếu tính tình đột biến, uy hiếp đến nàng, giống như ngày ấy ở Di Thọ Viên... Chỉ sợ nàng không thể nằm trong lòng bàn tay nữa. Vậy cần nhân cơ hội này, xoay chuyển một chút Càn Khôn.

Sau khi đánh giá một lúc lâu, Sở lão phu nhân bày ra một bộ quan tâm nói: “Trong phủ những ngày gần đây chỉ có mình Ngọc Nhi bị bệnh, nếu tính theo mệnh cách của nàng cũng là như vậy. Xin hỏi đại tiên, bây giờ phải làm thế nào mới được ạ?”.

“Trước đưa cho ta ngày sinh tháng đẻ của nàng, để ta tính tính”. Lư bán tiên nói, dù sao trước kia hắn cũng từng học qua một chút pháp thuật, ở trên giang hồ cũng là có chút danh tiếng, cũng không phải chỉ là hư danh”.

Nếu không phải nể mặt Tiêu vương gia, không rõ nội tình, hắn sao có thể mặc cho Phong Tang Nhu bày bố.

“Đại tiên, đây là ngày sinh tháng đẻ của Ngọc Nhi”. Phong Tang Nhu vội vàng đưa cho Lư bán tiên.

“À, đợi ta xem thật kĩ”. Lư bán tiên tiếp nhận Phong Tang Nhu đưa cho trang giấy, tính tế nhìn kĩ, mới đầu sắc mặt thản nhiên, sau lại mày nhíu chặt. Dựa theo bát tự này, người này vốn đã không còn tồn tại trên nhân gian, hay là pháp thuật của hắn đã lạc hậu?

Sở Ngâm Ngọc lẳng lặng nhìn những người này, chính mình đứng một bên tự tại nhàn nhã, ngược lại thấy có chút buồn cười. Danh tiếng của Lư bán tiên, nàng vốn đã nghe qua. Nhìn thấy hắn sau khi xem bát tự của nàng mà thay đổi sắc mặt, nàng theo ánh mắt của hắn có thể thấy, hắn đang nghi hoặc sự tồn tại của nàng.

“Này... Không có khả năng!”. Lư bán tiên thì thào tự nói, này mệnh cách rõ ràng như vậy, nhưng nhìn nữ tử trước mắt, mặt mày trong trẻo nhưng lạnh lùng, ngay cả vết bớt trên trán cũng không tài nào che dấu được khí chất của nàng. Việc lạ! Đây là trăm năm khó gặp một việc lạ! Sau khi trở về, nhất định phải tra cho rõ.

“Đại tiên! Đại tiên!” Nhìn thấy Lưu bán tiên lâm vào trầm tư, Phong Tang Nhu vội vàng kêu hô, hắn không thể phá hỏng chuyện tốt của nàng, đang là thời khắc mấu chốt, hắn cũng không thể xảy ra sai lầm.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Nửa Đường Có Biển

Lưu bán tiên bình tĩnh, nhớ đến bản thân còn đang chịu sự ủy thác của người khác, liền khôi phục lại dáng vẻ ban đầu. “Ân, vốn đây là ý trời, lại có thể sửa lại được, chỉ cần trừ tà, uống xong chỗ nước phù phép này sẽ không còn đáng ngại nữa”.

“Như vậy là tốt nhất”. Lão phu nhân nhìn ra Lưu bán tiên dần trở lại trạng thái bình thường, nghe ra được ý trong lời nói của hắn, liền hy vọng, xấu nha này có thể trở lại bình thường.

“Vậy xin hỏi đại tiên, Ngọc Nhi hiện tại có thể làm ra những chuyện gì, gây ảnh hưởng đến trong phủ không?”. Phong Tang Nhu mượn cơ hội hỏi. Sự tình năng bố trí, không thể cứ như vậy mà bỏ qua được. Nàng phải hủy hoại thanh danh của vị Đại tiểu thư này, có thể, về sau nàng ta mới ngoan ngoãn nghe lời nàng được.

“Tình tình đột biến, có thể làm ra một vài chuyện mà bình thường không làm, có thể nguy hiểm đến tính mạng của những người khác, lâu dài tinh thần thất thường, sẽ càng là thêm những chuyện khác người”.

“Đại tiên, người nhìn xem Ngọc Nhi hiện tại có chỗ nào không ổn sao?”. Sở lão phu nhân vội vàng truy vấn.

“Tại nơi này... Lão phu nhân hãy sai người xem xét cẩn thận, biết đâu có thể tìm ra được thứ gì đó ngoài ý muốn”. Lưu bán tiên dựa theo Phong Tang Nhu công đạo, nơi nơi chỉ, chỉ cần tìm ra đồ vật, có thể chứng minh lời nói của hắn là thật, theo đó hủy hoại thanh danh của Sở Ngâm Ngọc.

“Các người! Lại đây, đi tìm theo những nơi đại tiên vừa chỉ”. Sở lão phu nhân vừa nghe xong Lưu bán tiên phân phó, vội vàng sai khiến bọn nha đầu hành động.

“Vâng! Phu nhân!” Bọn nha đầu nhận được lệnh, lập tức chia nhau làm việc.

Phong Tang Nhu về mặt đắc ý nhìn bọn nha đầu nơi nơi chạy loạn lục soát, nghĩ đến hết thảy đều nằm trong kế hoạch của nàng, lúc đồng tiền tựa như hoa nở rộ.

Một lát, mấy nha đầu vội vàng trở về bẩm báo, không tìm được thứ gì.

“Cái gì?” Không đợi Lão phu nhân trả lời, Phong Tang Nhu liền la toán lên.

“Các người đều tìm kỹ từng địa phương sao?”.

“Vâng! Chúng nô tỳ khắp nơi đều tìm qua rồi ạ. Quả thực không tìm được thứ gì”. Nha hoàn cầm đầu đáp, tuy rằng nàng đối với hành vi cướp lời của Phong di nương, vi phạm quy củ của phủ có chút sợ hãi, nhưng ngại vì quyền lực của Phong di nương mà vẫn trả lời đầy đủ.

“Bẩm lão phu nhân, Phong di nương, tất cả Thanh Ngọc Uyển đều bị tra xét qua, chính là không rõ ràng vật Lưu bán tiên muốn tìm là thứ gì, để tiện cho bọn nô tỳ chú ý”.

Nhìn đến ánh mắt Sở Ngâm Ngọc, Xuân Cầm lập tức liền đứng ra cung kính nói, đặc biệt nhấn mạnh ba chữ “Lão phu nhân”, khiến cho mọi người đều rõ ràng, Phong di nương đã phạm quy củ, quả thực không đem lão phu nhân để vào mắt.

“Đúng vậy! Tổ mẫu! Ngài cùng ngoại tổ phụ đều quan tâm con như thế, con nhất định sẽ mau chóng khỏe lại”. Sở Ngâm Ngọc tiếp lời Xuân Cầm nói, thừa dịp hiện tại Lão phu nhân đối với Phong Tang Nhu có khoảng cách, trước mặt lợi dụng Lão phu nhân để đối phó Phong Tang Nhu cũng là một ý kiến hay.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 40

“Nha đầu này, người biết ta thương yêu người là được rồi!”. Lão phu nhân ánh mắt âu yếm nói với Sở Ngâm Ngọc, khéo mắt lại liếc về phía Phong Tang Nhu. Ngày thường nàng ta ở trong phủ tác oai cũng liền mặc nàng, nhưng không nghĩ nàng ta lại không đem nàng để vào mắt, thực cho rằng cả quốc công phủ rộng lớn chỉ có một mình nàng hay sao?

“Lão phu nhân, vừa mới là con nóng vội. Người ta vẫn thường nói quan tâm quá hay bị loạn mà, con cũng chỉ hy vọng, Ngọc Nhi sớm ngày bình phục, mong rằng Lão phu nhân tha thứ cho tội thất kính này của con”. Phong Tang Nhu nhìn thấy sắc mặt của Lão phu nhân, nhất thời giật mình nhận ra sai lầm, lập tức phản ứng nói. Nàng hiểu biết tính tình của Lão phu nhân, nếu nói như vậy, khẳng định Lão phu nhân sẽ không so đo.

Phong Tang Nhu trong mắt hận ý mười phần nhìn Xuân Cầm, tất cả là do tiện nhân này, nếu không phải tại nàng cố ý nhắc nhở lão phu nhân, thì ai dám chạm vào tội lỗi của nàng, chắc hẳn là do Sở Ngâm Ngọc cố ý sai sử, thật sự không thể khách khí thêm nữa.

“Tổ mẫu, Ngọc Nhi tuy ở trong khuê phòng nhưng cũng từng nghe qua danh hào của Lưu bán tiên, nhất định sẽ không sai, nếu hẳn đã tính ra những vật không tầm thường đó, vì bình an của cả nhà, Ngọc Nhi cho rằng chúng ta nên đem phủ quốc điều tra trên dưới tất cả một lần, chờ đến khi phụ thân trở về nhất định sẽ cao hứng”.

Sở Ngâm Ngọc ôn nhu nói với Sở lão phu nhân, thanh âm yểu ớt càng thêm vẻ hồn nhiên, người khác nghe không ra điều gì khác thường, cảm thấy đây mới là phong phạm của đích nữ, khi gặp chuyện bình tĩnh, quyết đoán.

“Ân. Ngọc Nhi nói đúng. Hôm nay đã mất công thỉnh Lưu bán tiên đến đây, vậy thì nhất định phải tra đến cùng vật gây chướng ngại cho phủ tướng quân”. Nhắc tới Sở Hoài Hiền, lão phu nhân không thể không nhớ đến hiện giờ còn cần sự duy trì của hẳn, thì bảo bồi nữ nhi của nàng ở trong cung mới có thể đứng vững được.

“Vâng. Lão phu nhân! Thiếp thân sẽ phái người điều tra”. Phong Tang Nhu vội vàng đáp, vừa nảy kế hoạch có đường rẽ, nàng phải mượn cơ hội này để lật ngược lại.

“Tổ mẫu, để tránh cho người khác nói nhảm thoại, nói Phong di nương không công chính, Ngọc Nhi cho rằng hẳn là nên để mỗi phòng phái ra một nhóm người, lập thành tổ đội, như vậy mới có thể giải quyết việc chung được”. Sở Ngâm Ngọc nắm được cơ hội, lập tức bổ sung nói.

“Ân. Vẫn là Ngọc Nhi lo lắng chu đáo. Vậy thì dựa theo ý con đi làm đi. Di Thọ Viên khiến cho Đông Hòa thay thế, nàng làm người, ta tin được”. Lão phu nhân đáp.

“Vâng! Lão phu nhân!”. Phong Tang Nhu đáp lại, lại nhìn về phía Sở Ngâm Ngọc, khéo môi hiện ra nụ cười nhạt, đừng vội cao hứng sớm quá, đợi ta tìm ra, xem người như thế nào cầu xin ta.

Thời gian một nén hương qua đi, những người được phái đi kiểm tra đều lần lượt trở về. Đông Hòa dẫn đầu, trầm tĩnh mở miệng thưa: “Lão phu nhân, tất cả đã điều tra xong”.

“Có lục soát ra thứ gì không?”. Lão phu nhân vừa lòng hỏi. Đông Hòa là tỷ nữ thân cận của nàng, thông minh mà cũng hiểu ý nàng.

“Bẩm lão phu nhân, quả thật có lục soát ra một ít đồ vật, nhưng...” Đông Hòa nói, dư quang khẽ liếc trộm về phía Phong di nương, rồi rầm có nên bẩm báo lại hay không.

“Nói đi, không cần phải cố kỵ gì”. Lão phu nhân nhìn thấy thần sắc của Đông Hòa, biết nàng sợ đắc tội người khác, vội trấn an nói.

“Đúng vậy! Đông Hòa! Người là nhất đẳng nha hoàn, người khác cũng không dám tự tiện đối với người như thế nào, có lão phu nhân ở đây, người cứ yên tâm nói ra”.

Nhìn đến ánh mắt mờ hồ của Đông Hòa, Phong Tang Nhu đoán nàng sợ đắc tội Đại tiểu thư, vì thế cố vũ nói.

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

“Phong di nương nói đúng, người như vậy nếu ở trong phủ thì đúng là một mối họa ngầm. Di nương! Người nói xem, nếu tra ra có người như vậy thì nên xử trí như thế nào?”. Sở Ngâm Ngọc vẻ mặt lạnh nhạt, trong mắt lại là ý cười nói.

“Đương nhiên là xử trí theo quy định của phủ quốc công, nghiêm trị không tha”. Phong Tang Nhu nhìn thấy ý cười trong mắt Sở Ngâm Ngọc, hung hăng

nói.

“Bẩm lão phu nhân, những thứ khác bọn nô tỳ không rõ, nhưng ở trong Thanh Mộng Uyển lục soát ra quần áo của nam tử, không biết điều này có tính không ạ?”. Xuân Cầm cúi đầu nhỏ giọng nói chen vào.

Trong khi những người khác còn chưa kịp phản ứng, Sở Ngâm Ngọc liền “thất thanh” kêu, bộ dáng sợ hãi làm rơi khăn tay xuống đất “Ngươi nói cái gì? Tam muội cư nhiên cùng người tư thông, trong viện còn cất giấu quần áo của nam tử?”. Tò về bản thân mình nói lỡ, Sở Ngâm Ngọc lại gầm lên với Xuân Cầm: “Ngươi nói bậy bạ gì đó? Cho dù Tam muội có cất giấu quần áo của nam tử, cũng có thể là làm quần áo cho phụ thân, cũng không cần phải kinh ngạc thế?”.

Bề ngoài Sở Ngâm Ngọc tỏ ra vì che giấu cho Sở Tiêu Mộng, nhưng trong lời nói lại nhấn mạnh thêm trong viện của nàng ta có cất giấu nam tử. Về mặt Sở Ngâm Ngọc thể hiện hết sức kinh hoàng, mặc cho ai thấy đều có thể cảm thấy đây là giấu đầu lòi đuôi.

Phong Tang Nhu nhú mảy, ánh mắt như dao sắc, nhìn chăm chăm Sở Ngâm Ngọc và Xuân Cầm.

Sở lão phu nhân cũng nhìn Sở Ngâm Ngọc, thấy nàng về mặt kinh ngạc nhưng không kinh hoàng, trầm mặt nói: “Rốt cục là như thế nào? Danh dự của tiểu thư cũng không phải là thứ để các ngươi nói đùa”.

“Ba! Ba!” Hai tiếng thanh thúy vang lên, Sở Tiêu Mộng tát Xuân Cầm, giống như một con sư tử bị chọc giận “Ngươi nói bậy bạ, ngươi – đồ tiểu nhân đê tiện, cũng dám nói xấu ta”. Hoàn toàn không hề có kỵ đến hình tượng Phong Tân đệ nhất mỹ nữ của nàng.

Tất cả mọi người có mặt trong viện đều sợ ngây người, nhìn chăm chăm Sở Tiêu Mộng. Ngày thường một bộ khuê nữ trang nhã, vậy mà bây giờ còn đầu nũa.

“Mộng Nhi, còn bình tĩnh chứ có nóng vội, lão phu nhân chắc chắn sẽ làm chủ cho con”. Phong Tang Nhu nhìn thấy ánh mắt kinh ngạc của mọi người, vội vàng kéo tay Sở Tiêu Mộng, nhắc nhở nói.

Xuân Cầm “bùm” một tiếng quỳ xuống, thất thanh nói: “Nô tỳ biết sai rồi, nô tỳ lập tức đi xử trí này nọ trong Thanh Mộng Uyển”. Nói xong liền xoay người đi ra ngoài.

“Chờ một chút, Đông Hòa, ngươi tới nói, rốt cục là chuyện gì?”. Lão phu nhân lạnh lùng nói. Còn chưa xuất giá, liền tìm thấy quần áo của nam tử ở trong phòng, việc này nếu truyền ra ngoài thì danh dự của phủ quốc công còn không biết vụt đi đâu nữa. Việc này, nhất định không thể dễ dàng bỏ qua được.

“Bẩm lão phu nhân, việc này đúng như lời Xuân Cầm nói, bọn nô tỳ ở trong Thanh Mộng Uyển tìm thấy quần áo của nam tử, hơn nữa lại chính là tìm thấy ở trên giường ngủ của Tam tiểu thư”. Đông Hòa trả lời.

“Cái gì?” Lão phu nhân lớn tiếng.

“Không... không có khả năng. Mẫu thân, người nhất định phải làm chủ cho con”. Sở Tiêu Mộng bất chấp lễ nghi, cầm lấy tay áo của Phong Tang Nhu mà nói, về mặt cực kỳ ủy khuất, khóc lóc nói. Ở trên giường tìm thấy quần áo của nam tử, việc này nếu truyền ra, thì thanh danh của nàng làm sao có thể giữ được, kế hoạch tìm kiếm phu quân của nàng cũng nhúng nước hết.

“Bẩm lão phu nhân. Đây là quần áo phát hiện được”. Đông Hòa đem quần áo lục soát được đưa cho lão phu nhân.

Nhân chứng, vật chứng đều đầy đủ, không thể chối cãi được.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Chương 42

Nhìn thấy quần áo của nam tử, mọi người đều ngẩn người, đặc biệt là Sở Tiêu Mộng. Khuôn mặt vốn xinh đẹp, nho nhã đột nhiên trắng bệch, hét lên từng tiếng một dường như là khó tin lắm, nhìn chăm chăm vào bộ quần áo, xác định rõ đây không phải là ảo giác, Sở Tiêu Mộng lúc này mới tỉnh lại, ngồi xuống đất khóc hoa lệ đầm mưa nói: “Mẫu thân, nữ nhi không có. Thực không phải của nữ nhi”. Nàng giống như bị đá kích rất nặng, ngay cả biện giải cũng không có, chỉ lặp đi lặp lại câu nói này.

Sở Ngâm Ngọc đứng ở phía sau, về mặt khiếp sợ, nhưng trong lòng lại đang cười thầm.

Bộ quần áo này đương nhiên là do nàng sai người đặt vào Thanh Mộng Uyển để hãm hại Sở Tiêu Mộng. Đây chẳng qua là gây ông đập lưng ông mà thôi. Ngày đó sau khi nàng đi dạo hậu hoa viên trở về, cùng Xuân Cầm giờ xem sổ quần áo mà Hân Nhi giấu, liền hiểu thấu Phong Tang Nhu “đụng tâm lương khổ”, nàng sao lại không đáp trả cho phải phép chứ?

Vậy nên nàng mới sai Lý Tề lên vào Thanh Mộng Uyển, trong khi mọi người đang tụ tập ở Thanh Ngọc Uyển, liền đặt tại đầu giường của Sở Tiêu Mộng.

Dựa vào kinh công của Lý Tề, đây là chuyện rất dễ dàng, cũng không khiến người khác phát hiện ra sơ hở. Hơn nữa Sở Tiêu Mộng cả ngày hôm nay vẫn chưa về Thanh Mộng Uyển nên cũng không phát hiện ra việc này.

Có quần áo của nam tử làm bằng chứng, lại là do nhóm nha đầu tìm ra, lần này, danh dự của Sở Tiêu Mộng chắc chắn tiêu rồi!

Phong Tang Nhu sắc mặt cũng trắng bệch. Nàng cứ đinh ninh rằng, có nha đầu Hân Nhi tự mình giấu đồ vật, lại thêm Lâm mẹ nhìn chăm chăm, thì vô luận Sở Ngâm Ngọc có kẻ độc gì cũng không thể thực hiện được. Vì có gì quần áo kia đáng ra phải xuất hiện ở Thanh Ngọc Uyển lại xuất hiện ở Thanh Mộng Uyển? Xem bộ dạng vừa rồi của Sở Ngâm Ngọc, chẳng lẽ có xuất hiện sai lầm ở đây? Lại bỗng nhiên chớp mắt, nhìn chăm chăm Hân Nhi, dường như muốn ăn tươi nuốt sống vậy.

Hân Nhi cũng là người hiểu được, biết sự tình bị bại lộ, nàng cũng không thể ngồi chờ chết, mẹ đẻ của nàng còn đang ở trong tay của Phong Tang Nhu, nhất định không thể đắc tội được. Vì thế liền quỳ rạp xuống đất, dập đầu nói: “Nô tỳ đáng chết, nô tỳ đáng chết. Thỉnh lão phu nhân trách tội”.

Hân Nhi đột nhiên lao tới thỉnh tội, khiến mọi người đều ngây ngẩn.

Lão phu nhân nhìn thấy Hân Nhi, có chút kì quái hỏi: “Chuyện gì?”.

“Việc đã đến nước này, nô tỳ cũng không dám giấu diếm nữa, quần áo này là do Đại tiểu thư làm cho nô tỳ mang đi đặt tại... Nô tỳ... nô tỳ... không dám làm trái lời Đại tiểu thư, cho nên mới hăm hại Tam tiểu thư, khiến nàng danh dự bị tổn hại. Xin lão phu nhân trách phạt”. Hân Nhi run rẩy trả lời, nàng hiểu rõ, vô luận như thế nào, nàng cũng không còn đường lui nữa.

Hân Nhi vừa dứt lời, tất cả mọi người nhất loạt quay đầu nhìn về phía Sở Ngâm Ngọc, Hân Nhi là nha đầu trong Thanh Ngọc Uyển, nếu đây là mưu kế của Đại tiểu thư, thì cũng không có gì đáng ngạc nhiên. Chính là mọi người không thấy được bộ mặt thất kinh của Sở Ngâm Ngọc, chỉ thấy nàng ung dung tự nhiên, tựa hồ như chuyện này một chút cũng không có quan hệ với nàng.

“Ngươi chắc chắn chứ? Hân Nhi!”. Sở Ngâm Ngọc nhìn Hân Nhi quỳ rạp trên mặt đất, hỏi lại.

“Nô tỳ xác định, chuyện này Lâm mẹ cũng có thể làm chứng cho nô tỳ”. Hân Nhi tự tin nói, kéo theo Lâm mẹ vào trong, chắc hẳn mọi người sẽ tin theo đó.

“Thực là một nô tỳ tận trung với chủ a!”. Sở Ngâm Ngọc cười lạnh một tiếng, lại đối với Hân Nhi sẵn giọng: “Mặc kệ hôm nay kết cục như thế nào, ngươi và Lâm mẹ sau này cũng không được bước vào Thanh Ngọc Uyển nữa bước”.

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Thanh Lý Môn Hộ

“Các vị chủ tử trong Quốc công phủ, ai cũng đều tâm thiện thuần lương, vô luận đi theo ai, nô tỳ cũng không một câu oán hận”. Hân Nhi trên mặt đắc ý nói, chỉ cần qua hôm nay, chỉ cần hăm hại Đại tiểu thư thành công, cho dù bị đuổi ra khỏi phủ, nàng tin chắc Phong di nương cũng vì nàng chuộc thân, khôi phục lại thân phận, còn có thể cho nàng một món tiền, đủ nàng sống sung sướng suốt đời, không cần phải làm kiếp nô tỳ nữa.

“Nô tỳ cũng vậy!”. Lâm mẹ liếc mắt nhìn Sở Ngâm Ngọc một cái, lập tức cúi đầu nhỏ giọng nói.

Có Lâm mẹ dẫn đầu, những nha hoàn còn lại cũng đều mở miệng, nhao nhao nói, tất cả đều xác thực Sở Ngâm Ngọc dùng quần áo của nam tử để hăm hại Tam tiểu thư.

“Lũ ngoan độc các ngươi...”. Xuân Cầm tức giận đến không nói ra lời. Những người này đều quyết tâm hăm hại tiểu thư... Lần này phải làm sao bây giờ? Phải làm như thế nào mới khiến tiểu thư bình an vô sự? Bỗng nhìn thấy ánh sáng lóe lên trong đôi mắt sâu của tiểu thư, tựa hồ không hề quá kinh ngạc trước tình hình hiện tại, trong lòng lại không khỏi nghi ngờ, lẽ nào tiểu thư còn có chuẩn bị chiêu sau?

Đúng lúc này, đứng trong đám người, đột nhiên có một thanh âm nhu nhược vang lên: “Này hình như không phải quần áo của nam tử”.

Mọi người vừa nghe nói, lão mẹ theo hầu lão phu nhân vọt lên trước xem xét, cả kinh kêu lên: “Này, đây là...”. Hai tay run rẩy, mặt cắt không còn máu.

Tất cả mọi người đều hướng về quần áo trên tay lão mẹ nhìn lại.

Phong Tang Nhu ánh mắt xẹt qua, nhất thời cũng ngây ngẩn cả người.

Trong túi vải màu xanh là một con búp bê bằng vải, hơn nữa trên đó có viết ngày sinh tháng đẻ của Sở Ngâm Ngọc, quanh thân cắm đầy ngân châm. Đây rõ ràng là yểm chân ma.

Phong Tang Nhu nhất thời ử dột. Nguyên bản nghĩ đến kế hoạch hoàn mỹ, hiện giờ lại hoàn toàn không khống chế được. Hiện tại trừ bỏ lão phu nhân,

cùng người bị yểm chấn – Sở Ngâm Ngọc, tất cả mọi người đều không thể tránh khỏi hiểm nguy. Tuy rằng Sở lão phu nhân ngày thường không thích Sở Ngâm Ngọc lắm, nhưng cũng tuyệt đối không tha thứ cho người đối với Sở Ngâm Ngọc như vậy, hơn nữa lão phu nhân còn muốn lợi dụng quan hệ của Sở Ngâm Ngọc để giúp đỡ cho Tuệ vương...

Sở lão phu nhân tức giận trừng mắt, đem búp bê vải ném xuống đất.

“Tất cả nha hoàn, bà tử trong Thanh Ngọc Uyển đối với chủ tử của các người thật là trung tâm a! Đây là tang vật chủ tử các người hãm hại người khác?”.

“Lão phu nhân thứ tội. Nô tỳ biết sai... nô tỳ biết sai...”. Tất cả bọn nha đầu nhìn thấy lão phu nhân tức giận đều tự giác quỳ xuống, cầu xin tha thứ.

Lão phu nhân lại phần nộ quát: “Nói, thứ này rốt cục là của ai? Nếu không tra được, tất cả nha hoàn trong Thanh Ngọc Uyển, tính cả người nhà của bọn họ, đem tất cả đều phạt đánh”.

Chúng nha hoàn, trái nhìn phải, phải nhìn trái, ai cũng không nói rõ được con búp bê vải là của ai. Các nàng đương nhiên không nói rõ được, bởi người làm ra con búp bê này chính là Sở Ngâm Ngọc.

Những nha hoàn, bà tử này, Sở Ngâm Ngọc nàng tuyệt đối sẽ không lại lưu lại Thanh Ngọc Uyển. Đuổi nha hoàn là một chuyện dễ dàng, nhưng nếu liên tiếp đuổi người, cũng khó tránh khỏi người khác hiểu nhầm. Cho nên, nàng vốn dự tính ở trong vòng hai năm chậm rãi đuổi người, nhưng bây giờ, nhân hội phong ba này, nàng muốn đem tất cả người hầu trong Thanh Ngọc Uyển đều thanh tẩy sạch sẽ. Hơn nữa, vô luận chủ mưu là ai, các nàng mưu hại nàng, cho dù có lan truyền ra ngoài, người khác cũng chỉ nói nàng nhân hậu, mà bọn nha hoàn vong ân bội chủ. Như vậy, nàng không những có thể đuổi được bọn “ăn cây táo rào cây sung này” mà còn có thể có được thanh danh tốt.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Chương 44

“Ngay cả Tam nha đầu, vô luận thế nào cũng không thể tránh khỏi quan hệ”. Lão phu nhân hung hăng trừng mắt nhìn Sở Tiêu Mộng. Đứa cháu gái này tuy là Phong Tân quốc đệ nhân mỹ nữ, lại là Tiểu vương phủ thứ xuất ngoại sinh nữ, nhưng cũng không được sự yêu quý của Tiểu vương. Nàng đối với Vi Nhi một chút cũng không có tác dụng, hiện tại Phong Tang Nhu lại ra yêu thiếu thân, hẳn là phải răn dạy một chút Sở Tiêu Mộng, cũng tốt lung lạc Sở Ngâm Ngọc.

“Lão phu nhân, chuyện này nhất định là do kẻ xấu gây lên, ý muốn cho hai tỷ muội nàng bất hòa, làm cho phủ Quốc công nội chiến”. Phong Tang Nhu nhìn thấy Lão phu nhân nhíu mày, liền đoán được suy nghĩ của bà ta, hiện nay muốn đối phó với Sở Ngâm Ngọc là không có khả năng, chỉ có thể theo thuốc uống mà hãm hại thôi, nếu tiếp tục ắt sẽ phá hủy thanh danh của Mộng Nhi.

“Vậy theo ý người, người nói nên làm như thế nào?”. Lão phu nhân nghe xong Phong Tang Nhu nói, liền đem vấn đề vớt cho Phong Tang Nhu, ngầm lại cả hai bên đều không thể sụp đổ được, chỉ có thể ngồi giữa hòng lợi.

“Bẩm lão phu nhân, chẳng phải có Lưu bán tiên ở đây hay sao, khiến cho ngài ấy vì hai chị em khu trừ tà, làm cho các nàng đều khôi phục bình thường, gia hòa mọi sự hưng”. Phong Tang Nhu ý cười nói.

Nghe đến câu “gia hòa mọi sự hưng”, Lão phu nhân liền hiểu được ý tứ trong đó của Phong Tang Nhu, thân nhiên cười “Vậy cứ theo ý người mà làm, cũng không thể khiến cho bọn tiểu nhân luôn lách chỗ sơ hở, phá hủy sự hài hòa trong phủ Quốc công”.

“Lời nói của Lão phu nhân rất đúng”. Phong Tang Nhu vội vàng phụ họa nói.

“Vậy theo ý của tổ mẫu, tất cả những chuyện vừa phát sinh, hoàn toàn quên đi?” Sở Ngâm Ngọc thân nhiên nói, thanh âm trấn định khiến lòng người sợ hãi.

“Thế thì đem tất cả nha hoàn trong Thanh Ngọc Uyển đều thay mới hết đi, như vậy liên hợp với nhau ám toán chủ tử, thật không hợp với lễ thường. Ngọc Nhi, việc này do con làm chủ”.

“Tạ ơn tổ mẫu vì Ngọc Nhi làm chủ”. Sở Ngâm Ngọc cúi người, hào phóng trả lời, mục đích của nàng hôm nay đã đạt tới. Nghĩ đến vấn đề vụ hãm này, Phong Tang Nhu vẫn chưa thể lập tức giải quyết được. Nàng cũng hiểu được, muốn diệt trừ Phong Tang Nhu và Sở Tiêu Mộng cách tốt nhất là dựa vào lão phu nhân.

Phong Tang Nhu nghe được tin tất cả nha hoàn trong Thanh Ngọc Uyển đều thay đổi, nội tâm như có trận gió lạnh thổi qua, xem ra nha đầu kia là thay đổi thật, về sau không có cơ sở ngầm, muốn làm chuyện gì cũng có chút khó khăn.

“Khiến Lưu bán tiên chê cười rồi! Hiện nay tất cả các vấn đề đều xử lý ổn thỏa, mời ngài ban cho nước tiên, để cho hai đứa bé này đem những thứ dơ bẩn trên người tất cả đều rửa sạch”. Nhìn thấy hai bên đều trấn an, Sở lão phu nhân mỉm cười nói với Lưu bán tiên.

“Vâng! Lão phu nhân”. Lưu bán tiên chấp tay nói.

Một lát sau, hai chén nước tiên chậm rãi được ngưng tụ trong khí Lưu bán tiên đọc thần chú. Bát nước này nhìn giống hệt với nước bình thường, nhưng khi nhìn thấy ánh sáng lóe lên trong mắt Phong Tang Nhu, Sở Ngâm Ngọc liền biết bát nước này hẳn có vấn đề. Nếu nàng đã muốn như vậy, đừng trách nàng phản công.

“Đại tiểu thư, Tam tiểu thư. Đây là nước tiên do bản đạo cầu, chỉ cần uống vào, thì toàn bộ những điềm xấu, điềm gở trong cơ thể sẽ thanh trừ sạch sẽ”.

“Ngọc Nhi, Mộng Nhi nhanh uống đi”. Lão phu nhân lập tức nói.

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Treo Đầu Dê Bán Thịt Chó

“Vâng, tổ mẫu!”. Sở Ngâm Ngọc và Sở Tiểu Mộng đồng thanh đáp lại. Hai người cùng nhận chén nước của Lưu bán tiên, một hơi uống cạn.

Phong Tang Nhu nhìn Sở Ngâm Ngọc nhu thuận uống hết chén nước, khóe môi hiện lên ý cười. Hôm nay đầu trí cả một ngày, cuối cùng cũng được như mong muốn, ta sẽ chờ xem người cầu xin ta như thế nào.

Dùng khăn lụa lau miệng, Sở Ngâm Ngọc che dấu nụ cười lạnh. Nhẹ nhàng buông bát, ánh mắt rét buốt của nàng khiến tất cả người có mặt đều khiếp sợ.

Phong Tang Nhu thấy mọi việc đã ổn thỏa, chỉ cần chờ đợi là được, lập tức liền tiến bước Lưu bán tiên. Lão phu nhân được bọn nha đầu đưa trở về Di Thọ Viên. Vừa nãy Thanh Ngọc Uyển còn huyền não, nay đã yên tĩnh trở lại. Màn đêm dần buông xuống, trong không khí phêu lãng mùi của âm mưu.

“Tiểu thư, ngài có cảm thấy không khỏe ở đâu không?”. Nhìn thấy mọi người rời khỏi, Xuân Cầm vội vàng tiến lên đỡ lấy Sở Ngâm Ngọc. Lưu bán tiên là do ông ngoại tìm tới, nhưng hẳn cũng không biết được bộ mặt thật của Phong Tang Nhu, chỉ sợ sẽ lợn lành chữa thành lợn què.

“Yên tâm, ta không sao, chỉ là một chén nước thường thôi”. Về lạnh lùng trên khuôn mặt Sở Ngâm Ngọc nhạt dần, sự quan tâm của người thân khiến nàng cảm thấy vui mừng.

“Nhưng, chén nước kia là Lưu bán tiên làm ra, cũng không biết hẳn có bị Phong di nương thu mua không nữa”. Xuân Cầm vẻ mặt lo lắng truy vấn hỏi. Phong di nương trăm phương nghìn kế muốn hãm hại tiểu thư, nhưng cuối cùng tiểu thư cũng không làm sao, còn hủy đi thanh danh của Tam tiểu thư, như vậy, nàng ta sao có thể bỏ qua cho tiểu thư được cơ chứ? Dựa vào trực giác của nàng, bát nước này có đến chín phần là có vấn đề.

“Ừm, không sai! Không hổ là nha đầu của ta, tâm tư tinh tế! Chén nước kia quả thực có vấn đề, nhưng không phải là ở nước, mà là ở chén đựng đã được chuẩn bị sẵn trước đó”. Sở Ngâm Ngọc hiểu ý, cười sâu xa nói.

“Tiểu thư cứ trêu nô tỳ!”. Nghe được Sở Ngâm Ngọc khen ngợi và khẳng định, khuôn mặt Xuân Cầm nhất thời đỏ bừng, lo lắng hỏi ngược lại: “Vậy tiểu thư uống nó không có vấn đề gì sao?”.

“Ta không uống nó, ta đã đem chén trao đổi”. Sở Ngâm Ngọc lắc lắc mỉm cười. Nàng phải làm rõ, Phong Tang Nhu hôm nay hạ là loại độc gì, chén nước Sở Tiểu Mộng uống vốn là chuẩn bị cho nàng, nàng chẳng qua là tương kế tựu kế mà thôi.

“Nga!”. Xuân Cầm vẻ mặt kinh ngạc nhìn tiểu thư của mình. Thật tốt quá, tiểu thư ngày càng thông minh, sau này sẽ không lo bị khi dễ nữa.

“Chúng ta liền ngồi đợi xem kịch vui đi”. Sở Ngâm Ngọc nói.

“Tiểu thư, Chu công tử của phủ thừa tướng cho người đưa bái thiếp, nói trưa mai sẽ đến xem bệnh cho tiểu thư”. Một nha hoàn đứng ở ngoài cửa bẩm báo.

“Đã biết. Ngươi lui xuống đi!”. Xuân Cầm nói.

Sở Ngâm Ngọc tay ôm lò sưởi, quay lại kêu nha hoàn kia tiến vào.

“Tiểu thư có gì sai bảo ạ?”. Nha hoàn kia sau khi vào nhà, khéo léo hành lễ với Sở Ngâm Ngọc.

“Nghe giọng của ngươi, chắc là người mới tới?”

“Bẩm tiểu thư, nô tỳ đã ở đây hầu hạ được ba năm rồi ạ!”.

“Vậy sao? Sao ta trông người rất lạ, chưa từng gặp bao giờ?”.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Treo Đầu Dê Bán Thịt Chó (2)

“Bẩm tiểu thư, nô tỳ tên là Diên Nhi, do không phải con cháu của người làm trong phủ, Lâm mẹ trước nay luôn an bài nô tỳ làm việc ở phòng bếp, vậy nên tiểu thư chưa gặp qua nô tỳ bao giờ. Ban nầy người phủ Thừa tướng đến, nô tỳ trùng hợp cũng vừa xong việc đi ra, thấy không có nha hoàn nào tiếp đón, liền tự chủ trương nhận bái thiếp, xin tiểu thư tha tội cho!”. Diên Nhi vẻ mặt sợ hãi trả lời.

“Ân! không trách người. Người lui xuống đi, bắt đầu từ hôm nay, người là nhất đẳng nha hoàn trong Thanh Ngọc Uyển, giúp đỡ Xuân Cầm xử lý mọi việc ở đây”. Sở Ngâm Ngọc ôn hòa nói.

“Vâng! Cảm ơn tiểu thư cất nhắc. Nô tỳ xin được lui xuống trước”. Diên Nhi bình tĩnh trả lời, sau đó cẩn thận rời khỏi căn phòng.

“Diên Nhi này, nô tỳ cũng từng gặp qua nàng một lần, cứ nghĩ nàng bị câm điếc, hiện tại xem ra, nàng cũng là người bị Lâm mẹ hành hạ”. Xuân Cầm nhẹ nhàng nói.

“Đúng vậy, nàng cũng không phải loại người nhát gan, ngược lại lại là người cẩn thận, bằng không không có khả năng luôn dấu giếm trước mặt người khác. Hẳn là do không khuất phục Lâm mẹ, cam nguyện làm một nha đầu không có tiếng tăm gì. Hơn nữa, có thể sống được bình yên dưới sự cai quản của Lâm mẹ nhiều năm như thế, chắc cũng không phải hạng tầm thường gì”. Sở Ngâm Ngọc thân nhiên nói, người như vậy, chắc cũng có điều bí mật khó nói gì đây.

Thái Vi Viên.

“Phu nhân, những nha hoàn, bà tử của Thanh Ngọc Uyển đang quỳ ngoài kia, còn đang đợi ngài ra lệnh”. An mẹ đi vào phòng, hướng Phong Tang Nhu bảm bảo, thấy được vẻ mặt tươi như hoa của phu nhân, chắc hẳn hôm nay mọi chuyện đã thành công mỹ mãn.

“Ân. Ta đã biết, chính là hiện giờ ta cũng không tiện nhúng tay vào việc này, giọng điệu của Lão phu nhân vừa nãy là ủng hộ cho xấu nữ kia, chúng ta hiện giờ cũng chỉ có thể giữ mình. Người bảo các nàng trở về đi, đợi chỉ thị của Đại tiểu thư”.

Phong Tang Nhu khuôn mặt vốn tươi cười mà khi nghe đến nhóm nha hoàn, bà tử này nhất thời cau có, trong lòng tiếc nuối. Cơ sở ngầm của nàng ở Thanh Ngọc Uyển tất cả đều bị triệt hết, rất bất lợi cho những hành động sau này. Hơn nữa hiện giờ Sở Ngâm Ngọc đã thay đổi hoàn toàn, biết tính kế lại nàng, nên cần phải cẩn thận hơn. Rồi lại đột nhiên nghĩ đến, hôm nay nha đầu kia đã uống bát nước kia, nàng ta cũng chỉ còn cách đến cầu xin nàng mà thôi, khuôn mặt liền giãn ra. Ngày còn dài, trận chiến còn dai dẳng.

“Vâng, phu nhân! Lão nô lập tức đi truyền lời, còn Lâm mẹ thì tính sao ạ?”. An mẹ lại nghĩ đến Lâm mẹ cũng có mặt trong đám người đó, Lâm mẹ cùng nàng từ vương phủ theo tới đây để hầu hạ phu nhân, rất được sự coi trọng của phu nhân, được phu nhân an bài cho hầu hạ bên người Đại tiểu thư, không nghĩ tới hiện giờ lại...

“Lâm mẹ?” Phong Tang Nhu đột nhiên nhớ tới tâm phúc của mình, nàng hiện tại phải làm gì bây giờ? Lúc vu oan cho Sở Ngâm Ngọc, Lâm mẹ lại lời thề son sắt hứa hẹn, mặt khác, nha đầu kia kiêng kị Lâm mẹ đã lâu, nay có cơ hội để loại bỏ, chắc chắn sẽ không bỏ qua. Lão phu nhân cũng nói rõ rồi, nếu bây giờ nàng cả gan làm trái lại, chẳng khác gì chống đối quyền uy của lão phu nhân, ức hiếp đích nữ hay sao? Việc này đối với nàng cực kỳ bất lợi, vạn nhất Hầu gia trở lại mà biết được chuyện này, vậy thì chuyện phủ nàng lên ngôi chính thất là không bao giờ xảy ra nữa. Nhưng Lâm mẹ là người theo hầu nàng từ khi nàng còn nhỏ, từ sau khi vào Quốc công phủ, Lâm mẹ giúp nàng rất nhiều việc, mọi nhược điểm của nàng đều bị bà ấy nắm rõ như lòng bàn tay, vạn nhất nếu bị cản ngược lại, chẳng phải là nàng sẽ lâm vào vạn kiếp bất phục hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Hóa Ra Là Huynh!

Nhìn thấy Phong Tang Nhu khóa chặt mày, An mẹ đương nhiên cũng hiểu được những rối rắm ở trong đó, lập tức đề nghị nói: “Phu nhân, không bằng

chúng ta trước trấn an Lâm mẹ, khiến cho nàng tin rằng phu nhân sẽ không rời bỏ nàng, sau đó chúng ta lại tham dò tiếng gió bên chỗ Đại tiểu thư, xem nàng ta định xử lý chuyện này như thế nào, sau đó lại ra đối sách”.

“Ân! Vẫn là An mẹ suy nghĩ chu đáo, cứ theo đó mà là đi!”. Phong Tang Nhu như trút được gánh nặng nói, những chuyện phát sinh ngày hôm nay thật khiến nàng trở tay không kịp, lại hỏi tiếp: “An mẹ, Lưu bán tiên đã đi chưa, chuyện hôm nay có nói rõ ràng với hấn không?”.

“Phu nhân yên tâm, tất cả ta đã an bài thỏa đáng rồi, chắc sẽ không có sơ hở gì đâu. Nơi hấn ở cũng khó tìm, mà hấn đối với tiêu vương kính trọng, chắc sẽ không tiết lộ nửa câu”.

“Vậy thì tốt, người đi xuống đi. Một mồi cả ngày, cũng nên nghỉ ngơi chút, chờ đợi tin tốt của ngày mai”. Phong Tang Nhu đứng lên, đi đến trước gương nói.

Thanh Ngọc Uyển.

“Tiểu thư! Chu công tử đến rồi!”. Diên Nhi bước vào, hành lễ nói.

“Ân, khiến huynh ấy ngồi chờ ở bên ngoài, ta lập tức ra ngay”. Sở Ngâm Ngọc buông quyển sách trên tay, chậm rãi đáp.

Nhìn đến Diên Nhi, mới nhớ đến việc ngày hôm qua, tất cả người hầu trong Thanh Ngọc Uyển đều bị đuổi ra ngoài, chờ đợi chỉ thị của nàng. Xem ra lần này nàng phải tuyển thêm một ít người mới để sai khiến. Lại phân phó Diên Nhi:

“Người nói với Trần quản gia, phiền hấn lưu tâm một chút, tuyển cho Thanh Ngọc Uyển một ít nha hoàn, bà tử”.

“Vâng... Nhưng thưa tiểu thư, Trần quản gia là người của Phong di nương?” Diên Nhi cẩn thận nói.

“Ta biết. Người dựa theo tình hình nói với hấn, những người đó có lưu lại đây hay không còn phải xem sự định đoạt của ta”. Sở Ngâm Ngọc thần nhiên nói, trong lòng lại nghĩ, Diên Nhi quả nhiên là suy nghĩ sắc sảo, có thể nghĩ được như vậy, không uổng phí sự tin tưởng của nàng một phen.

“Vâng, tiểu thư. Vậy nô tỳ xin được cáo lui”. Nói xong liền nhẹ nhàng rời khỏi phòng.

“Hoàng ca ca, để huynh phải đợi lâu rồi!”. Vừa mới bước vào tiền thính, nhìn thấy Chu Trùng Hoàng mặc một thân áo dài màu xanh, tóc đen được buộc bởi một dải ngọc quan, ngũ quan tuấn kiệt, trên người thần nhiên mùi thảo dược lại càng tăng thêm vẻ thu hút lòng người, Sở Ngâm Ngọc ân cần hỏi thăm, không hề chú ý ngoài Chu Trùng Hoàng và gã sai vặt còn có một người khác nữa.

“Ngọc muội không cần khách khí!”. Chu Trùng Hoàng nho nhã trả lời.

“Lần trước bắt mạch cho Ngọc muội phát hiện thấy điều dị thường. Ta sau khi trở về liền tra điển tịch, lật xem các sách, nhưng vẫn không tra được đáp án. Ta cũng từng nhắc đến có một vị sư huyng y thuật hơn người, đứng dịp huynh ấy đến kinh thành, liền mời lại đây bắt mạch cho Ngọc muội”.

Chu Trùng Hoàng nhìn thấy Sở Ngâm Ngọc ngồi vào chỗ bản thân, liền từ từ nói ý đồ đến, trong mắt không hề che giấu được vui mừng. Ngọc muội vẫn luôn là nỗi canh cánh trong lòng hấn, từ sau lần trước tra ra nghi nan, hấn liền hoảng sợ không thôi, thề nhất định phải giúp nàng trị khỏi bệnh này. Vậy nên sư huynh vừa mới gửi thư đến nói ít ngày nữa sẽ đến thăm hấn, hấn liền mời mắt ngóng trông ngày sư huynh đến. Sư huynh vừa đặt chân đến phủ Thừa tướng, hấn liền cứng rắn muốn sư huynh đến thăm bệnh cho Ngọc muội muội.

“Ngọc nhi đa tạ Hoàng ca ca nhớ tới”. Sở Ngâm Ngọc đứng dậy cúi người cảm tạ, lại ngẩng đầu đánh giá nam tử phía trước. Quần áo trắng không nhiễm bụi trần, tóc đen phiêu dật, khuôn mặt lạnh lùng có chút tà mị, ngũ quan rõ ràng, khí thế bức người, bộ dạng so với Phan An còn đẹp...

Nhưng nàng thấy người này có chút quen mắt, tựa như đã từng gặp ở đâu đó?

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Chương 48

Tri Nguyên Hiên bị ánh mắt đánh giá chăm chú không chịu được, bèn nâng mắt lên nhìn. Là nàng?

Chính là nữ tử ngày ấy hấn gặp ở trên núi?

Tùy ý liếc mắt nhìn, chỉ thấy hôm nay nàng mặc một chiếc áo hoa văn màu lam, phối với chiếc váy dài màu trắng thuần khiết, đơn giản mộc mạc. Trang sức chỉ có một chiếc trâm bạc cùng một chiếc dây cột tóc màu lam, nhìn qua thanh lệ thoát tục, tao nhã hết mực. Đôi mắt sâu hàm chứa ý lãnh, nhưng khác với ngày ấy ở trong núi, khiến người khác chỉ liếc mắt một cái phải run sợ.

“Công tử, chính là vị tiểu thư đó”. Ngược lại là A Tuấn đứng ở một bên không chịu nổi phát ra tiếng kinh hô. Nữ tử này đầy người khí lạnh, khiến cho hần nhớ mãi không quên, giống như chủ nhân luôn làm cho người khác cảm thấy xa cách khó gần, hơn nữa nàng cũng là nữ tử đầu tiên có thể thu hút ánh nhìn của chủ tử, tuy trên trán có vết bớt, nhưng cũng không làm giảm đi khí chất thanh cao của nàng.

Nghe nam tử đứng bên người Trì Nguyên Hiên nhắc nhở, Xuân Cầm lục lọi trong trí nhớ về hình ảnh hai người này, nhận không được kinh hô lên: “Hóa ra là các huynh!”.

Vừa nói vừa quay về phía Sở Ngâm Ngọc: “Tiểu thư, là người ngày ấy cứu chúng ta!”. Ngày ấy cũng may có vị công tử này ra tay tương trợ, nếu không hậu quả cũng không dám nghĩ tới, Xuân Cầm mỗi khi nhớ lại ngày ấy vẫn thấy khiếp sợ trong lòng, về cảm kích trên mặt cũng tự nhiên mà có, đối với nhóm người Trì Nguyên Hiên lại là yêu thích có thêm.

“Àn, là ta sơ sót. Mong rằng công tử chớ có trách phạt, lần trước may có công tử ra tay cứu giúp, nếu không chủ tử nữ tử hai người táng mạng liền...”. Sở Ngâm Ngọc ở lúc Trì Nguyên Hiên bước vào liền nhận ra người này, được Xuân Cầm nhắc nhở vội khách khí đối với hần cúi mình cảm tạ. Không phải là nàng vong ân bội nghĩa, mà là kiếp trước đã nhắc nhở nàng, mọi chuyện không thể chỉ nhìn bề ngoài, nàng tin tưởng vào điều đó.

“Tiểu thư khách khí, nhắc tay chi lao mà thôi!”. Trì Nguyên Hiên gật đầu nói, xuyên thấu qua đôi mắt của Sở Ngâm Ngọc, tuy rằng sâu không thấy đáy khó đánh giá, nhưng nàng vẫn là nhận ra mình, có điều tại sao lại đối với mình như thế xa lạ?

“Hóa ra sư huynh và Ngọc muội hai người đã quen biết từ trước”. Nhìn hai người chào hỏi lẫn nhau, Chu Trùng Hoàng làm bộ mừng mừng tủi tủi. Hần vẫn lo sư huynh không chịu chẩn đoán bệnh cho Ngọc muội, nhìn thấy hai người hàn huyên như vậy, hẳn là sư huynh cũng không hề bài xích muội ấy đi. Vị sư huynh này luôn đối với người lạ xa cách, lạnh lùng, đối với Ngọc muội lại như thế thân quen,

đây cũng là lần đầu tiên hần nhìn thấy.

“Có duyên gặp mặt một lần!”

“Có duyên gặp mặt một lần!”

Hai người cùng mở miệng nói, nghe được trả lời của đối phương, lại cùng với bản thân ăn khớp, kìm không được nhìn người đối diện, trên khuôn mặt phiến nhu tình cũng chợt lóe rồi biến mất.

Những người trong phòng chứng kiến hai người ăn ý như vậy cũng khiếp sợ không thôi, sự ăn ý như vậy có lẽ còn hơn cả người thường, chính là bọn họ cũng hiểu được, hai người này tính tình vốn lạnh nhạt, rất khó để hai người này mở miệng giải thích.

Nhớ tới A Tuấn kể, khi hần cùng chủ tử trên đường đến Tân Đô từng cứu một vị cô nương ở trong U Lâm sơn, hiện tại ngẫm lại, chắc hẳn là Ngọc muội.

“Thật là khéo, rõ ràng tất cả đều có ông trời an bài”. Cuối cùng vẫn là Chu Trùng Hoàng dẫn đầu phá vỡ bầu không khí im lặng, một bên hưng phấn giới thiệu cho sư huynh của hần: “Sư huynh, đây chính là Ngọc muội mà ta thường nhắc đến với huynh”.

Thu thập tốt tâm tình, Trì Nguyên Hiên bình tĩnh đáp lại nói: “Chính là nữ tử mà người nói là có nghi nan tạp chứng?”.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Cổ Độc Tình Hoa

“Đúng thế. Đệ đã tra đọc rất nhiều sách y thuật, hỏi rất nhiều ngư y giỏi trong cung, đều không tìm được gì. Nhớ ra sư huynh là người y thuật cao siêu, tin tưởng sư huynh nhất định có thể tra rõ nguyên nhân căn bệnh, chữa khỏi cho Ngọc muội”. Chu Trùng Hoàng vẻ mặt tiếc nuối nói.

“Ngọc muội, đây là sư huynh của ta, Trì Nguyên Hiên, y thuật của huynh ấy rất giỏi, chắc chắn huynh ấy sẽ tìm ra nguyên nhân, đưa ra được phương pháp trị liệu”.

Sở Ngâm Ngọc mỉm cười, hướng Trì Nguyên Hiên gật đầu.

Trong trí nhớ của nàng, hần chắc là một người ngoại tộc, lục lọi trí nhớ, hóa ra hần thuộc một dòng họ nổi danh về cổ thuật, tự hồ rất thần bí, có địa vị cao thượng trong thời đại này, nhưng nổi dòng lại rất đơn bạc.

Trì Nguyên Hiên nghe xong lời của Chu Trùng Hoàng, quay đầu đánh giá Sở Ngâm Ngọc. Khuôn mặt có chút tái nhợt, hốc mắt lõm sâu, màu sắc cái bớt trên trán đột nhiên hiện rõ, như là muốn thoát ra khỏi khuôn mặt vậy. Tuy rằng ánh mắt nàng quật cường che giấu đi tất cả, nhưng chỉ cần người có y thuật cao minh liếc mắt một cái liền nhìn ra, người này bệnh quán thân đã lâu.

Dưới con mắt nhìn chăm chú của Trì Nguyên Hiên, trong phòng không khí có chút khẩn trương, giống như đang chờ một cuộc thẩm vấn và phán quyết vậy. Những người quan tâm Sở Ngâm Ngọc đang chờ mong đáp án dự kiến.

Sau một lát, Trì Nguyên Hiên thu hồi ánh mắt, trên mặt tuy vẫn lạnh nhạt như trước, nhưng ánh mắt không khỏi có chút hoang mang.

Nhìn ra sự khó hiểu trong mắt Trì Nguyên Hiên, Chu Trìung Hoàng vội vàng hỏi:

“Sur huynh, như thế nào vậy, có biết được là bệnh gì không?”.

“Đại khái có vài phần nắm chắc, nhưng phải thêm một chút nữa mới đưa ra được kết luận”. Trì Nguyên Hiên trả lời.

“Chuẩn đoán như thế nào?” Chu Trìung Hoàng vội vàng hỏi.

“Ta cần một quả trứng vịt đã luộc chín”. Trì Nguyên Hiên đối với câu hỏi của Chu Trìung Hoàng không hề né tránh, thản nhiên đáp lại.

Xuân Cầm đứng bên cạnh Sở Ngâm Ngọc, một mực chăm chú lắng nghe hai người đối thoại, sợ chỉ cần sơ sẩy... hai tay gắt gao nắm chặt, móng tay đâm vào da thịt chảy máu lúc nào không hay.

Bệnh của tiểu thư là nổi lo lắng trong lòng nàng, người khác có thể không biết, nhưng nàng rất rõ ràng, mỗi ngày nhìn tiểu thư lúc phát bệnh, toàn thân đau đớn lẫn lộn trên giường, đầu đầy mồ hôi mà vẫn không kêu rên một tiếng. Nàng tuy đau lòng tiểu thư, nhưng lực bất tòng tâm, nay có tia hi vọng cứu tiểu thư, cho dù nàng phải hi sinh cũng không chối từ. Nghe thấy lời Trì Nguyên Hiên, nàng một chút cũng không suy nghĩ nhiều, lập tức trả lời: “Nô tỳ lập tức đi lấy”. Tuy rằng không biết để làm gì, nhưng chỉ cần có một tia hi vọng, thì nàng đều làm.

Sau khi trứng vịt chín được đem đến, mọi người ngạc nhiên khi nhìn thấy Trì Nguyên Hiên cẩn thận bóc vỏ, rồi chọc một chiếc ngán châm trong đó, đưa cho Sở Ngâm Ngọc nói: “Đặt cái này vào trong miệng, cẩn thận không chạm phải kim châm, đợi sau nửa canh giờ thì lấy ra”.

Tuy không hiểu Trì Nguyên Hiên đến tột cùng muốn làm cái gì, Sở Ngâm Ngọc vẫn làm theo lời đặt quả trứng vào trong miệng.

Nàng vẫn luôn tự nhủ với bản thân, không được tin tưởng người khác, nhưng có lẽ do người này tính cách có chút giống với nàng, lạnh lùng, cô đơn, nên nàng nhịn không được tin tưởng hẳn một lần.

Bởi vì sợ ảnh hưởng đến Sở Ngâm Ngọc, tất cả mọi người đều ngừng thở, chỉ sợ một tia thở mạnh sẽ làm hỗn loạn toàn bộ quá trình chẩn bệnh, trong phòng im lặng, chỉ nghe thấy tiếng gió thổi qua. Chỉ có Sở Ngâm Ngọc cùng Trì Nguyên Hiên vẫn là vẻ mặt thản nhiên, tựa hồ việc này không có liên quan đến hai người vậy.

Nửa canh giờ rốt cục đã qua, Trì Nguyên Hiên cầm lấy quả trứng đặt ở trên một chiếc đĩa, cẩn thận rút ra chiếc kim, xuyên thấu qua ánh sáng phản lại, thấy trên ngán châm có một tầng màu nâu ánh sáng.

“Có độc!”. Vẫn là Xuân Cầm không nhịn được hét lên, ngán châm biến sắc tức là có độc, điều này ai cũng đều biết rõ.

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50

Nhìn t

hấy nụ cười chắc chắn trên khuôn mặt Trì Nguyên Hiên, Chu Trìung Hoàng giấu không được nghi hoặc hỏi: “Trước đó ta cũng dùng châm thử, nhưng cũng không có dấu hiệu trứng độc”.

Sở Ngâm Ngọc cũng không tin tưởng đây là trứng độc bình thường, nếu đã khó phát hiện như vậy, hẳn nên kiểm tra kĩ hơn.

Nhìn thấy Sở Ngâm Ngọc trên mặt vẫn là biểu hiện thờ ơ, tựa hồ đây không phải là chuyện của nàng vậy, nàng tựa như người từng trải, có được sự thông thấu mà người thường không địch nổi.

Trì Nguyên Hiên trong lòng không khỏi bội phục Sở Ngâm Ngọc, tiếp đó giải thích mỗi nghi hoặc trong lòng cho mọi người: “Đây quả thực không phải là một loại độc tầm thường, người khác sẽ rất khó để tra ra nó. Đây là một loại cổ độc, chỉ có ở trong tộc mới có, mà loại độc Sở tiểu thư trúng, chính là một trong số chúng”.

“Độc cổ?”. Trừ bỏ Sở Ngâm Ngọc, những người khác đều đồng thanh kêu lên.

“Đúng vậy, nó được gọi là Tinh Cổ, hay Tinh Hoa cổ. Là loại độc mà các cổ bà trong tộc thường có, dùng máu người luyện thành, mỗi ngày dùng máu

nuôi, mười năm được một con tình cở. Nay tình cở có thể bỏ vào trong đồ ăn, hoặc trang phục, bình thường là những nữ tử Hoắc tộc xin loại cở này để hạ trên người tình lang của bản thân. Mới đầu là một tháng phát tác một lần, là loại đau đớn tê tâm liệt phế. Tới gần kì cuối, cơ hồ là mỗi ngày một lần, có nhiều người do không chịu nổi đau đớn tra tấn đã tự sát, rất ít người có thể chống đỡ được đến cùng.

Tri Nguyên Hiên chậm rãi nói, nói xong câu cuối cùng liền liếc mắt nhìn Sở Ngâm Ngọc. Xem vết bớt trên trán của nàng, hẳn là đã đến giai đoạn cuối, có thể thừa nhận thống khổ như vậy, nàng là người rất giỏi.

Nghe xong lời của Tri Nguyên Hiên, trừ bỏ A Tuấn cùng Sở Ngâm Ngọc, Xuân Cầm cùng Chu Trùng Hoàng đều tròn mắt, khó tin.

Hoắc tộc? Chưa bao giờ nghe thấy có tộc này.

Tình cở? Loại độc này thực xa lạ đối với bọn họ, ngay cả Chu Trùng Hoàng kiến thức rộng rãi cũng không biết là thứ gì.

“Nguyên sư huynh, vậy có cách giải loại độc này không?”. Vô luận là ngạc nhiên cỡ nào, điều Chu Trùng Hoàng e ngại nhất là có cách giải loại độc này hay không.

Nhìn ánh mắt tha thiết của Chu Trùng Hoàng, Tri Nguyên Hiên cảm thấy hẳn Sở Ngâm Ngọc là người mà sư đệ rất để ý. Tri Nguyên Hiên trả lời: “Có thì có, chỉ là...”

“Chỉ là sao?”

“Thuốc có thể tạm phát bệnh thì dễ kiếm, nhưng nếu muốn trị hẳn thì phối được rất khó tìm, hơn nữa vết bớt trên trán Sở tiểu thư cũng cần cắt bỏ”.

Tri Nguyên Hiên vừa nói, vừa nhìn Sở Ngâm Ngọc.

“Vết bớt? Cắt bỏ?” Xuân Cầm nghe được lập tức nhìn không được lên tiếng. Tuy rằng theo lẽ thường, nàng chỉ là một nha hoàn, không được phép cướp lời chủ nhân. Nhưng là nàng lo lắng cho tiểu thư, nếu không có vết bớt này, chỉ dựa vào khí chất hiện tại của tiểu thư, ngũ quan lại xinh xắn, thì cho dù là đệ nhất mỹ nhân của Tân Đô cũng đều không sánh kịp. Mới đầu nàng cứ nghĩ vết bớt này là từ khi tiểu thư sinh ra liền có, hiện tại nghe Tri Nguyên Hiên nói hẳn là do cổ độc ảnh hưởng đi. Nếu như có thể cắt bỏ nó thì thật tốt quá.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51

“Không sai. Vết bớt này vốn không phải vốn từ khi sinh ra đã có. Đó là do cổ độc tích tụ lại. Sở tiểu thư vẫn còn chịu đựng được đến tận bây giờ, là nhờ công của vết bớt này, nếu không có nó, e rằng... Sở tiểu thư đã sớm không còn, cũng có thể là người hạ cổ nhẫn tâm không muốn nàng sớm mất mạng, mà muốn nàng lưu lại chịu hết mọi đau khổ trên đời”.

Chúng ta thật khó lòng phòng bị những hiểm ác trong cuộc sống, nhưng mưu kế âm độc, Tri Nguyên Hiên đã sớm quen thuộc rồi.

Nghe xong lời của Tri Nguyên Hiên, trừ bỏ Sở Ngâm Ngọc, tất cả mọi người đều oán hận, không biết người nào có thâm cừ đại hận, hạ hết tâm tư tính kế như thế.

Kỳ thật Sở Ngâm Ngọc sớm biết vết bớt trên trán vốn không phải là bẩm sinh. Khi nàng đứng ở trước đá Tam Sinh, nhìn lại cảnh quá khứ, nàng sớm đã biết sự thật này, có điều cũng không biết là do cổ độc gây ra. Nghe xong lời Tri Nguyên Hiên, ánh mắt của nàng càng trở nên sắc bén khó dò, lòng hận đối với Phong Tang Nhu càng tăng gấp bội.

“Vậy theo ý của sư huynh, vẫn có biện pháp để giải trừ cổ độc này chứ?”. Chỉ cần có một tia hy vọng, vô luận gian khổ thế nào, cũng phải vì Sở Ngâm Ngọc mọi người giúp đỡ.

“Đúng vậy!” Tri Nguyên Hiên suy nghĩ nói, lại nhìn về phía Sở Ngâm Ngọc, trầm đĩnh thiết tệt khẳng định.

“Vậy tốt lắm. Sư huynh có gì cần cứ nói ra, ta chắc chắn sẽ làm được”. Chu Trùng Hoàng nói.

“Cả ta nữa, công tử! Nếu có cần đến Xuân Cầm giúp đỡ, cứ việc nói ra”.

Sở Ngâm Ngọc nhìn về phía Tri Nguyên Hiên, thấy được vẻ mặt băn khoăn trên mặt hắn, biết được cổ độc này không hề dễ gì hóa giải. Nhưng nàng tin vào Tri Nguyên Hiên, hẳn đã nói như thế, chắc cũng phải có vài phần nắm chắc, dần dần bị vẻ nghiêm nghị của Tri Nguyên Hiên làm ra rung động, trên mặt không tự giác hiện lên nụ cười tiều tụy. Tình cờ nụ cười ấy bị Tri Nguyên Hiên nhìn thấy, tựa như ánh nắng trong trời đông giá rét, nháy mắt hòa tan ngàn năm băng tuyết, một tia cảm giác khác thường thoáng hiện, trên mặt chột đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Khổ Tâm An Bài

Sau khi tiễn các công tử rời khỏi Thanh Ngọc Uyển, Xuân Cầm bước vào phòng nhìn Sở Ngâm Ngọc toàn thân lãnh khí, nàng đã quen với tính khí hiện tại của tiểu thư, nàng cũng không dám đánh vỡ không khí im lặng hiện tại. Từ tiểu thư bệnh nặng tỉnh lại, tính cách đột biến, luôn luôn là khí tràng mạnh mẽ quật cường.

“Tiểu thư, Trần quân gia đến đây!”. Diên Nhi đứng ở gian ngoài phá vỡ sự trầm tư của Sở Ngâm Ngọc.

“Ân, người bảo hắn đợi ở trong viện. Ta lập tức đi ra ngoài”. Vuốt trên trán sợi tóc, Sở Ngâm Ngọc nhẹ giọng nói, thoáng hiện một tia cười lạnh, hành động cũng thật quá nhanh đi.

Đi ra ngoài phòng, liếc mắt một cái liền nhìn đến bốn bà tử và tám nha hoàn đứng ở trong viện. Quần áo sạch sẽ, khuôn mặt thanh tú, không nghĩ tới Phong di nương lại hạ công phu lớn như vậy, chấp nhận hòa theo ý nàng, bằng mọi cách phải gài được người vào Thanh Ngọc Uyển. Tuy nhiên, lần này sẽ không được đúng như ý nguyện của nàng.

“Đại tiểu thư, những người này đều là nô tài tinh tế tuyển chọn đưa đến cho ngài dùng. Ngài xem có ai vừa mắt liền giữ lại dùng, nếu như tiểu thư không chê người nhiều ảm ỉ, liền tất cả đều giữ lại đi”. Trần quân gia về mặt nhìn Sở Ngâm Ngọc, hiện tại Sở Ngâm Ngọc mới ra dáng là con vợ cả - Đại tiểu thư của Quốc công phủ. Hắn hiện tại phải thăm dò thật kỹ, nếu không cũng thật khó sống trong phủ Quốc công này.

“Ân, Trần quân gia, người xem có người nào thích hợp liền để họ lưu lại. Nơi này của ta nhỏ, cũng không lưu lại được nhiều người như thế”. Sở Ngâm Ngọc chậm rãi nói. Nàng cũng muốn xem, rốt cuộc Phong Tang Nhu cho nàng chuẩn bị bao nhiêu người.

“Lão nô cũng không dám làm chủ, nếu không để cho Xuân Cầm cô nương đến chọn?”. Trần quân gia nhìn thấy ánh mắt sắc bén của Sở Ngâm Ngọc, có chút chống đỡ không được, quả nhiên là vậy, may mắn mình thông minh đem vấn đề này giao cho Xuân Cầm. Hắn cũng không thể đắc tội cả hai bên.

Sở Ngâm Ngọc nhẹ cười, quả nhiên là bậc lão lạt trong phủ, khéo đưa đẩy. Người như vậy cũng có chút tài năng, nếu lợi dụng được, tất nhiên cũng có thể trở thành trợ lực cho nàng.

“Xuân Cầm, người xem có ai thích hợp liền lưu lại đi”.

“Vâng thưa tiểu thư”. Xuân Cầm hiểu được ý tứ của Sở Ngâm Ngọc.

Xuân Cầm đi đến gần nhóm nha hoàn, bà tử quan sát kỹ. Trong số bọn họ, có một bà tử ánh mắt ý cười, nhiều lần ám chỉ nàng chọn bà ta, người như vậy tất không thể tin dùng được; một người thì ăn mặc sáng bóng, bàn tay nhăn nhui, người như vậy hẳn là kiểu khi dễ nha hoàn; hai người còn lại, một người làn da có chút đen, quần áo tẩy trắng, có chút ố vàng, đứng im nghiêm túc. Xuân Cầm mắt sáng ngời, người này hẳn là người mà tiểu thư cần, trong lòng có chút lo lắng, không biết mình tuyển người có đúng hay không.

Mặt khác sau một hồi quan sát kỹ bọn nha đầu, cũng chọn được bốn người cảm thấy có thể dùng được. Một cái trên người có mùi thuốc đông y, ánh mắt bình thản; hai cái còn lại hình như là song bào thai, cơ hồ giống nhau như đúc, nếu không để ý đến nốt ruồi sau tai thì đúng là không thể phân biệt được; một người trên tay có vết chai, hẳn là biết chút công phu, nhìn bề ngoài tựa như xuất thân từ gia đình bình thường, cũng không biết có chút chuyện xưa gì.

Ân, liền chọn mấy người này đi.

Quay đầu nhìn thấy ý cười trong ánh mắt tiểu thư, nàng hiểu được mình chọn đúng người rồi.

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Khổ Tâm An Bài (2)

Nhìn động tác của Xuân Cầm, Sở Ngâm Ngọc mỉm cười. Nha đầu này, chẳng phải làm cho nàng tuyển vài người, lại làm ra biểu tình khấn trương tựa như lâm trận, nhưng cũng phải công nhận, nàng tuyển những người này, rất hợp với ý của nàng, không uống chủ tớ hai người ăn ý.

“Đại tiểu thư, nếu đã tuyển được người, vậy lão nô xin cáo lui. Những người còn lại, lão nô xin đưa trở về”. Trần quân gia nói với Sở Ngâm Ngọc, trong lòng lại nghĩ, Phong di nương an bài vài người tất cả đều không được chọn, xem ra bản thân phải nghĩ biện pháp bảo vệ vị trí hiện tại.

“Ân, tốt. Làm phiền Trần quản gia rồi. Xuân Cầm!”.

Xuân Cầm hiểu ý xuất ra một thỏi vàng đặt vào trong tay Trần quản gia, cười nói: “Trần quản gia, Thanh Ngọc Uyển này về sau còn nhờ ngài chiếu cố nhiều”.

“Vâng... Đại tiểu thư có việc, lão nô nhất định cố gắng làm theo, nhất định không phụ lòng Đại tiểu thư”. Trần quản gia nhìn thấy thỏi vàng óng ánh, lòng đầy vui mừng, có tiền để kiếm, lại không phụ lòng Đại tiểu thư, thật sự là vẹn toàn đôi bên a.

“Lý Tề!”.

“Đạ thừa tiểu thừa!”. Một bóng dáng lóe hiện, một nam tử đột ngột đứng bên cạnh Sở Ngâm Ngọc.

“Lý Tề! Chuyện cánh cửa sắt kia tiến triển đến đâu rồi?”. Bàn tay vuốt ve cổ trà, Sở Ngâm Ngọc chậm rãi nói.

“Tiểu thư! Lần trước phát hiện sau cánh cửa kia là một mật đạo, có điều bị bịt kín. Hiện vẫn chưa phát hiện gì thêm, còn cần thêm chút thời gian”. Lý Tề cung kính trả lời.

“Nhất định phải tra được bên trong đó đến tột cùng có gì. Ta vẫn cảm thấy trong đó không hề đơn giản”. Sở Ngâm Ngọc có chút dăm chiêu nói.

“Vâng, thuộc hạ nhất định tra đến cùng”. Lý Tề ngừng chút lại nói: “Còn có...”

“Có việc thì nói, không cần ấp úng”. Sở Ngâm Ngọc nhìn về phía Lý Tề, ý cười nói.

“Tiểu thư. Ta hôm qua có an bài hai nha đầu, không biết tiểu thư có ưng ý hay không?”. Lý Tề vội vàng hỏi. Hai nha đầu kia là hần tợn không biết bao nhiêu trí não mới tìm được, hẳn biết những người trong viện của tiểu thư không đáng tin, thừa dịp hiện đại thay đổi người, cố ý đi tìm hai người tin cậy đến.

“Nha đầu?” Sở Ngâm Ngọc nghi hoặc nói, nghĩ đến vừa rồi tuyển chọn nha đầu đã sớm cảm thấy kì quái, làm sao những người đó chịu đến làm nha đầu, nguyên lai là Lý Tề.

“Nguyên lai là người an bài. Xuân Cầm lựa chọn mấy người kia, hẳn đều là người người an bài đi?”.

“Vâng! Nhưng chỉ có hai người, một người có vẻ hiểu chút y thuật, kêu Từ Y, nàng từ nhỏ liền tinh thông y thuật, cô độc một mình, là thuộc hạ một lần ra ngoài cứu trở về. Một người biết chút công phu, gọi là Bạch Thúc, cũng là một người đáng thương. May mắn Xuân Cầm đều lựa chọn, nên không...” liền uống phí hẳn một phen phí công, đương nhiên về sau Lý Tề không có nói ra.

Nhìn biểu tình của Lý Tề, Sở Ngâm Ngọc không có lên tiếng, nhưng nàng biết, Lý Tề làm như vậy là do lo lắng cho nàng. Hai nha đầu còn lại cũng có vẻ không tầm thường chút nào.

“Hai nha đầu còn lại thì sao?”

“Hai nha đầu kia không phải là thuộc hạ an bài”.

“Ân. Vậy trước lưu lại dùng một thời gian rồi tính sau”. Sở Ngâm Ngọc dùng một chút rồi nói.

“Đúng rồi. Người đem Lâm mẹ đến Úc Y Các, ta có chỗ dùng đến. Còn những nha đầu kia thì tổng ra ngoài phủ, đừng để ta nhìn thấy lần nữa”.

“Vâng, thuộc hạ đi làm ngay”. Lý Tề chấp tay cung kính nói.

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Khống Chế Ma Ma

Thái Vi Viên

“Phu nhân, vừa nãy có người lại đây truyền lời, Đại tiểu thư phái Lý Tề đi thăm tra Lâm mẹ, những người còn lại đều bị Đại tiểu thư đuổi ra khỏi phủ, vĩnh viễn không được xuất hiện”. An mẹ bẩm báo lại cho Phong Tàng Như.

“Bọn nha đầu thì đuổi cũng không sao, không đáng bận tâm. Chỉ có không biết nha đầu kia sẽ xử lí Lâm mẹ cùng Hân Nhi như thế nào?”.

“Nha đầu Hân Nhi, nghe nói là bị Đại tiểu thư đưa đi Ý Thủy Lâu, còn Lâm mẹ thì lão nô cũng không rõ, tất cả mọi người đều không đoán được Đại tiểu thư rốt cục muốn làm gì”.

“Người tiếp tục đi hỏi thăm, chớ để cho Lâm mẹ nói lộ chuyện của chúng ta. Lão gia cũng sắp trở lại, mà nha đầu kia hiện giờ cũng khôn khéo rồi, không dễ mắc lừa. Chúng ta cần cẩn thận hơn, không thể lại xuất hiện sai lầm nữa”.

“Vâng! Phu nhân. Lão nô sẽ làm tốt. Đúng rồi, hôm nay sau bữa cơm, nha đầu Thúy Nhi bên người tiểu thư đến truyền lời nói tiểu thư không khỏe”. An mẹ nói.

“Không khỏe? Sao lại thế này? Đã bảo đại phu trong phủ xem qua chưa?”

“Đã khám rồi, nói là tiểu thư bị phong hàn, rồi cho một đơn thuốc, tiểu thư uống xong, đang nằm nghỉ ngơi rồi”. An mẹ nói, lại nghĩ hiện tại thời tiết lạnh, cảm phong hàn cũng là chuyện thường.

“Vậy là tốt rồi. Chắc là tối qua con bé đứng ở trong tuyết lâu quá, bị lạnh, nghỉ ngơi một chút là tốt rồi. Người bảo người sắc thuốc bổ cho con bé, lát nữa ta cũng qua đó xem thế nào”.

“Vâng, phu nhân!”.

Úc Y Các

“Lâm mẹ, mấy ngày nay sống thích ý chứ?” Lâm mẹ bị Lý Tề mang vào, đầu tóc xõa tung, vẻ mặt mệt mỏi, tang thương, mới chỉ có một ngày không gặp, mà tựa như già đi vài tuổi. Sở Ngâm Ngọc cười lạnh nhìn bà ta nói.

“Đại... đại tiểu thư, lão nô biết sai rồi, xin tiểu thư tha thứ cho lão nô”. Nhìn thấy ánh mắt sắc bén của Sở Ngâm Ngọc, Lâm mẹ run rẩy nói.

“Biết sai? Vậy Lâm mẹ, người nói thử xem, người sai ở đâu?”. Sở Ngâm Ngọc kinh ngạc nhìn Lâm mẹ, đi đến bên người Lâm mẹ nói.

“Lão nô không nên ăn cây táo rào cây sung, không nên bán đứng Đại tiểu thư... Lão nô biết sai rồi”. Liền nghe thấy “ba ba ba” tiếng vang, Lâm mẹ vừa nói, vừa tự tát má.

“Chỉ có ngần đây?” Sở Ngâm Ngọc làm bộ nghi hoặc hỏi lại.

“Chỉ có này đó thôi. Lão nô hôm đó chỉ là nhất thời hồ đồ, xin đại tiểu thư xem ngày thường lão nô chiếu cố người, tha cho lão nô một cái mạng”. Lâm mẹ ngẩng đầu nhìn Sở Ngâm Ngọc, tự thân bà ta hiểu được, muốn giữ mạng thì chỉ có thể dựa vào bản thân mình, Phong di nương cũng chắc sẽ không vì nàng mà đắc tội đại tiểu thư. Hơn hết, bản thân Lâm mẹ cũng biết, hiện tại Đại tiểu thư đã hay đổi, khác với ngày xưa, đắc tội nàng không khác gì lấy trứng chọi đá.

“Lâm mẹ! Người đừng nghĩ rằng tiểu thư dễ bị lừa, nghe mấy câu của người mà bỏ qua cho người”. Xuân Cầm nghe những lời của Lâm mẹ, nhin không được liền nói.

“Người chăm sóc tiểu thư, chính là hàng tháng cắt xén tiền tiêu vặt của người, làm cho tiểu thư bữa đói bữa no? Hay là hàng ngày hắt mặt sai khiến tiểu thư, hoàn toàn không để tiểu thư vào mắt? Thông đồng với Phong Tang Nhu ám toán tiểu thư nhiều lần? Những chuyện đó, người cho rằng chúng ta không biết?”

Bạn đang đọc truyện *Sử Nữ Trưng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55

“Xuân Cầm cô nương không thể vu hãm lão nô như vậy được. Lão nô chưa từng làm những chuyện này. Lão nô chỉ là bình thường hay đến chỗ Phong di nương, đó cũng là vì Đại tiểu thư nên mới làm như vậy, dù sao Phong di nương quản lý mọi việc lớn nhỏ trong phủ, nên cũng không thể không...”

Lâm mẹ chịu đựng lửa giận nói. Tốt xấu gì cũng là một lão mẹ trong phủ, làm gì có chuyện bị một nha đầu chất vấn như bây giờ.

“Lâm mẹ, chuyện người và Phong di nương, tất cả mọi người đều biết, ta cũng không muốn nhiều lời làm gì. Hiện tại ta chỉ muốn biết, chén thuốc người hàng tháng đưa cho ta uống rốt cục là gì? Cô đọc trên người ta rốt cục là gì? Còn chuyện này, về sau ta sẽ tính sổ với người”.

Sở Ngâm Ngọc thấy Lâm mẹ vẫn không chịu nói thật, cũng lười nhiều lời, đi thẳng vào vấn đề luôn.

“Chén thuốc? Cô đọc? “Nghe đến những từ này, Lâm mẹ bỗng ngây cả người. Chuyện này Đại tiểu thư sao có thể biết được rõ ràng như vậy. Cô đọc

là do di truyền từ phu nhân mà ra, nàng sao lại biết chuyện này?

“Chén thuốc là Phong đi nương tìm ngự y trong cung bốc thuốc bỏ cho tiểu thư. Tiểu thư từ nhỏ suy nhược, luôn dựa vào chén thuốc này để điều dưỡng, chuyện này mọi người đều biết. Còn chuyện cô độc... Lão nô thực sự không biết”.

“Xuân Cầm”. Nghe những lời Lâm mẹ nói, Sở Ngâm Ngọc rốt cục mất hết tính kiên nhẫn.

“Dạ, tiểu thư”

Nhìn thấy ánh mắt của Sở Ngâm Ngọc, Xuân Cầm hiểu ý, từ trong lòng lấy ra một cái bình sứ, cẩn thận lấy ra một viên thuốc, nhờ sự áp chế của Lý Tề, mạnh mẽ nhét vào miệng Lâm mẹ.

“Ngươi... ngươi cho ta ăn thứ gì?” Sau khi được Lý Tề buông lỏng, Lâm mẹ lập tức lấy tay đi móc họng, liều mạng muốn nôn ra viên thuốc, nhưng đó chỉ là việc vô ích.

“Lâm mẹ, đây là món quà cho việc ngươi chăm sóc tiểu thư mấy năm nay. Chút này vẫn chưa là gì so với những việc ngươi đã làm. Viên thuốc này giúp cho ngươi cũng ném thứ cảm giác khi bản thân bị trúng độc”.

Xuân Cầm cất bình thuốc, đắc ý nói. Viên thuốc này chính là nàng và tiểu thư, dùng cả một ngày để chế ra, cố ý vì bọn người này chuẩn bị. Cảm giác này thực sự rất tuyệt.

“Thuốc độc?”. Lâm mẹ hoảng sợ ho khan.

“Lâm mẹ, ngươi lui xuống đi, hãy nhắm lại những gì ngươi đã làm. Rồi thành thật nói cho ta biết. Vừa nãy viên thuốc cho ngươi ăn, cứ cách bảy ngày sẽ phát tác một lần, mỗi lần lại càng kịch liệt hơn lần trước. Nếu ăn giải được của ta thì có thể giảm bớt được thống khổ, nếu ngươi nghĩ kĩ thì đến đây tìm ta, cũng đừng đợi cho độc phát rồi mới đến tìm, lúc đó cũng khó lòng giữ được mạng nhỏ của ngươi.”

Sở Ngâm Ngọc nói xong, liền phân phó Lý Tề thả Lâm mẹ ra, khiến cho nàng trở lại Thái Vi Viên.

“Tiểu thư, người cứ như vậy mà để cho bà ta đi? Như vậy quá tiện nghi cho bà ta”. Xuân Cầm nhìn thấy thế, không cam lòng nói.

“Yên tâm đi, sớm muộn gì, bà ta cũng sẽ chủ động nói ra sự thật”. Sở Ngâm Ngọc tin tưởng nói. Dược tính của viên thuốc này là nàng chế từ số thảo được ngắt được ở U Lâm Sơn, dược tính rất mạnh, người thường chắc chắn không chịu nổi. Huống chi là loại người sợ chết như Lâm mẹ.

Bạn đang đọc truyện *Sửu Nữ Trùng Sinh Chi Quý Nữ Tà Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.